

2210-50A

Provincie Noord-Brabant

Beschikking van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant

Beschikking van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant

op de op 26 februari 2010 bij hen ingekomen aanvraag van
SITA ReEnergy Roosendaal BV aan de Potendreef 2 te
Roosendaal om een revisievergunning als bedoeld in artikel
8.4, eerste lid, Wet milieubeheer voor het verbranden van
afvalstoffen

.. *

I. Besluit op aanvraag om vergunning

Beschikking

SITA ReEnergy Roosendaal BV
Potendreef 2
4703 RK ROOSENDAAL

Onderwerp

Vergunning ingevolge de Wet milieubeheer

Directie

Ecologie

Ons kenmerk

1724113

1 De aanvraag

1.1 Beschrijving van de aanvraag

Op 26 februari 2010 hebben wij een aanvraag van SITA ReEnergy Roosendaal BV (hierna: SITA) ontvangen voor een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning krachtens de Wet milieubeheer (Wm) en de Waterwet in verband met een verandering (in de werking) van de inrichting waarvoor al eerder een Wm-vergunning werd verleend (Wm, art. 8.4, lid 1).

De inrichting is gelegen aan de Potendreef 2 te Roosendaal, kadastraal bekend bij de gemeente Roosendaal onder de nummers 3405, 3936, 3956, 4022, 4023, 4024, 4273, 4482, 4483, 4592, 4593, 4594 en 4596.

Op grond van de categorieën 20.1a4 en 28.4e van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) zijn wij bevoegd gezag voor de inrichting.

1.2 Aanleiding voor het indienen van de aanvraag

SITA bedrijft op haar locatie een afvalverbrandingsinstallatie bestaande uit twee ovenlijnen met een totale maximale capaciteit van 67.000 ton per jaar. Op 14 september 2007 is vergunning verleend voor een nieuwe afvalverbrandingsinstallatie bestaande uit twee ovenlijnen met een totale maximale capaciteit van 224.000 ton per jaar. In beide afvalverbrandingsinstallaties zal bedrijfsafval, residuen van bouw- en sloopafval en huishoudelijk restafval worden verbrand. De totale vergunde verbrandingscapaciteit komt daarmee op 291.000 ton per jaar. Vanuit economisch en milieu oogpunt is gebleken dat het efficiënter is om één nieuwe installatie te bedrijven. De oude installatie met een totale capaciteit van 67.000 ton per jaar wordt ontmanteld. De totale verbrandingscapaciteit van 291.000 ton per jaar zal niet wijzigen maar wordt gelijkelijk verdeeld over de twee ovenlijnen.

1.3 Locatie van de inrichting

De inrichting is gesitueerd aan de Potendreef aan de westzijde van Roosendaal op een industrieterrein. In de directe omgeving van de inrichting bevindt zich naast de industrie; agrarisch gebied en de snelweg A17. De dichtstbijgelegen woning ligt op een afstand van circa 400 meter van de grens van de inrichting. De afstand tot de woonwijk Roosendaal Westrand is circa 700 meter. De inrichting is te bereiken vanaf de A17 via het industrieterrein Borchwerf. Vlakbij de inrichting loopt de Engebeek, een ecologische verbindingszone als onderdeel van de Groene Hoofdstructuur.

1.4 Het bestemmingsplan

Op het terrein van de inrichting is het bestemmingsplan Buitengebied Roosendaal - Nispen van toepassing, en heeft daarin de bestemming afvalverbranding en afvalverwerking. In de nabijheid van SITA is een nieuw te ontwikkelen industrieterrein Borchwerf II aangewezen.

1.5 Huidige vergunnings situatie

Voor de inrichting is eerder op 14 september 2007 onder nummer 1329591 een revisievergunning ingevolge de Wm verleend voor het oprichten van een afvalverbrandingsinstallatie en het in werking hebben van de bestaande afvalverbrandingsinstallatie.

Op 19 mei 2008 is een melding ex artikel 8.19 van de Wm ontvangen voor het verdelen van de afvalverbrandingsinstallatie met een capaciteit van 224.000 ton per jaar in twee gelijke afvalverbrandingsinstallaties elk met een capaciteit van elk 112.000 ton per jaar en op 2 november 2009 is een melding ex artikel 8.19 van de Wm ontvangen voor het realiseren van een 150 kV invoedingsstation voor de levering van elektriciteit.

Op 21 februari 2005, met nummer 05U001171, is een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) verleend voor het lozen van afvalwater via de gemeentelijke riolering van Roosendaal en de afvalwaterpersleiding (awp) voor Westelijk Noord-Brabant, op de rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi) Bath, alsmede van regenwater op oppervlaktewater in kwaliteitsbeheer bij waterschap Brabantse Delta. Deze vergunning is gewijzigd bij besluit d.d. 22 april 2008 met kenmerk 08U003401.

Op 27 november 2008 is een melding ex. artikel 8.19 Wet milieubeheer ingediend door SITA ReEnergy met betrekking tot wijzigingen in de lozingssituatie. Bij besluit van 12 december 2008, met nummer 08U009987, is deze melding geaccepteerd.

2 Milieueffectrapportage

2.1 MER-plicht

De voorgenomen activiteit valt onder categorie 18.4 van de C-lijst van het Besluit milieueffectrapportage. Dit betekent dat een milieueffectrapport (hierna te noemen MER) is opgesteld. Het MER is opgesteld ten behoeve van de besluitvorming in het kader van de aanvraag om vergunning op grond van de Wm en Waterwet voor de oprichting van een afvalverbrandingsinstallatie. Het MER is bedoeld om de gevolgen van de voorgenomen activiteit voor het milieu inzichtelijk te maken en zo de milieubelangen een volwaardige plaats bij de besluitvorming op de aanvraag te geven.

2.2 Het milieueffectrapport (MER)

Verloop van de MER procedure

Op 5 januari 2009 hebben wij de startnotitie voor het MER ontvangen. Wij hebben deze startnotitie op 23 januari 2009 gepubliceerd in het regionale dagblad BN DeStem en in de Staatscourant. De startnotitie heeft vervolgens gedurende zes weken ter inzage gelegen, namelijk van 26 januari 2009 tot en met 9 maart 2009 bij de Regionale Milieudienst aan de Bovendonk 27 te Roosendaal en in de Openbare bibliotheek aan de Markt 54 te Roosendaal. Gelijktijdig hebben wij de Commissie voor de milieueffectrapportage om een richtlijnen advies verzocht. Wij hebben op de startnotitie geen inspraakreacties ontvangen. Op 23 februari 2009 hebben de werkgroep van de Commissie voor de milieueffectrapportage en de bevoegde gezagen een locatiebezoek gebracht aan SITA. Op initiatief van SITA is op 26 februari 2009 een informatiebijeenkomst georganiseerd voor de omgeving, plaatselijke politieke partijen en belangengroeperingen. SITA heeft uitleg gegeven over het voornemen en er was gelegenheid tot het stellen van vragen.

Op 16 maart 2009 heeft de Commissie voor de milieueffectrapportage advies uitgebracht voor het opstellen van de richtlijnen voor het MER. Wij hebben de richtlijnen voor het opstellen van het MER op 23 april 2009 vastgesteld waarbij wij de door het waterschap Brabantse Delta aan ons opgegeven richtlijnen integraal hebben overgenomen.

Op 26 februari 2010 heeft SITA het MER met de vergunningaanvraag op grond van de Wm en Waterwet bij ons ingediend.

Wij hebben geoordeeld dat het MER voldoende uitwerking geeft aan de door de bevoegde instanties opgestelde richtlijnen en de wettelijke eisen die worden gesteld aan het MER en achten het MER daarom aanvaardbaar. De kennisgeving over de indiening van het MER en de aanvragen om vergunningen op grond van de Wm en Waterwet is vervolgens op 12 maart 2010 gepubliceerd in het regionale dagblad BN DeStem en in de Staatscourant en hebben daarna gedurende zes weken ter inzage gelegen, namelijk van 15 maart 2010 tot en met 26 april 2010 bij de Regionale Milieudienst aan de Bovendonk 27 te Roosendaal en in de Openbare bibliotheek aan de Markt 54 te Roosendaal.

Coördinatie

Bij de start van de MER-procedure is het waterschap Brabantse Delta als medebevoegd gezag betrokken geweest. Er heeft daarom coördinatie over de vaststelling van de richtlijnen plaatsgevonden alsmede over de aanvaardbaarheid van het MER.

2.3 Overwegingen bij het MER

Aanvaardbaarheid van het MER

Wij zijn van oordeel, dat het MER in voldoende mate voldoet aan de door de bevoegde gezaginstanties opgestelde richtlijnen en daarmee aan de wettelijke eisen ingevolge artikel 7.10 van de Wm. Wij zijn dan ook overgegaan tot het publiceren van het MER en de vergunningaanvraag. Zoals in paragraaf 2.2 aangegeven is de kennisgeving over het indienen van het MER en de aanvraag gepubliceerd op 12 maart 2010 en hebben zij daarna gedurende zes weken ter inzage gelegen, namelijk van 15 maart 2010 tot en met 26 april 2010.

Alternatieven en uitvoeringsvarianten

In de paragrafen 4.5 t/m 4.7 van het MER zijn de alternatieven en technische uitvoeringsvarianten van de voorgenomen activiteit beschreven. Het gaat hierbij om de toe te passen verbrandingstechnologie, rookgasreiniging, energiebenutting en koeling. De varianten waarbij de minste effecten op het milieu optreden worden opgenomen in het meest milieuvriendelijke alternatief (MMA). Het nul alternatief is de situatie waarbij het voornemen niet wordt uitgevoerd. Het voorkeursalternatief is de uitvoeringsvorm die na vergelijking van de diverse alternatieven en uitvoeringsvormen door SITA wordt gekozen. Bij de vergelijking van de uitvoeringsvormen en alternatieven is rekening gehouden met alle relevante milieugevolgen, praktische bedrijfszekerheid en financiële gevolgen. Voor een uitvoerige afweging om bepaalde varianten en alternatieven wel of niet mee te nemen in de vergelijking wordt verwezen naar de paragrafen 4.5 t/m 4.7 uit het MER.

De volgende varianten en alternatieven van de voorgenomen activiteit zijn in het MER beschouwd:

- Toepassing van een luchtgekoeld rooster i.p.v. een watergekoeld rooster;
- Toepassen van verhoogde stoomparameters;
- Het toepassen van een persontslakker i.p.v. een kettingontslakker;
- Het toepassen van stofvoorafscheiding middels een doekenfilter i.p.v. een elektrofilter;
- Het toepassen van semi-droge rookgasreiniging;
- Het toepassen van natte rookgasreiniging;
- Het toepassen van natte afvalwatervrije rookgasreiniging;
- Het toepassen van middle-dust SCR-DeNO_x;
- Het toepassen van SNCR-DeNO_x i.p.v. SCR-DeNO_x;
- Afzet van warmte;
- Het toepassen van alternatieve koelsystemen;

Niet van alle bovenstaande varianten en alternatieven zijn in het MER de milieu-effecten uitgewerkt. Op grond van relevante milieugevolgen, bedrijfszekerheid en financiële gevolgen zijn de milieu-effecten van de volgende varianten en alternatieven nader uitgewerkt.

- Toepassing van natte afvalwatervrije rookgasreiniging;
- Toepassing van SNCR-DeNO_x
- Afzet van warmte;
- Het nulalternatief;
- De voorgenomen activiteit;
- Het meest milieuvriendelijke alternatief.

In het MER zijn voor het bepalen van het meest milieuvriendelijke alternatief, de belangrijkste milieugevolgen van de voorgenomen activiteit en de bovengenoemde varianten en alternatieven op een overzichtelijke wijze onderling vergeleken. Daarbij is rekening gehouden met een aantal toetsingscriteria te weten: het voldoen aan de doelstelling tot realisatie van de installatie en de omzetting van afval in elektriciteit en warmte, de invloed op het landschap, emissies naar lucht en de daaruit resulterende immissies, effecten op de bodem en grondwater, effecten t.g.v. reststoffen, effecten op oppervlaktewater, effecten vanwege verkeer en geluid, effecten op natuur, praktische bedrijfszekerheid en de te verwachten financiële gevolgen.

Op basis van de resultaten van de vergelijking van de varianten en alternatieven komt de voorkeursvariant overeen met het MMA met als afwijking, dat nog onderzocht moet worden of afzet van warmte aan bedrijven in de omgeving mogelijk is. De afvalverbrandingsinstallatie zal worden voorzien van stoomaftappen ten behoeve van additionele warmteafzet. Het voorkeursalternatief heeft onze instemming.

Inspraakreacties op MER

Er is geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het houden van een openbare hoorzitting voor het mondeling naar voren brengen van zienswijzen op het MER. Er zijn ook geen inspraakreacties ontvangen op het MER.

Toetsingsadvies Commissie voor de milieueffectrapportage

De Commissie voor de milieueffectrapportage heeft op 18 mei 2010 het toetsingsadvies uitgebracht over de juistheid en volledigheid van het MER. Tijdens de toetsing heeft de Commissie om nadere informatie gevraagd vanwege enkele tekortkomingen in het MER. Hierover is op 19 april 2010 een zogenaamd deskundigenoverleg gevoerd met initiatiefnemer en bevoegd gezag. Het betreft het meer kwantitatief onderbouwen van de alternatieven en varianten in de optimalisatie van de bedrijfsvoering die zijn beschreven in de afweging van het MMA en enkele errata en verduidelijkingen. De initiatiefnemer heeft de gevraagde informatie op 28 april 2010 geleverd. De Commissie heeft deze informatie betrokken in haar toetsing. De Commissie vindt, dat de essentiële informatie in het MER en de geleverde aanvullingen tezamen aanwezig is.

De Commissie adviseert in haar toetsingsadvies om bij de besluitvorming de toegestane fluoride emissies duidelijk te motiveren en aan te geven of de huidige fluorideconcentraties in de omgeving onder de MTR waarde liggen. Hiervoor wordt verwezen naar hetgeen is opgenomen in paragraaf 8 van de considerans.

Het toetsingsadvies met de aanvulling is als bijlage toegevoegd aan de vergunning en hiermee openbaar gemaakt tijdens de terinzagelegging van de ontwerpbeschikking.

2.4 MER-evaluatie

Wij zijn als bevoegd gezag verplicht een evaluatie-onderzoek uit te voeren. Het evaluatie-onderzoek dient zich te richten op de werkelijk als gevolg van de vergunde activiteit opgetreden milieugevolgen en de in het MER als leemten in kennis aangemerkte aspecten (Wm, art. 7.39).

In paragraaf 9.2 van het MER is al een aanzet gegeven voor de onderwerpen die in de evaluatie kunnen worden behandeld. Hierbij valt (niet limitatief) te denken aan behaalde rendementen van de afvalverbrandingsinstallatie, afzet van stoom en restwarmte, ontwikkelingen op de afvalmarkt, kwaliteit en nuttige toepassing van reststoffen, de werkelijke frequentie van starts en stops en de gevolgen daarvan en de wijze van de aan- en afvoer van afval- en reststoffen.

De volgende rapportages kunnen dienen als bouwstenen voor deze evaluatie. Op grond van titel 12.3 van de Wm dient vergunninghouder één maal per jaar verslag te doen van de zorg voor het milieu in de vorm van een PRTR (Pollutant Release and Transfer Register) verslag. Daarnaast zijn er in de vergunning en de Regeling meetmethoden verbranden afvalstoffen diverse rapportageverplichtingen opgenomen die eveneens informatie kunnen bevatten voor een evaluatie.

Wij achten het niet nodig om daarnaast een apart voorschrift op te nemen ter verkrijging van de benodigde informatie om de MER-evaluatie te kunnen uitvoeren. Wij achten het redelijk dat wij drie jaar na het ingebruik nemen van de nieuwe afvalverbrandingsinstallatie verslag doen van het onderzoek naar de werkelijke milieu-effecten (Wm, art. 7.41).

3 Procedure van de aanvraag om milieuvergunning

3.1 De aanvraag

De aanvraag is door ons op 26 februari 2010 ontvangen en is op 5 maart 2010 doorgestuurd naar de wettelijke adviseurs, te weten:

- Het college van burgemeester en wethouders van Roosendaal;
- VROM-inspectie Regio Zuid te Eindhoven;
- Waterschap Brabantse Delta te Breda;
- Commissie voor de milieueffectrapportage te Utrecht;
- Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij te Eindhoven;
- De hoofdingenieur Rijkswaterstaat Waterdienst;
- Agentschap Nederland, Uitvoering afvalbeheer.

3.2 Adviezen op de aanvraag

Op 25 maart 2010 is door de VROM-Inspectie Directie Uitvoering Prioritaire Bedrijven te Groningen advies uitgebracht op de aanvraag. Dit advies is als bijlage toegevoegd bij deze beschikking.

Hieronder geven wij een samenvatting van het advies en geven wij een inhoudelijke reactie op het advies.

Het advies van de VROM-Inspectie luidt samengevat als volgt:

In de vergunning dient een SO₂ emissieconcentratie te worden vergund van bijvoorbeeld 15 mg/Nm³ op basis de verwachte emissieconcentratie van 10 mg/Nm³. Voor nieuwe installaties is het BBT-uitgangspunt, dat de emissieconcentraties in de onderste helft van de BREF afvalverbranding range vallen en is een voldoende lage SO₂ concentratie van belang ter bescherming van de katalysator van de DeNO_x installatie.

Onze reactie:

Binnen de provincie Noord-Brabant is door Gedeputeerde Staten een beleidslijn vastgesteld voor het hanteren van luchtemissiewaarden in vergunningen waar zowel het BVA als het BREF Waste Incineration op van toepassing is. Deze beleidslijn wordt nader toegelicht in hoofdstuk 5 Luchtemissies van deze considerans. De beleidslijn is inmiddels al diverse malen bij de Raad van State getoetst en in orde bevonden. Voor deze vergunning continueren wij deze lijn.

Daarnaast merken wij het volgende op. Om een maximale emissieconcentratie van bijvoorbeeld SO₂ te kunnen garanderen worden de eisen voor het ontwerp van een rookgasreiniging veel lager gesteld. Er moet onder meer rekening gehouden worden met fluctuaties in proces en variatie in aanbod van type afval. Vanwege die scherpe ontwerpeisen van de rookgasreiniging worden in de praktijk lagere emissieconcentraties verwacht. Wij vinden het niet opportuun dergelijke verwachtingsconcentraties als norm op te nemen.

In het advies wordt opgemerkt dat een concentratie van SO₂ van 10 mg/Nm³ gebruikt is bij de verspreidingsberekening. Dat is niet juist. Bij de verspreidingsberekeningen is uitgegaan van "worst case" benadering zijnde 40 mg/Nm³. Deze informatie is niet makkelijk uit de aanvraag te halen maar tabel 3.1 uit het luchtkwaliteitonderzoek, bijlage 9 van het MER, is daar wel duidelijk over.

3.3 Coördinatie Wm-vergunning en Waterwet-vergunning

Algemeen

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. De Waterwet vervangt onder andere de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

SITA heeft bij ons en het waterschap Brabantse Delta op 26 februari 2010 een aanvraag om een Wm-vergunning en een aanvraag om een Waterwet-vergunning ingediend. De vergunningenprocedure zal door ons worden gecoördineerd.

Directe/Indirecte lozing

De aangevraagde activiteiten hebben zowel betrekking op directe (rechtstreeks op het oppervlaktewater) als indirecte lozing (via de riolering op de RWZI) van afvalwater. Wij zijn na het in werking treden van de Waterwet voor de indirecte lozing het bevoegd gezag. Het waterschap Brabantse Delta is wettelijk adviseur voor deze lozing. Op 25 mei 2010 hebben wij een advies van waterschap Brabantse Delta ontvangen over de indirecte lozingen. Het advies is door ons overgenomen.

3.4 Aanvullende gegevens

In verband met het ontbreken van een aantal gegevens in de Wm vergunningaanvraag hebben wij SITA op 6 april 2010 in de gelegenheid gesteld om de aanvraag aan te vullen. Deze gegevens hebben wij op 9 april 2010 ontvangen. De aanvullingen betreffen een aantal onduidelijkheden over de indirecte lozingssituatie. De aanvullingen zijn met de ontwerpbeschiikking verstuurd naar de wettelijke adviseurs.

4 Bekendmaking ontwerp-beschiikking

4.1 Ter inzage legging

De kennisgeving over de ontwerp-beschiikking en bijbehorende stukken zijn gepubliceerd in een ter plaatse verschijnend regionaal dagblad op 25 juni 2010. Vervolgens heeft de ontwerp-beschiikking gedurende zes weken ter inzage gelegen bij de Regionale Milieudienst, regio Zuid, Bovendonk 27 te Roosendaal en in de Openbare bibliotheek Markt 54 te Roosendaal, namelijk van 28 juni 2010 tot en met 9 augustus 2010. Daarnaast was het mogelijk de stukken in te zien in het Provinciehuis van Noord-Brabant te 's-Hertogenbosch.

4.2 Adviezen en zienswijzen

Ingekomen adviezen en zienswijzen

Naar aanleiding van de ontwerp-beschiikking op de aanvraag zijn zienswijzen ingebracht door:

- VROM-Inspectie Directie Uitvoering Prioritaire Bedrijven te Eindhoven, gedateerd 15 juli 2010 en ontvangen op 16 juli 2010;
- Regionale Milieudienst West-Brabant (RMD) namens Burgemeester en wethouders van Roosendaal, gedateerd 28 juli 2010 en ontvangen op 29 juli 2010.

De zienswijzen zijn binnen de wettelijke termijn ingediend en kunnen in behandeling worden genomen.

Behandeling adviezen en zienswijzen

De zienswijzen zullen indien nodig kort worden samengevat en van een reactie worden voorzien. Een afschrift van de ingediende zienswijzen hebben wij aan ons besluit gehecht.

De zienswijzen van de VROM-Inspectie komen in grote lijnen overeen met het advies dat zij heeft uitgebracht op de aanvraag. Onze reactie op het advies blijft ongewijzigd van kracht. In onze reactie op de zienswijze zullen wij ons standpunt nader toelichten en aanvullen.

De zienswijzen van de VROM-Inspectie luiden kort samengevat als volgt:

1. De VROM-Inspectie verzoekt om de vergunde SO_2 -emissieconcentratie te baseren op de als haalbaar verwachte SO_2 -emissieconcentratie van 10 mg/Nm^3 zoals opgenomen in de aanvraag. Hierbij wordt de mogelijkheid gegeven dat de vergunde waarde als daggemiddelde waarde iets boven de 10 mg/Nm^3 kan liggen. Deze lage waarde stemt overeen met BBT voor een nieuwe rookgasreiniging.

Reactie:

Het is juist dat uit de aanvraag blijkt dat de verwachte SO_2 emissie lager is dan de bovengrens van de BREF- range. Wij merken hierbij op dat het om een verwachtingswaarde gaat. De werkelijke emissie zal vanwege diverse variaties (type afval, verbrandingsproces, rendement van de rookgasreiniging) wisselend van omvang zijn. Het opleggen van een te strenge norm werkt onnodige handhavingszaken in de hand.

De opgelegde norm van 40 mg/Nm^3 is gebaseerd op vastgesteld beleid binnen de provincie Noord-Brabant. Dat beleid passen wij toe op afvalverbrandingsinstallaties. Dat beleid is toegelicht in hoofdstuk 7 luchtemissies. De beleidslijn is inmiddels al diverse malen bij de Raad van State getoetst en in orde bevonden. Ook voor deze nieuwe verbrandingsoven van SITA passen wij dit beleid toe.

Aanvullend op onze beleidslijn zullen wij verduidelijken dat wij van mening zijn dat de norm van 40 mg/Nm^3 niet te hoog is gesteld. Wij zullen daartoe trachten te beschrijven welke systematiek ten grondslag ligt aan de verwachte emissie van de SO_2 van 10 mg/Nm^3 zoals opgegeven door SITA. Er wordt uitgegaan van de bovengrens van de norm (zijnde 40 mg/Nm^3). Door SITA zal ten behoeve van de leverancier van de apparatuur een specificatie worden opgesteld die ruim lager gesteld is dan de 40 mg/Nm^3 om zodoende in alle situaties (procesfluctuaties ed.) aan de vergunning te kunnen voldoen. De rookgasreiniging kent een door de leverancier in alle gevallen gegarandeerde maximale emissie van 40 mg/Nm^3 . De leverancier zal daarom een extra marge inbouwen om aan de specificatie van SITA te kunnen voldoen. Dus uitgaande van een norm van 40 mg/Nm^3 zal de installatie uiteindelijk veel lager presteren. Bij het stellen van een norm van 10 mg/Nm^3 in de vergunning zal de installatie evenredig veel uitgebreider ontworpen moeten worden. Installaties worden dan onnodig groot en duur.

Bovendien zullen extra chemicaliën nodig zijn om het benodigde rendement te kunnen halen. Inzet van extra chemicaliën levert in dit geval meer gevaarlijk afval op en leidt tevens tot een toename van transportbewegingen als gevolg van de aanvoer van deze chemicaliën en de afvoer van residuen. Wij vinden dat niet wenselijk. Uit bovenstaande moet niet worden opgemaakt dat wij tegen reducties van emissies zijn. Wij zijn echter van mening dat strengere emissie-eisen in Europees/nationaal verband geregeld moeten worden en niet per installatie.

Bovendien maakt het BREF afvalverbranding onderscheid tussen natte-, semi natte- en droge rookgasreinigingssystemen. Het BREF stelt, dat natte rookgasreinigingssystemen in zijn algemeenheid het hoogste absorptierendement voor zure componenten (waaronder SO_2) hebben en dientengevolge

het laagste emissieniveau (BAT 35). Om voor droge rookgasreinigingssystemen dezelfde emissieniveaus te hanteren als bij (semi) natte systemen zijn meer chemicaliën nodig en zullen diensgevolge meer rookgasreinigingsresiduen worden geproduceerd (BAT 37). SITA zal een droog rookgasreinigingssysteem realiseren vanwege de redenen genoemd in het MER. Daarbij past een norm aan de bovenkant van de range van het BREF.

2. De VROM-inspectie adviseert om onnodige emissieruimte te voorkomen door in de milieuvergunning toegestane jaarvrachten op te leggen, die gebaseerd zijn op een vergunde jaargemiddelde concentratie, van bijvoorbeeld 10 mg/Nm³.

Reactie:

Jaargemiddelde emissie-eisen voor SO₂ zijn geen toetsingsgrond die in het BREF afvalverbranding en Bva zijn opgenomen. Bovendien blijkt pas achteraf (na ruim een jaar) of wel of niet aan de eis is voldaan. Dit achten wij qua handhaafbaarheid niet gewenst. Bovendien zijn wij van mening dat het opnemen van jaargemiddelde waarden een zekere willekeur in de hand werkt, terwijl voor dergelijke installaties een level playing field van belang is. Alle installaties moeten op dezelfde manier worden beoordeeld.

Om te voldoen aan de Best Beschikbare Technieken is het volgens jurisprudentie voldoende om ofwel halfuursgemiddelde ofwel daggemiddelde waarde op te nemen in de vergunning. Jaarvrachten worden door SITA gerapporteerd in het jaarlijkse PRTR-verslag.

3. De VROM-Inspectie acht het van belang voor het bedrijf om een lage SO₂ concentratie in de afgassen te hebben om de werking van de DeNOx/katalysator te kunnen garanderen.

Reactie: De DeNOx is zo ontworpen dat de levensduur en kwaliteit van de katalysator gegarandeerd is voor procescondities van een inlaat van SO₂ van maximaal 40 mg/Nm³, bij een temperatuur van ten hoogste 180 °C. De DeNOx heeft een regeneratiebrander waarmee afzettingen gemiddeld eens in de drie maanden met behulp van een aardgasbrander van de katalysator kunnen worden afgebrand waardoor de levensduur van de katalysator blijft gegarandeerd.

De zienswijzen van de RMD luiden als volgt:

1. In paragraaf 5.4 (vernummerd naar 7.4) van de considerans staat onder "kleine storingen van de rookgasreiniging" dat er snel ingegrepen moet worden in de bedrijfsvoering indien zich kleine korte storingen in de rookgasreiniging voordoen. In voorschrift 1.3.1 is aangegeven, wat de vergunninghouder moet doen bij kleine korte storingen in de rookgasreiniging. Het verzoek is om tevens een voorschrift op te nemen, waarin wordt gesteld dat de vergunninghouder de opgetreden storingen bijhoudt in een logboek, met vermelding van datum, tijd, oorzaak en ondernomen actie.

Reactie: Het betreft hier storingen die leiden tot een overschrijding van de emissiegrenswaarden. De installatie beschikt over een (geautomatiseerd) emissieregistratiesysteem (zoals vereist volgens het Besluit Verbranden Afvalstoffen en de Regeling meetmethoden verbranden afvalstoffen). Ook verstoringen die leiden tot een overschrijding worden hierin geregistreerd. Hiervoor beschikt het systeem over zogenaamde alarmlijsten die uit het systeem zijn op te vragen. Vervolgens worden storingen ingebracht in het geautomatiseerde onderhoudssysteem waaruit onderhoudsmaatregelen en verbeteracties worden opgesteld. Wij vinden het niet nodig hier extra voorschriften over op te nemen.

2. In paragraaf 6.2 (vernummerd naar 8.2) van de considerans staat, met betrekking tot PM_{2,5}: Op basis van voorlopige analyses wordt verwacht dat de achtergrondconcentratie onder de streef- en grenswaarden blijft. Gelet op de zorg over het effect van PM_{2,5} op de gezondheid, is het wenselijk dat deze verwachting hier nader wordt gemotiveerd.

Reactie: Naar aanleiding van deze zienswijze hebben wij de verwachting nader gemotiveerd. Korthedshalve wordt verwezen naar de betreffende passage in paragraaf 8.2 van de considerans.

3. In paragraaf 7.2 (vernummerd naar 9.2) van de considerans zijn drie geurbronnen genoemd. Voor de volledigheid is het wenselijk dat hier wordt toegelicht waarom de schoorstenen niet als geurbronnen worden vermeld.

Reactie: De schoorstenen worden niet beschouwd als geurbronnen omdat het verbrandingsproces in de ovens gecontroleerd plaatsvindt. De rookgassen van het verbrandingsproces worden na de laatste toevoer van verbrandingslucht, gedurende twee seconden op beheerste en homogene wijze verhit tot ten minste 850° C bij aanwezigheid van voldoende zuurstof. Bij deze procesomstandigheden worden mogelijke geurvormende componenten volledig vernietigd. Bovendien zorgt de hoogte van de schoorstenen voor een ruim voldoende verspreiding van de eventueel aanwezige resterende geuremissies.

4. In voorschrift 3.1.1 is vermeld dat het bevoegde gezag onder bepaalde omstandigheden kan verlangen dat een nader onderzoek naar de geurhinder wordt uitgevoerd. In het belang van de duidelijkheid is het wenselijk dat in dit voorschrift wordt vermeld: welke maatstaf het bevoegde gezag zal hanteren om te bepalen of er sprake is van een zodanige geurhinder, dat een nader onderzoek nodig is en welke onderzoeksmethode moet worden toegepast bij het bedoelde onderzoek naar de geurhinder.

Reactie: Wij hebben vastgesteld, conform de systematiek van de NeR dat geur niet relevant is, er dus geen verdere actie noodzakelijk is. Vanuit dat oogpunt is een aanvullend voorschrift in principe niet aan de orde. Onder bijzondere omstandigheden is het niet ondenkbaar dat er (kortdurend) geurhinder kan optreden. Voor dergelijke situaties is een vangnetvoorschrift opgenomen waarin oorzaak, gevolg en maatregelen van de geurhinder moet worden onderzocht. Aangezien er geen sprake is van een potentiële hindersituatie zullen wij per geval aan de hand van de klachten de geurhinder bepalen. De te volgen onderzoeksmethode zal in een dergelijke situatie met het bedrijf afgestemd worden. Het ligt dan in onze lijn om het hoofdstuk geur van de NeR daarbij te betrekken.

5. Bij het opstellen van geluidvoorschriften is gebruik gemaakt van de richtwaarden voor het omgevingsgeluid. In de considerans is aangegeven dat de dichtstbij gelegen woningen van derden zijn gelegen in een "landelijke omgeving" waarvoor een richtwaarde geldt van 40 dB(A) etmaalwaarde. Omdat uit het akoestisch onderzoek blijkt dat het bedrijf niet bij alle woningen aan deze richtwaarden kan voldoen is door de provincie een onderzoek uitgevoerd naar het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Ten aanzien van dit onderzoek (rapport 2006-0047-G-V d.d.16 mei 2006) hebben wij twee opmerkingen:

5a. Het akoestisch onderzoek is niet bij de ontwerpbeschikking gevoegd. De resultaten zijn dus niet verifieerbaar.

Reactie: Het onderzoek naar het referentieniveau is inderdaad niet bij de ontwerpbeschikking gevoegd. Voor de volledigheid zullen wij dit onderzoek bij de definitieve beschikking ter inzage leggen.

5b. Het akoestisch onderzoek is inmiddels vier jaar oud. Waarschijnlijk is het referentieniveau niet lager geworden, maar wij vragen ons af of dit "gedateerde" onderzoek nog een representatief beeld geeft.

Reactie: Wij hebben overwogen om opnieuw een referentieonderzoek uit te voeren. Een actualisatie van het onderzoek heeft zin als de geluidimmissie is afgenomen. Wij achten het echter niet waarschijnlijk dat het referentieniveau lager is geworden vanwege vestiging van bedrijven op Borchwerf 2 en omdat wij verwachten dat de verkeersintensiteit op de A17 is toegenomen. Deze redenen heeft ons doen besluiten geen nieuw onderzoek uit te voeren.

6. In het akoestisch onderzoek van Peutz (rapportnummer F19292-1 d.d. 22 juni 2009) is de geluidimmissie berekend op een viertal vergunningposities. Deze posities komen overeen met vergunningspunten uit de vigerende vergunning. Hierover hebben wij de volgende opmerkingen:

6a. De vergunningposities zijn gelegen ter plaatse van woningen van derden. Aangegeven is dat de dichtstbij gelegen woning van derden op een afstand van circa 300 meter van de inrichting is gelegen. Aan de oostzijde van het bedrijf, op een afstand van ongeveer 180 meter, zijn echter ook woningen gelegen. Het betreft de woningen aan Kuisel 27 en Strijmaden 12. Deze woningen zijn niet betrokken in het akoestisch onderzoek.

Reactie:

De woningen aan Kuisel en Strijmaden zijn gesitueerd op het bedrijventerrein Borchwerf West en zijn inderdaad niet betrokken in het akoestisch onderzoek, kennelijk omdat ten tijde van dit onderzoek niet bekend was dat op deze locatie woningen zijn gesitueerd. Wij hebben alsnog voor deze woningen een akoestisch onderzoek uitgevoerd. De resultaten van ons onderzoek zijn hieronder uitgewerkt en toegelicht. De rapportage van de berekening wordt bij de definitieve beschikking ter inzage gelegd. Het toetsingskader voor de geluidimmissies ten gevolge van de inrichting ter plaatse van woningen van derden is de 'Handreiking industrielawaai en vergunningverlening' van oktober 1998 (hierna 'Handreiking' te noemen).

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau

In de Handreiking is gesteld dat bij de aanvraag van een revisievergunning in het kader van algehele herziening van vergunningen de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus (hierna $L_{A,T}$ te noemen) tengevolge van de inrichting ter plaatse van de woningen van derden opnieuw dienen worden getoetst aan de aan gebiedstypering gebonden richtwaarden. Woningen op bedrijventerreinen vallen echter buiten voornoemde gebiedstyperingen, doch in jurisprudentie is uitgesproken dat hiervoor de richtwaarden 55, 50 en 45 dB(A) kunnen worden aangehouden.

In verband hiermee is het rekenmodel, dat aan de rekenexercities ten grondslag heeft gelegen, aangevuld met immissiepunten die model staan voor mogelijke woningen aan de westelijke eerstelijnsbebouwing van dit bedrijventerrein. In onderstaande tabel worden naast de richtwaarden de berekende $L_{A,T}$ -resultaten gepresenteerd.

Richtwaarden en $L_{A,LT}$ in dB(A) eerstelijns-bebouwing IT Borchwerf West

Immissiepunt		Richtwaarde [dB(A)]			$L_{A,LT}$ [dB(A)] op 1.5 m			$L_{A,LT}$ [dB(A)] op 5.0 m		
ID	Omschrijving	Dag	Avond	Nacht	Dag	Avond	Nacht	Dag	Avond	Nacht
09	Strijmaden 12	55	50	45	40	38	38	41	40	40
10	Kuisel 29	55	50	45	40	38	38	41	40	40
11	Kuisel 27	55	50	45	40	38	38	42	40	40
12	Kuisel 25	55	50	45	39	38	38	41	39	39
13	W Havendijk 31	55	50	45	37	35	35	39	37	37

Uit de gegevens in bovenstaande tabel blijkt dat ter plaatse van de woningen aan Strijmaden, Kuisel en Westelijke Havendijk voldaan wordt aan de richtwaarden. Voor de uiteindelijke toets zijn voor de dagperiode de berekende waarden op 1.5 meter hoogte en voor de avond- en nachtperiode de berekende waarden op 5.0 meter hoogte relevant.

Maximaal geluidniveau

Bij het opstellen van bovengenoemde ontwerpbeschikking zijn voor het maximaal geluidniveau (hierna L_{Amax} te noemen) tengevolge van de inrichting ter plaatse van woningen van derden ongeacht de gebiedstypering de grenswaarden 70, 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode gesteld. In onderstaande tabel worden naast de grenswaarden de berekende L_{Amax} -resultaten gepresenteerd.

Richtwaarden en L_{Amax} in dB(A) eerstelijns-bebouwing IT Borchwerf West

Immissiepunt		Richtwaarde [dB(A)]			L_{Amax} [dB(A)] op 1.5 m			L_{Amax} [dB(A)] op 5.0 m		
ID	Omschrijving	Dag	Avond	Nacht	Dag	Avond	Nacht	Dag	Avond	Nacht
09	Strijmaden 12	70	65	60	47	47	47	48	48	48
10	Kuisel 29	70	65	60	46	46	46	47	47	47
11	Kuisel 27	70	65	60	46	46	46	48	48	48
12	Kuisel 25	70	65	60	46	46	46	47	47	47
13	W Havendijk 31	70	65	60	49	49	49	50	50	50

Uit de gegevens in bovenstaande tabel blijkt dat ter plaatse van de woningen aan Strijmaden, Kuisel en Westelijke Havendijk voldaan wordt aan de grenswaarden. Voor de uiteindelijke toets zijn voor de dagperiode de berekende waarden op 1.5 meter hoogte en voor de avond- en nachtperiode de berekende waarden op 5.0 meter hoogte relevant.

Wegverkeer van en naar de inrichting

Bij het opstellen van bovengenoemde ontwerpbeschikking zijn voor het equivalent geluidniveau tengevolge van het wegverkeer van en naar de inrichting conform de 'Circulaire geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting' van 29 februari 1996 de voorkeursgrenswaarden 50, 45 en 40 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode gesteld. In onderstaande tabel worden naast de grenswaarden de berekende L_{Amax} -resultaten gepresenteerd.

Voorkeursgrenswaarden en L_{Aeq} in dB(A) tengevolge van het wegverkeer van en naar inrichting eerstelijns-bebouwing IT Borchwerf West

ID	Immissiepunt Omschrijving	Vk.grenstwaarde [dB(A)]			L_{Aeq} [dB(A)] op 1.5 m			L_{Aeq} [dB(A)] op 5.0 m		
		Dag	Avond	Nacht	Dag	Avond	Nacht	Dag	Avond	Nacht
09	Strijmaden 16	50	45	40	35	--	--	36	--	--
10	Kuisel 29	50	45	40	36	--	--	36	--	--
11	Kuisel 27	50	45	40	36	--	--	37	--	--
12	Kuisel 25	50	45	40	35	--	--	36	--	--
13	W Havendijk 31	50	45	40	36	--	--	37	--	--

Uit de gegevens in bovenstaande tabel blijkt dat ter plaatse van de woningen aan Strijmaden, Kuisel en Westelijke Havendijk voldaan wordt aan de voorkeursgrenswaarden. Voor de uiteindelijke toets zijn voor de dagperiode de berekende waarden op 1.5 meter hoogte relevant.

Talud Rijksweg A17

Het gebied waarin de inrichting is gesitueerd en het industrieterrein Borchwerf-West zijn fysiek van elkaar gescheiden door Rijksweg A17, die op een talud met een hoogte van 3 à 4 meter is gesitueerd. Dit talud heeft een afschermende werking op de geluidoverdracht van de inrichting naar de woningen op het industrieterrein. In het rekenmodel is echter geen object gemodelleerd, dat model staat voor dit talud. De reden hiervan is dat zowel de inrichting als de oorspronkelijke immissiepunten aan de westzijde van dit talud zijn gesitueerd.

Uitgaande van een "worst-case" situatie is bij het aanvullen van het rekenmodel met immissiepunten – die model staan voor de woningen aan Strijmaden, Kuisel en Westelijk Havendijk – vooralsnog geen additioneel object gemodelleerd, dat model staat voor dit talud. Bij onze berekening is dus geen rekening gehouden met de afschermende werking van het talud richting de genoemde woningen. Dit betekent dat de werkelijke geluidimmissieniveaus lager zullen zijn dan de in bovenstaande tabellen gepresenteerde immissieniveaus.

6b. De geluidimmissie is op de vier beoordelingspunten bepaald op een hoogte van 5 meter boven het plaatselijke maaiveld. Omdat deze beoordelingspunten bij woningen zijn gelegen, hoort, conform de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening, de beoordelingshoogte voor de dagperiode 1,5 meter boven het plaatselijke maaiveld te zijn. Het is niet duidelijk, waarom hier wordt afgeweken van de Handreiking.

Reactie:

In de Handreiking is in paragraaf 5.6 onder de rubriek '(Meet- en) Beoordelingshoogte' op pagina 35 verwoord dat als regel (voor de standaard eengezinswoning) in de dagperiode een meethoogte kan worden aangehouden van 1.5 meter boven maaiveld en dat in de avond- en nachtperiode een meethoogte van 5.0 meter kan worden aangehouden. Terecht is in de zienswijze gemeld dat in het akoestisch rapport – dat deel uitmaakt van de aanvraag – slechts geluidimmissieniveaus op 5.0 meter hoogte zijn bepaald. Gesteld kan worden dat de eventueel nader te berekenen geluidimmissies op 1.5 meter lager zullen zijn dan die op 5.0 meter, hetgeen impliceert dat – indien op 5.0 meter hoogte wordt voldaan aan de richt- en grenswaarden – op 1.5 meter hoogte zeker hieraan zal worden voldaan. Niettemin is het rekenmodel aangevuld met immissiehoogten van 1.5 meter voor de bestaande

immissiepunten, die in de rekenexercities zijn betrokken. In onderstaande tabel zijn de berekende $L_{A,r,LT}$ - en $L_{A,max}$ -waarden op beide immissiehoogten in de dagperiode gepresenteerd.

$L_{A,r,LT}$ en $L_{A,max}$ in dB(A) op 1.5 meter en 5.0 meter in de dagperiode

Immissiepunt/woning		$L_{A,r,LT}$ [dB(A)]		$L_{A,max}$ [dB(A)]	
ID	Omschrijving	1.5 m	5.0 m	1.5 m	5.0 m
5	Vlietweg	28	29	42	43
6	Westelijk Havendijk	28	29	42	44
7	Holderbergsestraat	35	37	41	42
8	Noordstraat	33	34	41	42

Uit de gegevens van bovenstaande tabel is af te leiden dat de berekende $L_{A,r,LT}$ - en $L_{A,max}$ -waarden op 1.5 meter hoogte inderdaad lager zijn dan die op 5.0 meter hoogte. Gelet op het feit dat de berekende waarden op 5.0 meter reeds vergunbaar zijn geacht, kan gesteld worden dat de berekende waarden op 1.5 meter zeker vergunbaar zijn.

Voor metingen in het kader van de handhaving is echter een meethoogte van 5.0 meter praktischer dan die van 1.5 meter, zulks in verband met mogelijk tijdelijke aanwezigheid van lage objecten in het overdrachtsgebied tussen de inrichting en het immissiepunt zoals bijvoorbeeld vrachtwagens, auto's en andere voertuigen. In de vergunning wordt voor alle perioden de waarneemhoogte van 5.0 meter gehandhaafd.

6c. De vergunningposities (immissiepunten), zoals die zijn opgenomen in de bij de beschikking behorende figuur (Geluid immissiepunten 5, 6, 7, 8, d.d. 18 mei 2010), komen niet overeen met de punten die door Peutz zijn bepaald (figuur nr. 1, akoestisch onderzoek F 19292-1). Drie van de punten die in de figuur, behorende bij de ontwerpbeschikking, zijn opgenomen, zijn gelegen bij niet-geluidgevoelige bestemmingen (garage, schuur of warenhuis). Het immissiepunt 5 is gelegen aan de geluidluwe zijde van de betreffende woning.

Reactie: Naar aanleiding van deze zienswijze hebben wij de vergunningposities op de bij de beschikking behorende figuur beter gepositioneerd.

5 Wijzigingen ten opzichte van het ontwerp-besluit

Naar aanleiding van de ingebrachte adviezen en zienswijzen hebben wij paragraaf 8.2 (voorheen 6.2) ten opzichte van het ontwerpbesluit tekstueel enigszins gewijzigd. Ook is er een kleine aanpassing in de bij de beschikking behorende figuur "Geluidimmissiepunten". Het betreft in beide gevallen enkel een verduidelijking, zonder consequenties.

6 Toetsingskaders

6.1 Artikel 8.8 tot en met 8.11 Wet milieubeheer

De artikelen 8.8 tot en met 8.11 Wm omvatten het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. Hierna geven wij aan hoe de aanvraag zich tot dat toetsingskader verhoudt. Hierbij beperken wij ons tot die onderdelen van het toetsingskader die ook werkelijk op onze beslissing van invloed zijn.

De hierna genoemde gevolgen voor het milieu die de aangevraagde activiteiten kunnen veroorzaken zijn mede beoordeeld in hun onderlinge samenhang, gezien de technische kenmerken van de inrichting en de geografische ligging van de inrichting.

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, Wm dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de aangevraagde activiteiten voor het milieu kunnen veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast.

Overeenkomstig artikel 8.11, vierde lid, Wm juncto artikel 5.a.1 Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) dienen wij bij de bepaling van BBT te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel:

- de toepassing van technieken die weinig afvalstoffen veroorzaken;
- de toepassing van minder gevaarlijke stoffen;
- de ontwikkeling, waar mogelijk, van technieken voor de terugwinning en het opnieuw gebruiken van de bij de processen in de inrichting uitgestoten en gebruikte stoffen en van afvalstoffen;
- vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd;
- de vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis;
- de aard, de effecten en de omvang van de betrokken emissies;
- de data waarop de installaties in de inrichting in gebruik zijn of worden genomen;
- de tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen;
- het verbruik en de aard van de grondstoffen, met inbegrip van water, en de energie-efficiëntie;
- de noodzaak om het algemene effect van de emissies op en de risico's voor het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken;
- de noodzaak ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken.

Overeenkomstig artikel 8.11, vierde lid, Wm juncto artikel 5.a.1 Ivb dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten. Met de in tabel 1 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover het de daarbij vermelde installaties betreft als bedoeld in bijlage 1 van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gpbv-installaties).

Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting.

De aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de Regeling aanwijzing BBT-documenten. De activiteiten zijn vermeld in de volgende documenten die zijn opgenomen in deze regeling:

- BREF Afvalverbranding;
- BREF Afvalbehandeling;
- BREF Koelsystemen;
- BREF Op- en overslag bulkgoederen;
- BREF Energie-efficiëntie;
- BREF Monitoring;

- BREF Cross media effects & economics;
- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht;
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB);
- PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 28; Vloeibare aardolieproducten Afleverinstallaties en ondergrondse opslag;
- Oplegnotitie BREF Afvalbehandeling;
- Oplegnotitie BREF Afvalverbranding;
- CIW/CUWVO Handboek Wvo-vergunningverlening, mei 1999;
- CIW/CUWVO Het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water, mei 2000;
- CIW Lozingseisen Wvo-vergunningen, november 2005;
- NBW Oplegnotitie BREF Afgas- en afvalwaterbehandeling, augustus 2005.

De volgende milieu-aspecten ten gevolge van de aangevraagde activiteiten vallen onder de werkingssfeer van de in de regeling opgenomen documenten:

- verzuring als gevolg van emissies in de lucht;
- emissies van persistente, bioaccumuleerbare, giftige en vervuilende stoffen in het water of de bodem;
- productie van gevaarlijk en niet-gevaarlijk afval;
- geluid en stank;
- verbruik van grondstoffen en water.

Onderstaand wordt in de hoofdstukken 5 tot en met 21 per milieucompartiment aangegeven in hoeverre bepalingen uit één van de hiervoor genoemde BBT documenten aan de orde zijn en op welke wijze daar in deze vergunning rekening mee is gehouden.

6.2 Algemene maatregelen van bestuur

In Algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) worden voor bepaalde activiteiten direct werkende eisen gesteld. Deze eisen mogen niet in de Wm-vergunning worden opgenomen. In de Wm-vergunning kan alleen van de AMvB worden afgeweken voor zover dat in de AMvB is aangegeven.

De aangevraagde activiteiten vallen binnen de werkingssfeer van het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) en het Besluit brandveilig gebruik bouwwerken (Gebruiksbesluit). Dat betekent dat moet worden voldaan aan de voorschriften gesteld in dit besluit. Op grond van zowel de IPPC richtlijn als het Bva kan het noodzakelijk zijn om strengere eisen in de vergunning vast te leggen.

7 Luchtemissies

7.1 Het kader voor de toetsing van luchtemissie

Bij het verbranden van de huishoudelijke- en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen in de roosterovens komen rookgassen vrij. Deze rookgassen worden door een rookgasreinigingsinstallatie geleid. De rookgasreinigingsinstallatie heeft tot doel de rookgassen zodanig te reinigen dat ze vervolgens via een schoorsteen in de buitenlucht geloosd kunnen worden.

De emissies van rookgassen die geloosd worden moeten voldoen aan normen. De normen en regelgeving waaraan de emissies getoetst dienen te worden zijn:

- Besluit verbranden afvalstoffen (hierna Bva);

- BREF Afvalverbranding.

Bovendien hebben wij de beleidslijn "Toepassing Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) en BREF Waste Incineration (afvalverbranding) bij milieuvergunningverlening" die op 28 november 2006 door Gedeputeerde Staten is vastgesteld. Het betreft een wijze van uitleg van regelgeving met betrekking tot luchtemissies in vergunningen van afvalverbrandingsinstallaties en soortgelijke grote industriële inrichtingen.

In de bijlagen bij het Bva zijn de emissie-eisen, meetvoorschriften en overige voorschriften opgenomen, die rechtstreeks werkend zijn en waar uitsluitend van kan worden afgeweken indien dit uitdrukkelijk is vermeld. In de Regeling meetmethoden verbranden afvalstoffen staan nadere regels met betrekking tot het uitvoeren van emissiemetingen.

Daarnaast is in artikel 8 van het Bva een instructie voor het bevoegd gezag opgenomen om de krachtens dit artikel gestelde eisen op te nemen in de milieuvergunning. De volgende onderwerpen moeten in de Wm-vergunning worden opgenomen:

- welke afvalstoffen (of voorzover mogelijk categorieën van afvalstoffen overeenkomstig de Eural) thermisch mogen worden behandeld en wat de nominale capaciteit van de installatie is (artikel 8, onderdelen a en b);
- de beschrijving van de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden, waaronder verblijftijd, minimumtemperatuur en zuurstofgehalte van de rookgassen eenmalig moeten worden gemeten (artikel 8, onderdeel c);
- de plaats waar bemonsterings- en meetpunten moeten zijn gelegen (artikel 8, onderdeel d).

Wij hebben deze onderwerpen vastgelegd in de voorschriften 6.1.1, 2.4.9 en 2.4.6.

Op grond van de IPPC-richtlijn en artikel 6 lid 2 van het Bva kan het noodzakelijk zijn om strengere eisen in de vergunning vast te leggen dan op grond van het Bva verplicht zou zijn.

Volgens het stelsel van de IPPC-richtlijn moeten verplichtingen worden opgelegd om te verzekeren dat installaties zo worden geëxploiteerd, dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen, met name door toepassing van BBT. Dit kan hetzij in de vorm van vergunningsvoorschriften hetzij door middel van algemene voorschriften die een zelfde geïntegreerde aanpak en een even hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel waarborgen als bij vergunningverlening het geval zou zijn (artikelen 3, onderdeel a en slotalinea en artikel 9, achtste lid, van de IPPC-richtlijn).

Bij de opstelling van het onderhavige besluit is nagegaan wat BBT is voor de betreffende installatie. Het gaat hier om technieken die op een zodanige schaal zijn ontwikkeld dat de technieken, de kosten en BBTen in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar zijn.

In hoofdstuk 5 van het BREF Afvalverbranding zijn technieken beschreven die BBT zijn. SITA heeft in bijlage 7 van het MER een informatiedocument toegevoegd waarbij de toets aan het BREF Afvalverbranding is uitgevoerd.

Naast de emissies ten gevolge van de verbrandingsprocessen zijn er binnen de inrichting nog een aantal emissiepunten zoals stofemissies bij opslag in silo's.

Hierop is de Nederlandse emissie richtlijn lucht (NeR) van toepassing. Deze richtlijn, die de BBT voor het beperken van luchtemissies beschrijft, wordt landelijk toegepast als toetsingskader voor de beoordeling en regulering van luchtemissies.

De door GS vastgestelde beleidslijn spitst zich toe op de te hanteren luchtemissiewaarden in een vergunning voor een aantal componenten van het Bva en het BREF. De beleidslijn is met name opgesteld om onze handelswijze te uniformeren bij de verschillende vergunningsprocedures bij afvalverbrandingsinstallaties en soortgelijke grote industriële inrichtingen.

- De aangevraagde installatie (techniek) dient getoetst te worden aan het BREF afvalverbranding in hoeverre deze BBT is;
- Op de componenten waarvoor de emissiewaarden van het BREF lager zijn dan het Bva dient binnen de ranges van het BREF vergund te worden; of de waarde hierbij laag dan wel hoog binnen de range ligt, is niet zo belangrijk als maar voldaan wordt aan de bovengrens;
- Op de componenten die in het individuele geval niet kunnen voldoen aan het BREF, maar wel aan het Bva dient expliciet gemotiveerd te worden waarom de range in het BREF niet gehaald kan worden (gemotiveerd afwijken van het BREF is mogelijk);
- Op de componenten waarbij het Bva lager of gelijk is aan het BREF is het Bva zonder meer BBT;
- Getoetst dient te worden aan zowel halfuurs- als daggemiddelden; jaargemiddelden zijn geen toetsingsgrond, maar geven wel een beeld dat het met de totale emissies goed/slecht is gesteld. Indien voorhanden is dit bruikbaar om in de considerans van de beschikking aandacht aan te besteden.

In het Bva is voor ammoniak geen grenswaarde opgenomen. In het BREF is voor deze component wel een emissiewaarde opgenomen. Bij toepassing van een zgn. DeNOx dient daarom een emissiegrenswaarde voor ammoniak te worden opgenomen in de vergunning.

7.2 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming van de lucht

De belangrijkste emissies ontstaan bij het verbranden van huishoudelijk- en vergelijkbaar bedrijfsafval. De rookgassen die vrijkomen bij het verbrandingsproces passeren een uitgebreide rookgasreinigingsinstallatie. Onderstaand wordt de rookgasreinigingsinstallatie van de voorgenomen afvalverbrandingsinstallatie kort beschreven.

1. Elektrofilter

Na het ketelgedeelte passeren de rookgassen het elektrofilter. In dit filter worden de stofdeeltjes (vliegafval) afgescheiden van de rookgassen. De afgevangen vliegafval wordt getransporteerd via leidingen en droog opgeslagen in gesloten silo's.

2. Droge rookgasreiniging in een reactor (adsorber)

De rookgassen passeren vervolgens een reactor (adsorber). Vlak voor de reactor worden natriumbicarbonaat en hoogovencokes (een soort actief kool) geïnjecteerd en gemengd met de rookgassen. De natriumbicarbonaat neutraliseert en bindt de zure componenten zoals zoutzuur, waterstoffluoride en zwaveloxideverbindingen uit de rookgassen. De hoogovencokes adsorbeert met name (vluchtige) zware metalen en dioxinen.

3. Doekenfilter

Na de reactor passeren de rookgassen een doekenfilter die de vaste deeltjes uit de rookgasstroom filtert. Op dit filter ontstaat een filterkoek die door het intensieve contact met componenten van de rookgassen een absorberende werking heeft op gasvormige verontreinigingen in de rookgassen.

Het goed functioneren van het doekfilter heeft nog een tweede belangrijke functie. Het filter moet namelijk voorkomen dat er stofdeeltjes in de katalysator van de SCR-DeNO_x terecht komen. Bij te veel stof in het afgas naar de DeNO_x zal de katalysator verstopten en zullen de stikstofoxiden onvoldoende omgezet worden.

4. SCR-DeNO_x installatie

Voor het verwijderen van de stikstofoxiden is een DeNO_x installatie aanwezig. Deze installatie werkt volgens het principe van de selectieve katalytische reductie (SCR). Door de injectie van ammonia (dat is 24,5%-ig ammoniak in water) in de rookgasstroom en vervolgens het reageren van de ammoniak met de stikstofoxiden op de speciale katalysator die in de rookgasstroom is aangebracht, wordt de concentratie van stikstofoxiden gereduceerd.

5. Zuigtrekventilator

Na de DeNO_x-installatie passeren de rookgassen de zuigtrekventilator. De zuigtrekventilator heeft als functie de stromingsweerstand uit de verbrandingsoven, de ketel en de rookgasreiniging te overwinnen. Tevens zorgt de ventilator voor een geringe onderdruk in het systeem om lekkage van rookgassen naar buiten te voorkomen.

6. Schoorsteen / emissiemeetapparatuur

De gereinigde rookgassen verlaten het systeem via een 80 meter hoge schoorsteen. De temperatuur waarmee de rookgassen de schoorsteen verlaten is ca. 185°C. Hierdoor wordt voldoende pluimstijging gegarandeerd en bij deze temperatuur wordt voorkomen dat er pluimvorming optreedt. In de schoorsteen is emissieapparatuur opgenomen voor het continu analyseren van de verontreinigingen in de afgas. Evencens bevinden zich daar monsternamapunten voor het uitvoeren van afzonderlijke emissiemetingen.

7.3 Toetsing van de emissies

In tabel 5.1 (overzicht schoorsteenemissies en emissievracht van de voorgenomen activiteit) van de aanvraag is per component een overzicht gegeven van de emissie-eisen volgens het Bva, de emissieranges uit het BREF Afvalverbranding, de huidige vergunde emissies, de verwachte maximale daggemiddelde (nieuwe roosteroven) en de verwachte emissiejaarvrachten. De tabel is samengevat in paragraaf 7.4 van deze considerans. Er zijn twee identieke ovens met een eigen rookgasreiniging en een eigen schoorsteen. De emissiecijfers die worden gegeven gelden per oven.

Hieronder wordt per component de afweging gemaakt in hoeverre de emissieconcentraties overeenkomen met de emissieniveaus bij toepassing van BBT volgens het BREF Afvalverbranding. De afweging beperkt zicht tot daggemiddelden waarden.

Stof

Verbrandingsoven: het stof in de rookgassen wordt in eerste instantie afgevangen door het electrofilter. Na de adsorber reactor wordt het stof afgescheiden in doekenfilters die uit vier componenten is opgebouwd. In het BREF Afvalverbranding wordt uitgegaan van een emissiewaarde van tussen de 1 en 5 mg/Nm³. In de aanvraag gaat SITA uit van een maximale emissiewaarde van 2,5 mg/Nm³. SITA voldoet hiermee aan BBT zoals beschreven in het BREF Afvalverbranding.

Stofemissie overige installaties: Als gevolg van op- en overslag van hulpstoffen (natriumcarbonaat en Hoogovencokes (HOK)) en reststoffen (vliegas en residu van de rookgasreiniging) kunnen stofemissies optreden. Ter voorkoming van stofemissies zijn bij SITA een aantal maatregelen voorzien zoals opslag in silo's en gesloten systemen voor transport van natriumcarbonaat, HOK, vliegas en residu van de rookgasreiniging. De bodemassen worden via de ontslakker en via een overdekt transportsysteem in een overdekte ruimte opgeslagen.

Beoordeling van de emissies van bovenstaande emissiepunten heeft plaatsgevonden aan de hand van de Nederlandse emissie richtlijn Lucht (NeR). Geconcludeerd is dat de aangebrachte emissiebeperkende voorzieningen als BBT worden aangemerkt. In voorschrift 2.2.1 zijn stofemissie-eisen opgenomen voor de filterinstallaties op de diverse opslagsilo's overeenkomstig de algemene emissie-eisen uit de NeR.

Stikstofoxiden (NOx)

Verbrandingsoven: In de oven wordt een DeNOx- installatie op basis van SCR techniek toegepast. In combinatie met optimalisatie van het verbrandingsproces (zuurstofgehalte 7 %, vuurhaardtemperatuur tussen 850 en 1100 °C en een verblijftijd van minimaal 2 seconden) is de verwachting dat emissiewaarden van 70 mg/Nm³ worden bereikt. Het BREF geeft een emissiebereik aan tussen de 40 en 100 mg/Nm³, afhankelijk van de toegepaste techniek. De verwachte emissie van SITA geeft aan dat hieraan voldaan wordt.

Ammoniak (NH₃)

Verbrandingsoven: de emissie van ammoniak wordt veroorzaakt vanwege de toegepaste DeNOx techniek. Ammoniak is nodig voor de katalytische omzetting van NOx in water en stikstof. Een zeer geringe hoeveelheid ammoniak zal echter niet reageren en via de afgas in de buitenlucht terecht komen. Uit ervaring bij de oude verbrandingsovens is gebleken dat lage waarden van 1 - 2 mg/Nm³ mogelijk zijn. Een emissieniveau van minder dan 5 mg/Nm³ als gevolg van het gebruik van ammoniak in de SCR wordt in het BREF Afvalverbranding als BBT aangemerkt. SITA voldoet hieraan ruimschoots. De verwachte emissie van NH₃ ligt onder de 5 mg/Nm³ en voldoet daarmee aan BBT van het BREF Afvalverbranding.

Zuurvormende gasen (HCl, HF, SO₂)

Verbrandingsoven: de zure componenten in de rookgasen worden verwijderd door injectie van fijn gemalen natriumbicarbonaat (NaHCO₃) met HOK vlak voor de adsorber reactor. In een reeks van chemische reacties reageert het natriumbicarbonaat met de zure componenten in de rookgasen. In de rookgasen komt o.a. zoutzuur, zwaveldioxide en fluorwaterstofzuur voor.

Deze methode van reinigen van de rookgasen wordt een droge rookgasreinigingsstap genoemd. De verwachte maximale emissies voor HCl is 5 mg/Nm³, voor HF wordt maximaal 0,5 mg/Nm³ verwacht en voor SO₂ wordt een maximale emissie van 10 mg/Nm³ opgegeven. Volgens het BREF hoort bij het toepassen van BBT voor HCl een emissierange van 1 - 8 mg/Nm³, voor SO₂ een range van 1 - 40 mg/Nm³ en voor HF een maximale waarde van 1 mg/Nm³. De verwachte emissie van de nieuwe verbrandingsoven voldoet daarmee aan BBT volgens het BREF.

Zware metalen en dioxinen en furanen (PCDD's en PCDF's)

Verbrandingsoven: In de adsorber reactor wordt naast natriumbicarbonaat eveneens hoogovencokes (een soort actieve kool) geïnjecteerd. Dit actieve kool verwijdert door middel van adsorptie zware metalen, dioxinen en furanen uit de rookgasen.

Om te voorkomen dat PCDD's en PCDF's tijdens het verbrandingsproces ontstaan is een optimaal en stabiel verbrandingsproces noodzakelijk. Randvoorwaarden hiervoor zijn een voldoende hoge vuurhaardtemperatuur tussen de 850 °C en 1100 °C, een goede menging van de rookgassen, een verblijftijd van de rookgassen in de vuurhaard van ten minste 2 seconden en een snel afkoeltraject na de oven van de rookgassen tot 200 °C. Door het toepassen van de bovengenoemde primaire maatregelen kan de vorming van PCDD's en PCDF's minimaal gehouden worden. Vervolgens wordt door een goede stofafscheiding en door adsorptie aan actief kool in het doekenfilter zeker gesteld, dat aan het maximale emissieconcentratieniveau van 0,1 ng/Nm³ voldaan wordt. SITA voldoet hiermee aan BBT zoals beschreven in het BREF Afvalverbranding.

De verwachte emissies van kwik van 0,01 mg/Nm³, van cadmium (Cd) en Tallium (Tl) gezamenlijk 0,03 mg/Nm³ van PCDD's en PCDF's van 0,1 ng/Nm³ en de overige zware metalen voldoen hiermee aan BBT zoals beschreven in het BREF.

Koolstofverbindingen (CxHy) en koolmonoxide (CO)

Verbrandingsoven: de in de rookgassen voorkomende organische verbindingen worden hoofdzakelijk gevormd door onvolledige verbrandingsprocessen. Een voldoende verbrandingstemperatuur en luchtvermaat en effectieve (secundaire) luchttoevoer en menging van de verbrandingsgassen in de naverbrandingszone reduceren de vorming van deze verbindingen in belangrijke mate.

De procesomstandigheden, zoals bovenstaand beschreven, om de organische verbindingen zo volledig mogelijk te verbranden zijn voorzien in de verbrandingsinstallatie. De verwachte emissie van CxHy is 5 mg/Nm³ en voor CO 30 mg/Nm³. Het BREF geeft voor CxHy een emissierange aan van 1 - 10 mg/Nm³ en voor CO een emissierange van 5 - 30 mg/Nm³. Deze nieuwe oven voldoet zowel ten aanzien van de emissie van organische verbindingen als koolmonoxide aan BBT zoals beschreven in het BREF Afvalverbranding.

7.4 Beoordeling en conclusie

De emissiegrenswaarden uit het Bva, de emissieranges uit het BREF en de verwachte emissieconcentraties van de verbrandingsovens zijn in onderstaande tabel per component weergegeven. De concentraties zijn uitgedrukt als 24 uren gemiddelden.

	EMISSIECONCENTRATIE ¹⁾			VERWACHTE EMISSIES VAN DE OVENS ¹⁾
Component	Eenheid	Emissie-eis Bva	emissieconcentratie ranges BREF	Verbrandings oven
Stof	mg/Nm ³	5	1 - 5	2,5
Zuurvormende gassen				
HCl	mg/Nm ³	10	1 - 8	5
HF	mg/Nm ³	1	< 1	0,5
SO ₂	mg/Nm ³	50	1 - 40	10
NO _x	mg/Nm ³	200	40 - 100	70
NH ₃	mg/Nm ³	-	< 10	2
Zware metalen				

Hg	mg/Nm ³	0,05	< 0,05	0,01
Cd + Tl	mg/Nm ³	0,05	0,005 - 0,05	0,03
Overige zware metalen ²⁾	mg/Nm ³	0,5	0,005 - 0,5	0,3
Koolstofverbindingen				
CO	mg/Nm ³	50	5 - 30	30
CxHy	mg/Nm ³	10	1 - 10	5
PCDD/PCDF	ng/Nm ³	0,1	0,01 - 0,1	0,1

1) Teruggerekend naar droge rookgassen bij 0 °C, 101,3 kPa en 11 vol-% O₂

2) De som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium

Uit de beschrijving van de rookgasreinigingsinstallatie en de optredende emissieniveaus blijkt dat SITA voldoet aan BBT conform het BREF Afvalverbranding.

De verwachte emissieconcentraties van de verbrandingsovens zijn lager dan de emissie-eisen uit het Bva en vallen binnen de ranges van het BREF. Van de componenten HCl, SO₂, NO_x en CO liggen de emissie concentratie ranges uit het BREF onder de Bva grenswaarden. Bij het volgen van de systematiek van het BREF resulteert een bedrijfsvoering met BBT tot lagere emissiewaarden dan het Bva. De IPPC-richtlijn staat in artikel 9 lid 8 toe dat voor bijzondere categorieën installaties bijzondere verplichtingen worden vastgesteld in dwingende algemene voorschriften in plaats van in vergunningvoorschriften. Voorwaarde is wel dat deze dwingende algemene voorschriften een geïntegreerde aanpak en een even hoog niveau van milieubescherming waarborgen als op BBT gebaseerde vergunningvoorschriften. De voorschriften uit het Bva kunnen als zulke dwingende algemene voorschriften worden gezien. Echter, door voortschrijdend inzicht bieden de emissiegrenswaarden uit het Bva voor de componenten HCl, SO₂, NO_x en CO niet een even hoog beschermingsniveau als de ranges in de BREF. Daarom is het, gezien de eis dat aan BBT voldaan moet worden, noodzakelijk dat voor deze componenten aanvullende eisen in de voorschriften opgenomen worden. Overigens biedt artikel 6 lid 2 van het Bva ook de mogelijkheid strengere emissie eisen in de vergunning vast te leggen. De aanvullende eisen gelden niet tijdens het op- en afstoken van de verbrandingsinstallatie zoals opgenomen in de BREF. Tijdens het op- en afstoken gelden de eisen uit het Bva.

Voor de overige componenten vallen de Bva emissiegrenswaarden binnen de ranges van het BREF en daarmee wordt voldaan aan BBT. Voor deze componenten hoeft geen aanvullende emissie-eis opgenomen te worden.

Tenslotte hebben wij bij onze beoordeling, of het noodzakelijk is om in zijn algemeenheid nadere aanvullende emissie-eisen op te nemen, de volgende onderwerpen meegewogen:

- lokale specifieke omstandigheden;
- fluctuaties in de bedrijfsvoering;
- kleine storingen van de rookgasreiniging;
- het BREF-Afvalverbranding heeft een vergelijkbare status als de NeR.

lokale specifieke omstandigheden

Lokale milieumomstandigheden kunnen aanleiding zijn om aanvullende emissie-eisen op te leggen. In het geval van SITA worden er geen grenswaarden overschreden van de Wet luchtkwaliteit. De bronbijdrage van SITA aan de verschillende stoffen van het achtergrondniveau is gering. Op grond van deze constatering is het niet realistisch voor dit aspect aanvullende emissie-eisen op te leggen.

fluctuaties in de bedrijfsvoering

Het verbrandingsproces is over het algemeen een redelijk continu proces. Het te verbranden afval wordt in de bunker gemengd en gehomogeniseerd. Toch kunnen zich situaties voordoen waarbij het verbrandingsproces een schommeling ondervindt, bijvoorbeeld bij een tijdelijk groot aanbod van een monostroom zoals kunststof of rubber. De rookgasreiniging zal zich moeten aanpassen aan de aangeboden rookgassen. Dit zal enige tijd kosten. In de tussentijd kunnen kortstondig hogere emissies voordoen.

kleine storingen van de rookgasreiniging

Er kunnen zich kleine korte storingen in de rookgasreiniging voordoen. Hierdoor is het mogelijk dat er tijdelijk verhoogde emissies van bepaalde componenten plaatsvinden. Hierbij dient snel ingegrepen te worden in de bedrijfsvoering. De consequenties van grote storingen van de rookgasreiniging zijn geregeld in het Bva.

Wij concluderen dat de stoffen HCl, SO₂, NO_x en CO bij het toepassen van BBT volgens het BREF een lagere emissieconcentratie hebben dan de grenswaarde van het Bva. Voor deze stoffen zullen wij in de voorschriften aanvullende strengere emissiegrenswaarden opleggen dan gegeven in het Bva.

Het stellen van aanvullende eisen is op basis van lokatie specifieke milieubescherming niet nodig.

Tenslotte nemen wij voorschriften op met grenswaarden voor ammoniak aangezien het Bva daarin niet voorziet. Deze norm zal in lijn zijn met de richtwaarde voor NH₃ uit het BREF.

8 Wet luchtkwaliteit (Wlk)

8.1 Toetsingskader

Het toetsingskader voor luchtkwaliteitseisen is te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wm. De regelgeving is uitgewerkt in een Algemene maatregel van bestuur (AMvB) en enkele Ministeriële Regelingen nl.:

- AMvB 'Niet in betekenende mate' (NIBM) (Stb. 2007, 440);
- ministeriële regeling 'Niet in betekenende mate' (NIBM) (Stcrt. 2007, 218);
- ministeriële regeling 'Beoordeling luchtkwaliteit 2007'(Stcrt. 2007, 220);
- ministeriële regeling 'Projectsaldering luchtkwaliteit 2007' (Stcrt. 2007, 218).

Titel 5.2 van de Wm bevat bepalingen betreffende luchtkwaliteitseisen. In bijlage 2 van de Wm zijn de grenswaarden voor luchtverontreinigende stoffen opgenomen.

De grens-/richtwaarden voor de luchtkwaliteit uit bijlage 2 van de Wm, betreffende zwaveldioxide, stikstofdioxide, zwevende deeltjes PM₁₀, lood, koolmonoxide, benzeen, ozon, arseen, cadmium, nikkel, benzo(a)pyreen worden door ons als toetsingscriterium gebruikt.

De kans op overschrijding van de grenswaarde is op landelijke schaal voor de stoffen PM₁₀ en stikstofdioxide het grootste. Voor de andere stoffen geldt dat niet of vrijwel niet. Wel kan de emissie van de andere stoffen op lokale schaal tot (dreigende) overschrijding van de grens- of richtwaarden leiden.

De grenswaarden geven een niveau van de buitenluchtkwaliteit aan dat, in het belang van de bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu in zijn geheel, (binnen een bepaalde termijn) moet zijn bereikt.

Alleen ten aanzien van de stoffen die genoemd zijn in bijlage 2 van de Wm en waarvan is te verwachten dat deze nu, of in de toekomst, de gestelde grenswaarden zullen overschrijden of door de inrichting worden uitgestoten is het noodzakelijk dat een onderzoek wordt verricht naar de mogelijke gevolgen van het in werking zijn van de inrichting.

Het vaststellen van het kwaliteitsniveau en het bepalen van de mate waarin dat voldoet aan de grenswaarden als bedoeld in bijlage 2 van de Wm kan plaatsvinden door middel van berekeningen of metingen. Indien gebruik wordt gemaakt van metingen dan is hoofdstuk 3 van de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 van toepassing. Indien gebruik wordt gemaakt van berekeningen dan is hoofdstuk 4 van de desbetreffende Regeling van toepassing.

De uitkomsten worden gebruikt om te bepalen of het NIBM-criterium van 3% niet wordt overschreden en of de luchtkwaliteit in overeenstemming is met een grenswaarde die voor een luchtverontreinigende stof in bijlage 2 van de Wm is opgenomen.

De "beste beschikbare technieken" dienen te worden gehanteerd. Worden desondanks overschrijdingen van de luchtkwaliteitsnormen verwacht dan dienen aanvullende maatregelen genomen of voorzieningen getroffen te worden of dient de vergunning in het belang van de bescherming van het milieu te worden geweigerd.

8.2 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor de lucht

SITA stoot een aantal stoffen uit waarvoor in de Wlk grenswaarden zijn gesteld, te weten zwaveldioxide, stikstofoxiden, koolmonoxide, zwevende deeltjes (PM_{10}), lood en benzeen. Voor de genoemde stoffen is een luchtkwaliteitsonderzoek uitgevoerd teneinde te bepalen wat de invloed is van de bedrijfsactiviteiten van SITA op de immissieniveaus in de omgeving (achtergrondniveau). Dit onderzoek is opgenomen in bijlage 9 van de vergunningaanvraag. Bovendien is een verspreidingsberekening uitgevoerd voor andere stoffen waarvoor in het Wlk richtwaarden zijn opgenomen, te weten cadmium. Voor de componenten arseen, nikkel, benzo(a)pyreen en ozon zijn geen verspreidingsberekeningen uitgevoerd omdat voor deze componenten in Nederland ruimschoots zal worden voldaan aan de richtwaarden. Naast de richtwaarden uit de Wlk zijn ook verspreidingsberekeningen uitgevoerd aan waterstofluoriden, kwik en dioxines.

Bij de verspreidingsberekeningen zijn de bedrijfsmatige activiteiten (zoals schoorsteenemissies en intern transport) en de invloed van de verkeersaantrekkende werking als emissiebronnen beschouwd.

In de Wlk zijn richt- en grenswaarden opgenomen voor $PM_{2,5}$. Met ingang van 2015 zal een grenswaarde gaan gelden voor $PM_{2,5}$ van $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$. De hoogste $PM_{2,5}$ concentraties worden op basis van voorlopige analyse van het Milieu en Natuur Planbureau berekend voor het westen en zuiden van Nederland. De berekende grootschalige jaargemiddelde $PM_{2,5}$ concentratie is maximaal $20,6 \mu\text{g}/\text{m}^3$ in 2006. Op basis van vaststaand nationaal en Europees beleid neemt de grootschalige concentratie daar af tot $18,4 \mu\text{g}/\text{m}^3$ in 2010, $17,8 \mu\text{g}/\text{m}^3$ in 2015 en $17,7 \mu\text{g}/\text{m}^3$ in 2020. Op basis van deze voorlopige analyses wordt verwacht dat de achtergrondconcentratie onder de richt- en grenswaarden blijven. Overiges hoeft tot 2015 $PM_{2,5}$ niet in beeld te worden gebracht en er hoeft bij het nemen van besluiten niet getoetst te worden aan de normering voor $PM_{2,5}$.

8.3 Resultaten uitgevoerd onderzoek

De verspreidingsberekeningen zijn uitgevoerd conform de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007. Hiervoor zijn de programma's Stacks versie 9.1 en CAR II versie 8.1 gebruikt. De berekende immissieconcentraties inclusief de achtergrondconcentraties van zwaveldioxide, stikstofoxiden, koolmonoxide, zwevende deeltjes (PM₁₀), lood en benzeen zijn getoetst aan de grenswaarden uit de Wlk. Voor de stoffen kwik, de som van cadmium en thallium en dioxines zijn geen grenswaarden vastgelegd en daarom zijn de immissieconcentraties van deze stoffen vergeleken met de meest recente achtergrondconcentraties of richtwaarden. Voor waterstofluoride bestond er een MTR (maximaal toelaatbaar risiconiveau) waarde. Het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (Rivm) is tot de conclusie gekomen, deze waarde niet bekend is (zie ook Voortgangsrapportage Milieubeleid voor Nederlandse Prioritaire Stoffen van 1 november 2009). Indien getoetst wordt aan het heersende achtergrondniveau dan is de bijdrage minder dan 3% en is de bijdrage 'Niet in betekende mate'. Daarnaast blijkt uit jurisprudentie, dat een MTR waarde geen wettelijke grenswaarde is die in acht moet worden genomen (200900542/1/M1). In de volgende tabel worden de resultaten van de verspreidingsberekeningen op vereenvoudigde wijze weergegeven en gelden voor hoogste bijdrage (worse case) aan de immissieconcentraties. Voor meer detailinformatie wordt verwezen naar het MER of vergunningaanvraag.

Component	Achtergrond concentratie (µg/m ³)	Maximale bronbijdrage (µg/m ³)	Achtergrond + bronbijdrage	Jaargemiddelde Grenswaarde (µg/m ³)
Stof (PM ₁₀)	19,1	3,0	22,1	40 - 50 ¹
NO ₂	16,8	18,8	35,6	40 - 200 ²
SO ₂	2,8	0,08	3,2	20 ³
CO	nvt	nvt	564	10000 ⁴
Zware metalen (lood)	0,007	0,001	0,008	0,5
Benzeen	0,6	0,02	0,7	5
Kwik	0,01	0,000083	0,01	n.b. ⁶
Cd en Tl	0,0003	0,000083	0,00038	0,005 ⁵
Dioxinen	0,000023	2,1.10 ⁻⁷	0,000023	n.b. ⁶
Fluoriden	0,1	0,002	0,1	n.b. ⁶

1) Jaargemiddelde cq 24-uursgemiddelde dat 35 keer per jaar mag worden overschreden (25 overschrijdingen).

2) Jaargemiddelde cq uurgemiddelde dat 18 keer per jaar mag worden overschreden.

3) De weergegeven grenswaarde is geen humane grenswaarde maar een natuur gerichte grenswaarde.

4) 98% (8-uurgemiddelde).

5) Dit is de jaargemiddelde richtwaarde, die voor de EU geldt vanaf 2013.

6) Volgens factsheet Rivm, 1 november 2009.

8.4 Beoordeling en conclusie Wlk-toets

Voor geen van beschouwde stoffen worden de grens- en richtwaarden zoals genoemd in bijlage 2 van de Wet milieubeheer in de omgeving van SITA overschreden. De Wet luchtkwaliteit staat vergunningverlening niet in de weg.

Voor kwik, dioxines en fluoriden zijn geen grens-, richt- of MTR-waarden bekend. In dit kader worden van SITA geen aanvullende maatregelen verwacht.

9 Geur

9.1 Het kader voor de bescherming tegen geurhinder

Het in de NeR omschreven algemeen uitgangspunt van het geurbeleid is het zoveel mogelijk beperken van geurhinder en het voorkomen van nieuwe hinder. Dit uitgangspunt vormt samen met het toepassen van de BBT de kern van het nationale geurbeleid. In het landelijke geurbeleid is vastgelegd dat wij de uiteindelijke afweging maken waarbij wij rekening houden met alle relevante belangen om tot een duurzame kwaliteit van de leefomgeving te komen. Het provinciale geurbeleid is vastgelegd in de notitie Geurbeleid provincie Noord-Brabant van april 2000.

Het geurbeleid bestaat uit de volgende uitgangspunten:

- als er geen hinder of kans op hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
- als er wel hinder of kans op hinder is, worden maatregelen op basis van de BBT afgeleid;
- voor bepaalde branches is een toetsingskader voor geurhinder in een bijzondere regeling van de NeR opgenomen;
- de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegd gezag;
- nieuwe geurhinder dient te worden voorkomen.

Voor het bepalen van het acceptabele hinderniveau geeft de NeR de hindersystematiek. Met behulp hiervan kan een situatie van geuroverlast worden beoordeeld. Toepassen van de hindersystematiek leidt tot een specifieke afweging voor een individuele situatie of tot het toepassen van een bijzondere regeling.

9.2 Individuele aanpak

SITA maakt geen deel uit van één van de bedrijfstakken waarvoor een bijzondere regeling in de NeR is opgesteld, daarom dient te worden getoetst aan de algemene eisen van de NeR.

Geurvorming bij SITA kan mogelijk optreden ten gevolge van:

- aanvoertransporten van afval;
- de afvalontvangsthal waar de voertuigen worden gelost;
- de opslag van afval in de bunkers.

Vanuit de omgeving van SITA worden door ons geen geurklachten ontvangen.

9.3 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming tegen het aspect geurhinder

Ter voorkoming van geuremissies zijn de volgende maatregelen getroffen:

- de afvalstoffen worden in gesloten vrachtwagens aangevoerd;
- de ontvangst en opslag van afval vindt plaats in afgesloten ruimtes die worden afgezogen waarbij de ventilatielucht als verbrandingslucht wordt gebruikt. Hierdoor worden de ruimtes op een licht onderdruk gehouden en kan geen geurhoudende lucht ongecontroleerd uittreden naar de buitenlucht.

- de oven, ketel en rookgasreinigingsinstallatie worden te allen tijde bij een lichte onderdruk bedreven ter voorkoming van het ongecontroleerd uittreden van rookgassen;
- de rookgassen treden uit schoorstenen die 80 meter hoog zijn;
- de procescondities in de afvalverbrandingsinstallatie (temperatuur en verblijftijd) zijn zodanig dat geurstoffen volledig afgebroken worden.

9.4 Beoordeling en conclusie

SITA heeft maatregelen en voorzieningen getroffen om te voorkomen dat er geurhinder naar de omgeving kan ontstaan. Daarnaast is gebleken dat de bestaande afvalverbrandingsinstallatie niet tot geuroverlast geleid heeft. De voorzieningen bij de nieuwe afvalverbrandingsinstallatie zijn vergelijkbaar dan wel beter dan bij de bestaande afvalverbrandingsinstallatie.

Wij concluderen dat er op grond van het ontbreken van geuroverlast en het treffen van voldoende maatregelen en voorzieningen er geen aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn.

Aangezien er omstandigheden denkbaar zijn waarin toch geurhinder kan optreden achten wij het realistisch om, conform de systematiek van de NeR, een standaardvoorschrift op te nemen waarin wij alsnog om een nader onderzoek kunnen verzoeken.

10 Geluid

10.1 Het kader voor de bescherming tegen geluidhinder

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en maximale geluidniveaus

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en de maximale geluidniveaus dienen te worden getoetst aan de grenswaarden uit de 'Handreiking Industrielawaai en Wm-vergunningverlening' d.d. 21 oktober 1998 (Handreiking). In de Handreiking is in paragraaf 1.5 een overgangssituatie beschreven, namelijk: "Zolang een gemeente nog geen beleid voor Industrielawaai heeft vastgesteld, kan er nog niet van de hoofdstukken 2 en 3 inzake de gemeentelijke nota Industrielawaai en de grenswaarden gebruik worden gemaakt. Wat betreft de grenswaarden voor de geluidnormering bij de Wm-vergunningverlening moet dan nog gebruik worden gemaakt van de normstellingsystematiek zoals die in de Circulaire Industrielawaai was opgenomen. De (geactualiseerde) tekst van die Circulaire omtrent dit onderwerp is opgenomen in hoofdstuk 4 van de voornoemde Handreiking. In dit geval heeft de betreffende gemeente geen beleid voor Industrielawaai vastgesteld. Wij toetsen daarom het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau aan de tekst in hoofdstuk 4 van de Handreiking.

De maximale geluidniveaus van de inrichting toetsen wij, gelet op het voorgaande, aan de tekst in hoofdstuk 4 van de Handreiking. De tekst in hoofdstuk 4 geeft geen duidelijkheid over de precieze grenswaarden bij maximale geluidniveaus, daarom sluiten wij aan bij de grenswaarden zoals deze in hoofdstuk 3 van de Handreiking zijn opgenomen. Hierin wordt aangegeven dat de maximale geluidniveaus beperkt dienen te blijven tot maximaal 70 dB(A) in de dagperiode, 65 dB(A) in de avondperiode en 60 dB(A) in de nachtperiode.

Verkeersaantrekkende werking

Het equivalente geluidsniveau veroorzaakt door het verkeer van en naar de inrichting wordt door ons getoetst aan de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) zoals voorgesteld door de minister van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) in de "Circulaire inzake geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de Wm" van 29 februari 1996.

10.2 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor geluidhinder

De dagelijkse geluiduitstraling die vanuit de inrichting optreedt, wordt vooral veroorzaakt door:

- de geluidafstraling via de gevels, daken en ventilatieroosters van de diverse gebouwen;
- koelinstallaties, transportband voor slakken en schoorstenen;
- verkeersbewegingen op het terrein door vrachtwagens en heftruck;
- het 150 kV-station;
- op- en overslag en laad- en losactiviteiten.

Uitgaande van de in de aanvraag beschreven activiteiten heeft adviesbureau Peutz op 22 juni 2009 een akoestisch rapport opgesteld. Dit rapport maakt deel uit van de aanvraag.

Het in het kader van de Wet milieubeheer geldende langtijdgemiddelde beoordelingsniveau zijn mede afhankelijk van het referentieniveau ter plaatse. Het referentieniveau is globaal vast te stellen op basis van de "stedenbouwkundige" typering uit de Handreiking. De omgeving kan conform de typering worden omschreven als "landelijke omgeving". In het door Peutz opgestelde akoestische rapport wordt een geluidbelasting bij woningen berekend die hoger is dan het referentieniveau welke hoort bij een "landelijke omgeving". Om die reden is door ons een akoestisch onderzoek uitgevoerd naar het referentieniveau van het omgevingsgeluid in de omgeving van SITA (rapport 2006-0047-G-V, 16 mei 2006). Ten behoeve hiervan zijn metingen in de directe omgeving van de inrichting nabij de woningen uitgevoerd. Hierbij is gebleken dat het referentieniveau ter plaatse wordt bepaald door het heersende L95-niveau. Bij de immissiepunten 5 en 6 bedraagt het referentieniveau 55, 50 en 40 dB(A) gedurende respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Bij de immissiepunten 7 en 8 zijn de waarden 44, 42 en 37 dB(A). Deze waarden zijn hoger dan de richtwaarden behorende bij een 'landelijke omgeving' en geeft aanleiding om een hogere waarde te vergunnen dan de richtwaarde zoals is aangegeven in de "Handreiking industrielawaai en Wm-vergunningverlening, uitgave oktober 1998".

10.3 Beoordeling en conclusie

Het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport hebben wij beoordeeld. Uit het akoestisch rapport blijkt dat de inrichting in een representatieve bedrijfssituatie kan voldoen aan de geluidsnormen zoals hiervoor is aangegeven. De geluidgrenswaarden hebben wij opgenomen in hoofdstuk 4 van de voorschriften.

Uit het akoestisch rapport blijkt dat het equivalente geluidsniveau veroorzaakt door het verkeer van en naar de inrichting niet meer bedraagt dan de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A).

11 Bodem

11.1 Het kader voor de bescherming van de bodem

Het (nationale) preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Wij hanteren de NRB als het primaire toetsingskader voor de beoordeling van bodembedreigende activiteiten.

De activiteiten in de aanvraag dienen getoetst te worden aan de NRB. De NRB geeft aan welke bedrijfsmatige activiteiten bodembedreigend zijn en voor welke activiteiten bodembeschermende

maatregelen en een bodembelastingonderzoek nodig zijn. Of een activiteit bodembedreigend is, hangt af van de gebruikte stoffen, de aanwezige apparatuur of opslagfaciliteit en de bedrijfsvoering. Het bodemrisico wordt vastgesteld met de bodemrisicochecklist (BRCL); die geeft een eenduidig antwoord op de vraag welke maatregelen bij welke activiteit nodig zijn om het bodemrisico verwaarloosbaar te maken. Aan de hand van de BRCL uit de NRB kan per bedrijfsactiviteit een emissiescore worden bepaald. Deze emissiescore is een maat voor het bodemrisico als gevolg van die activiteit. De juiste voorzieningen en maatregelen verlagen de emissiescore. Afhankelijk van de emissiescore wordt de bedrijfsactiviteit ingedeeld in een bodemrisicocategorie. Een emissiescore van 1 betekent een verwaarloosbaar bodemrisico (bodemrisicocategorie A). Er hoeven dan geen aanvullende maatregelen te worden getroffen. Bij een emissiescore groter dan 1 moeten wel aanvullende maatregelen worden genomen.

Het uitgangspunt van het nationale bodembeleid is dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdichte voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die volgens de BRCL leiden tot een emissiescore van 1 - dat wil zeggen een verwaarloosbaar bodemrisico geven - representeren de BBT.

In sommige bestaande situaties is het realiseren van een verwaarloosbaar risico redelijkerwijs niet mogelijk. Als aan bepaalde randvoorwaarden wordt voldaan, is het voldoende om een aanvaardbaar risico (bodemrisicocategorie A*) te realiseren in combinatie met risicobeperkend bodemonderzoek (monitoring) of geborgd bodemincidentenbeheer. Aanvaardbaar bodemrisico kan echter alleen geaccepteerd worden indien een verwaarloosbaar bodemrisico (sluit een belasting van de bodem vrijwel uit) niet redelijk is. Bij aanvaardbaar bodemrisico wordt een mogelijke belasting van de bodem geaccepteerd mits deze belasting gesignaleerd wordt en geanticipeerd is op bodemherstel.

11.2 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor de bodem

Binnen de inrichting vinden de volgende potentieel bodembedreigende activiteiten plaats:

- het storten van afval op de losvloer;
- de opslag van afval in de bunkers;
- de ontslakker voor het ontslakken van het verbrandingsresidu;
- het transport van de bodemassen;
- de opslag van bodemassen (AVI-slakken);
- de opslag van rookgasreinigingsresidu en vliegas;
- het laden van bodemassen, rookgasreinigingsresidu en vliegas;
- de opslag van ammoniak, diesel, huisbrandolie en glycol;
- het lossen van ammoniak, diesel, huisbrandolie en glycol;
- de opslag van vuilproceswater;
- de opslag van vervuild hemelwater;
- afvoer van afvalwater via de riolering;
- transport in bovengrondse leidingen;
- handelingen in werkplaats en magazijn;
- opslag van olie in transformator.

In bijlage 11 van de aanvraag/MER is een bodemrisicodocument gevoegd. In dit document zijn van alle bodembedreigende activiteiten de emissiescore en de eindemissiescore bepaald aan de hand van de NRB-systematiek.

11.3 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming van de bodem

In de aanvraag zijn de volgende maatregelen en voorzieningen opgenomen om bodemverontreiniging te voorkomen:

- het storten van afval op de losvloer vindt inpandig op een vloeistofkerende vloer plaats;
- de opslag van afval in de bunkers vindt inpandig plaats in een vloeistofkerende betonnen bunker;
- de inpandig gelegen ontslakker wordt uitgevoerd als een metalen bak op een vloeistofkerende vloer met een vloeistofniveaumeting zodat lekkages kunnen worden gedetecteerd. Tevens wordt de hoeveelheid suppletiewater geregistreerd;
- het transport van de bodemassen met een transportband vanuit de ontslakker naar de opslag van bodemassen vindt plaats door middel van een gesloten transportsysteem boven een vloeistofkerende voorziening. Eventuele morsingen zullen terreinmedewerkers opruimen;
- de opslag van bodemassen vindt inpandig plaats boven een vloeistofkerende voorziening. Eventueel percolaatwater wordt opgevangen en ingezet bij de ontslakkers voor verdamping zodat geen lozing plaatsvindt;
- de opslag van rookgasreinigingsresidu en vliegas worden opgeslagen in gesloten silo's boven een vloeistofkerende vloer;
- het laden van bodemassen, rookgasreinigingsresidu en vliegas vindt inpandig plaats vanuit de silo's in vrachtwagens boven een vloeistofkerende voorziening. Morsingen door verstuiwing wordt zoveel mogelijk voorkomen. Eventuele morsingen zullen terreinmedewerkers opruimen;
- de opslag van ammoniak vindt plaats in een dubbelwandige bovengrondse tank die geplaatst is in een tankput die de gehele tankinhoud kan bevatten en overkapt is. De tank zal worden voorzien van overvulbeveiliging;
- de opslag van diesel/huisbrandolie vindt plaats in een dubbelwandige ondergrondse tank met een voorziening voor lekdetectie;
- de opslag van glycol vindt plaats in een dubbelwandige ondergrondse tank;
- het lossen van ammoniak en diesel/huisbrandolie vindt plaats boven een vloeistofkerende of vloeistofdichte opvangvoorziening. Een vloeistofkerende voorziening volstaat indien er een dubbel onafhankelijke overvulbeveiliging aanwezig met vulinstructie en faciliteiten zijn om morsverliezen op te ruimen. SITA is voornemens de losplaats uit te voeren als vloeistofdichte voorziening;
- de opslag van vuilproceswater vindt plaats in een vloeistofdichte kelder. Eventuele lekkages worden gecontroleerd met grondwatermonitoring;
- de opslag van vervuild hemelwater zal worden uitgevoerd als een aarden wal met een kunststof lining;
- de ondergrondse riolering voor afvoer van afvalwater zal worden aangelegd conform de geldende CUR/PBV rapporten. Het gehele rioleringsstelsel zal vervolgens worden onderhouden en geïnspecteerd volgens de geldende CUR/PBV rapporten.
- voor de bovengrondse leidingen is er een onderhouds- en inspectieprogramma om lekkages te voorkomen en te controleren. Er zal geen ondergronds leidingtransport plaatsvinden;
- de opslag van stoffen in emballage zal boven lekbakken plaatsvinden boven een vloeistofkerende vloer;
- de olie bevattende transformator van het 150 kV station wordt opgesteld boven een kelder.

Voor alle bodembeschermende voorzieningen geldt, dat deze worden opgenomen in het onderhoudsprogramma van SITA. Alle voorzieningen worden dagelijks visueel geïnspecteerd. Ook is er een calamiteitenplan waarin ondermeer staat beschreven hoe om te gaan met optredende lekkages of morsingen, het zogenaamde incidentenmanagement. Alle vloeistofdichte voorzieningen zullen over een geldige PBV verklaring moeten beschikken.

11.4 Beoordeling en conclusie

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het bodemrisicodocument blijkt, dat voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald.

Bij het stellen van de voorschriften hebben wij met het bovenstaande rekening gehouden.

11.5 Bodembelastingonderzoek

Het preventieve bodembeschermingsbeleid gaat er van uit dat (zelfs) een verwaarloosbaar bodemrisico nooit volledig uitsluit dat een belasting van de bodem optreedt. Om die reden is altijd bodembelastingonderzoek noodzakelijk. Het bodembelastingonderzoek richt zich op de afzonderlijke activiteiten en de aldaar gebruikte stoffen.

Bodembelastingonderzoek bestaat uit het vastleggen van de nulsituatie bodemkwaliteit voorafgaand aan, of zo spoedig mogelijk na, de start van de betreffende activiteit(en) en een vergelijkbaar eindsituatie bodemonderzoek na het beëindigen van de betreffende activiteit.

Het nulsituatie onderzoek moet ten minste duidelijkheid verstrekken over:

- de locatie van bemonsteringspunten rekening houdend met de mobiliteit van de gebruikte stoffen en de lokale grondwaterstroming;
- de wijze waarop de betreffende stoffen moeten worden gedetecteerd, bemonsterd en geanalyseerd;
- de bodemkwaliteit ter plaatse van bemonsteringslocaties en de te hanteren signaalwaarde.

De door middel van nulsituatie onderzoek vastgelegde bodemkwaliteit cq. de te hanteren signaalwaarde geldt als uitgangspunt bij de beoordeling of ten gevolge van de betreffende activiteiten bodembelasting heeft plaatsgevonden en of bodemherstel nodig is.

Voor de inrichting zijn in de periode van 1986 tot 1999 bodemonderzoeken uitgevoerd. Deze onderzoeken geven ons geen aanleiding tot het stellen van nadere maatregelen of eisen.

De bodemonderzoeken zijn inmiddels 8 tot 11 jaar oud en wij hebben daarom in het kader van onze actualisatieplicht gemeend dat voor realisatie van de nieuwe afvalverbrandingsinstallatie een nieuw nulsituatieonderzoek dient te worden uitgevoerd. De resultaten van dit bodemonderzoek zullen dienen als een referentiekader voor eventuele toekomstige verontreinigingen van de bodem en het grondwater.

Het risico dat door de aangevraagde activiteiten in combinatie met de getroffen en te treffen voorzieningen een bodemverontreiniging ontstaat is verwaarloosbaar conform het gestelde in de NRB. Bovendien zal SITA in overeenstemming met deze vergunning een reguliere grondwatermonitoring uitvoeren. Het is dan ook niet noodzakelijk dat de bodemkwaliteit tussentijds wordt gecontroleerd.

Na beëindiging van de betreffende activiteit(en) dient de eindsituatie van de bodemkwaliteit te worden onderzocht om vast te stellen of ondanks de getroffen voorzieningen en maatregelen bodembelasting is opgetreden en herstel van de bodemkwaliteit nodig is.

De in dit kader gestelde voorschriften zijn op grond van artikel 8.16 sub c Wm gesteld en blijven van kracht nadat de onderhavige vergunning vervalt of wordt ingetrokken.

12 Afvalwater

12.1 Het kader voor de bescherming tegen verontreiniging door de lozing van afvalwater

Op de lozing van afvalwater op een openbaar riool is de "Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer" van toepassing. In het kader van deze regeling dienen voorschriften opgenomen te worden die gericht zijn op de kwaliteit van het te lozen bedrijfsafvalwater.

De aangevraagde activiteiten hebben betrekking op lozingen op de openbare riolering (indirecte lozingen) en direct op het oppervlaktewater (directe lozingen). De indirecte lozingen vanuit inrichtingen vallen onder hoofdstuk 8 van de Wet milieubeheer. De directe lozingen vallen onder de Waterwet. Voor de directe lozingen is een Waterwetvergunning vereist.

Bovenstaande houdt in dat in de Wm-beschikking voorschriften moeten worden opgenomen ter bescherming van de doelmatige werking van het gemeentelijk riool, ter bescherming van de kwaliteit van het rioolslib en voorschriften voor de doelmatige werking van de rioolwaterzuiveringsinstallatie van waterschap Brabantse Delta en voor de kwaliteit van het afvalwater.

12.2 Beschrijving van de afvalwaterstromen

Het op de gemeentelijke riolering te lozen afvalwater bestaat uit:

1. afvalwater van huishoudelijke aard (circa 1.000 m³/jaar);
2. mogelijk verontreinigd hemelwater afkomstig van circa 40 m² dakoppervlak van het nieuw weegbruggebouw en het bedieningsgebouw en circa 1.400 m² verhard oppervlak van de parkeerplaatsen voor personenauto's;
3. incidentele lozing van bedrijfsafvalwater bestaande uit de overstort van de vuilwateropslag en potentieel verontreinigd hemelwater (bypass van vuilwateropslag).

In de huidige Wvo vergunning zijn 3 lozingspunten opgenomen. In de nieuwe situatie komt het oude lozingspunt VWR 2 te vervallen en komen er drie nieuwe lozingspunten bij. Alle lozingspunten komen uit op de bedrijfsriolering in de Potendreef (voorheen gemeentelijke riolering). Middels 1 lozingspunt wordt het totale bedrijfsafvalwater geloosd op gemeentelijk riolering.

Volgens het emissiebeleid naar water moeten bedrijven volgens de volgende getrapte aanpak maatregelen treffen om de hoeveelheid en de verontreiniging van het hemelwater zo veel als mogelijk te beperken:

1. Preventie (op-/overslag binnen, buiten opslag overkapt of afgedekt met zeil);
2. Opvangen en zoveel mogelijk hergebruiken van verontreinigd hemelwater;
3. Verwijderen (afvalwaterbehandeling in zuivering).

Door het bedrijf is optie 2 als uit te voeren maatregel genomen.

Het verontreinigd hemelwater afkomstig van verhard terreinoppervlak wordt, samen met een kleine stroom schrobwater, opgevangen in de vuilwateropslag en hergebruikt voor de productie van stoom en de koeling van bodemassen. Voor het bassin bevindt zich een olie/water/slibafscheider. Doordat het water verdampt of met de bodemassen wordt afgevoerd vindt onder normale omstandigheden geen lozing plaats van dit verontreinigde hemelwater.

Hemelwater afkomstig van daken wordt opgevangen in de schoonwaterkelder en hergebruikt als sprinklerwater, schoonmaakwater en voor de stoomproductie. Bij langdurige neerslag kan een overstort vanuit de schoonwaterkelder plaatsvinden op oppervlaktewater. Voor deze lozing is tegelijkertijd met het indienen van deze aanvraag een aanvraag ingediend bij Waterschap Brabantse Delta op grond van de Waterwet.

De wateropvang dient een zodanige inhoud te hebben dat regenbuien die eens in de 10 jaar voorkomen (70 mm), 3 dagen lang kunnen worden opgevangen, waarbij er van uit wordt gegaan dat de opvang gewoonlijk voor eenderde is gevuld. Uit de aanvraag blijkt dat het regenwater van een verhard oppervlak van 19,195 m² op de opvang wordt geloosd. Daarnaast wordt een kleine hoeveelheid schrobwater geloosd. Gelet hierop dient de capaciteit van de opvang tenminste 1800 m³ te bedragen. Door het bedrijf is voorzien in een opvang van 3000 m³, deze is derhalve ruim voldoende. Een overstort zoals vermeld in de aanvraag zal daarbij slechts onder uitzonderlijke omstandigheden plaatsvinden. In deze vergunning wordt een voorschrift opgenomen dat door het bedrijf procedures dienen te worden opgesteld, gericht op borging van de goede werking van de wateropvang en het voorkomen van ongewenste hydraulische belasting van de gemeentelijke riolering, de persleiding en de rwzi bij hevige en/of langdurige regenval. Daarnaast zullen, ingeval van overstort vanuit de vuilwateropslag, nadere (kwalitatieve) voorschriften aan de lozing worden verbonden.

Bij extreme regenval wordt de olie/water/slibafscheider gebypassed, om te voorkomen dat deze te zwaar belast wordt. Hiertoe wordt de (pomp)put naar de afscheider en het vuilwaterbassin voorzien van een overstortconstructie. Het teveel aan regenwater wordt rechtstreeks geloosd op de gemeentelijke riolering. Aan deze lozing zullen nadere (kwalitatieve) voorschriften worden verbonden.

12.3 Beoordeling en conclusie

De in de aanvraag vermelde maatregelen ter voorkoming en beperking van de lozing van afvalwater zullen leiden tot een acceptabel lozingsniveau, dat in overeenstemming is met genoemde doelstellingen. Wij achten deze situatie vergunbaar.

In de voorschriften hebben wij eisen opgenomen ter bescherming van de doelmatige werking van het gemeentelijk riool, ter bescherming van de kwaliteit van het rioolslib en voorschriften voor de doelmatige werking van de rioolwaterzuiveringsinstallatie van waterschap Brabantse Delta en voor de kwaliteit van het afvalwater.

13 Energie

13.1 Het kader voor het beoordelen van energie in de milieuvergunning

Uit de aanvraag blijkt dat het jaarlijkse energieverbruik op basis van elektriciteit ca. 118 TJ bedraagt. Dit verbruik ligt in de range van minder dan 500 TJ en meer dan 50 TJ. SITA is niet toegetreden tot een Meerjarenafpraak voor verbetering van de energie-efficiëntie. Daarom is de Circulaire Energie in de milieuvergunning (InfoMil, oktober 1999) en het BREF Energie-efficiëntie techniques van februari 2009 als uitgangspunt genomen bij de beoordeling van het aspect energie. Ook in het BREF afvalverbranding zijn BBT voorzieningen op energiegebied genoemd. Het BREF Koeling beschrijft koelsystemen voor het wegkoelen van restwarmte wat niet kan worden afgezet.

13.2 Duurzaamheid

Het huishoudelijk- en vergelijkbaar bedrijfsafval dat in de ovens van SITA verbrand gaat worden bestaat voor ongeveer 48% uit biomassa zoals plantaardig afval, hout, papier, karton, textiel en dergelijke. De andere helft van het afval bestaat voornamelijk uit plastic, metaal, glas, puin en tapijt. De CO₂ die vrijkomt bij de verbranding van biomassa wordt beschouwd als 'natuurlijk' onderdeel van de CO₂-cyclus van vastlegging van CO₂ met water tot koolwaterstoffen en verbranding of vertering van de koolwaterstoffen tot water en CO₂ (kortcyclische CO₂). De energie die wordt opgewekt met de biomassa wordt daarom gezien als duurzame energie.

13.3 Eigen energieverbruik

In het BREF Energy efficientie zijn best beschikbare technieken beschreven om installaties energetisch zo efficiënt mogelijk te bedrijven. Hiervoor dienen de best beschikbare technieken te worden beschouwd op installatie- en proces of activiteiteniveau. Veelal wordt verwezen naar de van toepassing zijnde zogenaamde verticale BREF's zoals het BREF afvalverbranding. In bijlage 7 van het MER is uitgebreid getoetst aan deze BREF. Uit de overlegde informatie blijkt dat SITA voor haar nieuw te realiseren installaties voldoet aan de best beschikbare technieken. Een energiebesparingsonderzoek op basis van de Circulaire wordt dan ook op korte termijn niet verlangd.

13.4 Energiebenutting

De nieuwe afvalverbrandingsinstallatie wekt met de geproduceerde stoom die vrijkomt bij de verbranding van afvalstoffen primair elektriciteit op. Met betrekking tot de benutting van de geproduceerde energie zijn met name de BBT-en 26, 28, 61, 62 en 63 uit het BREF afvalverbranding van belang.

Het energetisch rendement van de stoomketel is bepaald op basis van ontwerpgegevens en bedraagt 84,1%. Hiermee voldoet het rendement aan BBT 26. De turbine is voorzien van aftappen voor stoom van 2,8 respectievelijk 8 bar ten behoeve van warmtelevering aan een nabijgelegen kassencomplex en toekomstige bedrijven op het huidige bedrijvenpark Borchwerf, het in aanleg zijnde industrieterrein Borchwerf 2 en mogelijk de nieuwe woonwijk Stadsoevers. In tabel 4.18 van het MER staat een overzicht vermeld. Hierin staan ook projecten die om diverse redenen niet zijn gerealiseerd. De locatie van de afvalverbrandingsinstallatie heeft daarom mogelijkheden het energetisch rendement van de installatie te verhogen waar BBT 28 op doelt. De warmte die wegens het ontbreken van afzetmogelijkheden niet kan worden benut wordt weggekoeld met behulp van luchtgekoelde koelsystemen.

Volgens BBT 61 dient minimaal 1,9 MWh/ton te verbranden afval te kunnen worden afgezet bij een gemiddelde input van 2,9 MWh/ton afval. Dit is een exportrendement van 65,5%. De installatie is primair bedoeld voor de productie van elektriciteit en in mindere mate voor de afzet van warmte. De installatie kan op basis van volledige elektriciteitsproductie en warmtelevering aan het kassencomplex niet aan dit rendement voldoen. Wellicht wel in de toekomst als meer warmtevragers beschikbaar zijn. Daardoor vervalt de toetsing aan BBT 61 en is BBT 62 van belang.

Volgens BBT 62 dient de elektriciteitsproductie minimaal even groot te zijn als de elektriciteitsbehoefte van de eigen afvalverbrandingsinstallaties en dient een gemiddeld exportniveau van 0,4 – 0,65 MWh/ton afval mogelijk te zijn gebaseerd op een gemiddelde input van 2,9 MWh/ton afval. Dit is een elektrisch rendement van 13,7 – 22,4%. SITA voorziet een afzet van 0,79 MWh elektriciteit/ton afval

wat neerkomt op een bruto elektrisch rendement van ca. 27,4% op basis van volledige elektriciteitsproductie exclusief warmtelevering. Hiermee voldoet het elektrisch rendement aan BBT 62. Aan beide eisen wordt voldaan.

Volgens BAT 63 dient de eigen elektriciteitsbehoefte minder dan 0,15 MWh/ton te zijn. Het eigen verbruik ligt op 0,11 MWh/ton afval. Voor berekeningen wordt verwezen naar de aanvraag en MER.

13.5 Koeling

In het BREF Industriële koelsystemen worden diverse technieken en systemen voor koeling behandeld. Het BREF geeft aan dat ten eerste moet worden gestreefd naar een zo hoog mogelijk energetisch rendement van de installatie en de mogelijkheden tot hergebruik van de warmte voordat koeling wordt toegepast. De toe te passen koeloptie hangt in belangrijke mate af van de locatiespecifieke omstandigheden en van het temperatuurniveau van het te koelen medium. Niet-terugwinbare warmte wordt onderscheiden in diverse niveaus: laag (10-25°C), midden (25-60°C) en hoog niveau (60°C). Over het algemeen worden waterkoeling toegepast voor warmte van laag niveau en luchtkoeling voor warmte van hoog niveau. Industriële koelsystemen kunnen worden onderverdeeld naar ontwerp en naar hoofdkoelprincipe: water of lucht, of een combinatie van water en lucht als koelmedium. Daarnaast wordt onderscheid gemaakt tussen open- en gesloten systemen. In open systemen staat het koelmedium in contact met de omgeving. In gesloten systemen circuleert het koel- of procesmedium in buizen of slangen en is er geen direct contact met de omgeving. Voor SITA komt luchtkoeling in aanmerking als koelsysteem. Vanwege het ontbreken van stromend oppervlaktewater in de omgeving van SITA is dit open systeem geen optie. Waterkoeling via recirculatietorens is weliswaar gunstiger voor het energetisch rendement van de installatie maar heeft als nadeel dat het systeem water verbruikt, dat het water moet worden geconditioneerd met chemicaliën en biociden ed., dat er afvalwater moet worden geloosd en dat pluïmvorming plaatsvindt langs een snelweg met het risico voor verkeersveiligheid.

13.6 Beoordeling en conclusie

In de vergunning zijn in hoofdstuk 9 voorschriften opgenomen waarin van SITA wordt verlangd dat zij onderzoek doet naar het energiegebruik en de mogelijkheden tot energiebesparing door optimalisatie van het energiegebruik. De voorschriften achten wij in overeenstemming met de uitgangspunten uit het BREF en de Circulaire Energie in de milieuvergunning.

Daarnaast vinden wij het van groot belang, dat de opgewekte energie zo nuttig mogelijk wordt toegepast. Omdat er op dit moment onvoldoende inzicht is in de mogelijkheden van warmtelevering zijn hiervoor in de vergunning geen concrete eisen opgenomen maar is een onderzoeksverplichting opgenomen.

Zoals hiervoor is aangegeven is het toepassen van luchtkoeling volgens het BREF Industriële koelsystemen aan te merken als BBT.

14 Mobiliteit

14.1 Het kader voor het aspect mobiliteit

De basis voor mobiliteit ligt vast in de Wm. In artikel 1.1 lid 2c van de Wm wordt tot de bescherming van het milieu mede gerekend de zorg voor de beperking van de nadelige gevolgen voor het milieu van personen- en goederenverkeer van en naar de inrichting. Met name het overwegen van milieuvriendelijkere transportwijzen en het voorkomen van parkeeroverlast zijn onderwerpen waarop de milieuvergunning moet toezien. Om invulling te geven aan onder meer het onderwerp mobiliteit is in opdracht van het Ministerie van VROM de handreiking "Wegen naar preventie bij bedrijven; aanpak preventie in het kader van de Wet milieubeheer voor vervoer, water, afval en energie" (Infomil 2005). opgesteld. Het onderwerp mobiliteit wordt behandeld in het hoofdstuk vervoersmanagement van de handreiking.

14.2 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten op het aspect mobiliteit

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen en/of waar grote stromen goederen worden vervoerd. Met name deze laatste categorie is van belang. In de aanvraag is aangegeven dat het afval, hulpstoffen en reststoffen per vrachtwagens worden aan- en afgevoerd. Op basis van het aantal vervoersbewegingen worden naar schatting meer dan 1 miljoen kilometers per jaar afgelegd. Daarom is het zinvol om vervoersmanagement in beschouwing te nemen.

14.3 Ontwikkelingen

Transport per spoor of schip behoort tot de mogelijkheden om afval en hulpstoffen aan te voeren en reststoffen af te voeren. Roosendaal beschikt over een treinoverslagstation en een haven. In de haven is geen overslagstation gerealiseerd. Momenteel is aanvoer per spoor of schip niet haalbaar. In de toekomst kunnen zich in de omstandigheden wijzigingen voordoen waardoor aan- en afvoer per spoor of schip mogelijk wel realistisch zijn. Wij zijn dan ook van mening dat SITA deze opties regelmatig dient te herbeoordelen.

14.4 Beoordeling en conclusie

Alle vervoersbewegingen vinden plaats per vrachtwagen. Wij vinden dat SITA regelmatig moet onderzoeken of alternatieve methoden van aan- en afvoer mogelijk zijn. Als alternatieven niet mogelijk blijken dient de bestaande mobiliteit geoptimaliseerd te worden. Wij hebben daartoe een voorschrift opgenomen. Om invulling te geven aan dat voorschrift dient SITA bij het opstellen van een mobiliteitsplan gebruik te maken van de Handreiking "Wegen naar preventie bij bedrijven; aanpak preventie in het kader van de Wet milieubeheer voor Vervoer, Water, Afval en Energie (Infomil december 2005).

15 Opslag

15.1 Het kader voor de bescherming van het milieu als gevolg van opslag

Binnen de inrichting worden gevaarlijke stoffen in emballage, in tanks en in silo's opgeslagen. Het gaat hierbij om gevaarlijke stoffen ten behoeve van de bedrijfsvoering van de rookgasreinigingsinstallatie, de demineralisatie-installatie, de ketelwaterinstallatie en het gebruik bij onderhoudswerkzaamheden aan de

afvalverbrandingsinstallatie. De opslagen van gevaarlijke stoffen dient te voldoen aan de richtlijnen die zijn opgenomen in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS).

De volgende PGS richtlijnen zijn voor SITA van toepassing:

- PGS 15, opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 28, vloeibare aardolieproducten, afleverinstallaties en ondergrondse opslag.

15.2 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen voor de opslag

Binnen de inrichting bevinden zich de volgende opslagen:

- Voor de opslag van verpakte hulp- en toeslagstoffen zoals ketelwaterchemicaliën, zuren en logen wordt er een opslagruimte gerealiseerd die moet voldoen aan de PGS 15 richtlijn;
- Bij de Technische Dienst is opslag aanwezig van olie en hydraulische-olie welke staat opgesteld in een speciaal olievatendepot voorzien van een lekbak. Daarnaast zijn er beperkte hoeveelheden verf, oplosmiddelen en spuitbussen bij de Technische Dienst aanwezig die onder de werkingssfeer van PGS 15 vallen;
- De opslag van gasflessen voor het lassen en voor het analysesysteem van de rookgasmetingen welke moet voldoen aan PGS 15;
- De opslag van ammonia (25 % in water) in een dubbelwandige bovengrondse tank onder een afdak in een betonnen opvangbak met lekdetectie;
- De opslag van glycol en laagzwavelige huisbrandolie in dubbelwandige ondergrondse tanks dienen te voldoen aan PGS 28.
- Natriumbicarbonaat en Hoogovencokes (HOK) worden opgeslagen in silo's. De HOK silo is voorzien van temperatuurdetectie en een blusinstallatie;
- Voor gevaarlijke afvalstoffen die incidenteel in het aangeboden brandbaar afval aanwezig zijn is een speciale container beschikbaar die voldoet aan de PGS 15.

15.3 Beoordeling en conclusie

Door toepassing van deze richtlijnen wordt een aanvaardbaar beschermingsniveau voor mens en milieu gerealiseerd. Om te garanderen dat de opslag plaatsvindt conform de BBT hebben wij de van toepassing zijnde onderdelen van de PGS 15 en PGS 28 vastgelegd in hoofdstuk 14 van de voorschriften. Tevens hebben wij voorschriften opgenomen ten aanzien van de opslag van ammonia ten behoeve van de DeNOx-installatie.

16 Afvalstoffen

16.1 Afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het Landelijk Afvalbeheerplan 2009-2021 (LAP) is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze wij invulling geven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

De totale hoeveelheid afvalstoffen die binnen de inrichting vrijkomt bedraagt meer dan de ondergrenzen die de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert om afvalpreventie als relevant te bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen

de inrichting vrijkomt. Voor een opgave wordt verwezen naar de vergunningaanvraag. Het betreft met name de volgende stoffen:

- Bodemas;
- Ketelas;
- Vliegass;
- Rookgasreinigingsresidu.

Het is onvermijdelijk dat deze afvalstoffen ontstaan gezien de aard van het verbrandingsproces. Wel is het mogelijk deze afvalstoffen zodanig te bewerken dat de hieruit ontstane reststoffen zoveel mogelijk nuttig kunnen worden toegepast. Het ruwe bodemas wordt extern opgewerkt in een opwerkingsinstallatie die deze scheidt in ijzerschroot, non-ferro schroot, puin en bewerkte bodemas. Het bewerkte bodemas wordt voornamelijk toegepast als secundaire bouwstof in o.a. de wegenbouw. Het ijzer- en non-ferro schroot kan worden hergebruikt in de metaalindustrie.

Het ketelas vertoont geen significante verschillen met het bodemas en wordt bij het bodemas gevoegd. Het vliegass kan nuttig worden toegepast als grondstof voor o.a. de cement, beton en asfalt.

Het rookgasreinigingsresidu bevat stoffen die uit de rookgassen zijn verwijderd. Het betreft gevaarlijke afvalstoffen. Op dit moment worden deze stoffen toegepast ter opvulling van lege mijnenvelden. Wanneer geen afzet mogelijk is, wordt het residu afgevoerd naar inrichtingen die een vergunning hebben om deze stoffen te verwerken.

Wij hebben daarom in deze vergunning verder geen aandacht besteed aan de preventie van afvalstoffen. Wel zijn voorschriften opgenomen om de kwaliteit van de ontstane afvalstoffen zodanig te borgen, dat deze volledig nuttig kunnen worden toegepast.

16.2 Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd. Uit de aanvraag blijkt, dat de ontstane afvalstoffen genoemd in bovenstaande paragraaf gescheiden worden opgeslagen en afgevoerd.

16.3 Beleidskader afvalverbranding

Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor het doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheersplan 2009-2021, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd.

Op grond van de Wm dient het LAP als toetsingskader voor het beslissen op een aanvraag om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in het LAP. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen. Afvalscheiding maakt produkthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en beperkt de hoeveelheid te storten of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) te verbranden afvalstoffen;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof);
- het verwijderen van afvalstoffen door verbranding;
- het verwijderen van afvalstoffen door storten.

Bij de vaststelling van het LAP is ook rekening gehouden met de in artikel 10.5 van de Wm vermelde aspecten van doelmatig afvalbeheer. Bijlage 4 bij het LAP bevat een invulling van het beleid voor specifieke afvalstoffen.

In het LAP is aangegeven op welke wijze het bevoegd gezag bij het beoordelen van een Wm-vergunningaanvraag voor het inzamelen, bewaren en be- en verwerken van afvalstoffen rekening moeten houden met een aantal algemene bepalingen aangaande het LAP.

De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog Wm-vergunning verleend mag worden. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een Wm-vergunning worden verleend.

16.4 Toetsing afvalverbranding

In de verbrandingsinstallatie zullen de volgende afvalstoffen worden verwerkt die ongeschikt zijn voor materiaalhergebruik:

- Restafval bij bedrijven (2); dit bestaat uit niet herbruikbare restfacties die bij bedrijven worden ingezameld.
- Huishoudelijk restafval (1); zoals grof- en grijs huishoudelijk afval dat bij huishoudens wordt ingezameld.
- Residu van bouw- en sloopafval (28); dit bestaat uit niet herbruikbare restfracties afkomstig van sorteerinstallaties.
- Niet geïnfecteerd ziekenhuisafval (2, 19); bestaat uit afval dat niet onderworpen is aan speciale richtlijnen teneinde infectie te voorkomen.

In bijlage 12 van de vergunningaanvraag is een volledige euralcodelijst van te verwerken afvalstoffen weergegeven.

Het beleid voor bovengenoemde afvalstoffen is neergelegd in de sectorplannen in bijlage 4 van het LAP. Het getal tussen (...) verwijst naar het betreffende nummer van het sectorplan in het LAP.

In het sectorplannen zijn daartoe minimumstandaarden opgenomen. Voor deze categorieën afvalstof is deze minimumstandaard verbranden als vorm van verwijderen. Daarnaast staat in diverse sectorplannen aangegeven dat afval wat niet geschikt is voor nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik, de minimumstandaard verbranden als vorm van verwijdering is. De in de aanvraag beschreven be-/verwerkingsmethode voldoet aan de minimumstandaard.

16.5 AV-beleid en AO/IC

In het LAP is aangegeven dat een inrichting dat afvalstoffen accepteert over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (AV-beleid) en een systeem voor administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) moet beschikken. In het AV-beleid moet zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvinden. In de AO/IC is vastgelegd hoe door technische, administratieve en organisatorische maatregelen de relevante processen binnen een inrichting kunnen worden beheerst en geborgd om de risico's binnen de bedrijfsvoering te minimaliseren.

Bij de aanvraag is een beschrijving van het AV-beleid en de AO/IC gevoegd. Daarin is per afvalstof aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaats zullen vinden. Hierbij is rekening gehouden met de specifieke bedrijfssituatie. Het beschreven AV-beleid en de AO/IC voldoen aan de randvoorwaarden zoals die in het LAP zijn beschreven. Op basis van het gestelde in de aanvraag kunnen wij met dit AV-beleid en de AO/IC instemmen.

16.6 Wijzigingen in het AV-beleid en/of de AO/IC

Wijzigingen in het AV-beleid en/of de AO/IC moeten schriftelijk aan ons worden voorgelegd. Als bevoegd gezag zullen wij vervolgens bezien welke procedure in relatie tot de aard van de wijziging is vereist.

16.7 Registratie

De aanvrager verkrijgt met deze vergunning de mogelijkheid om afvalstoffen van buiten de inrichting te ontvangen. Dergelijke inrichtingen vallen onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen (Wm 8.14). In deze vergunning zijn dan ook voorschriften voor de registratie van o.a. de aangevoerde, de afgevoerde en de geweigerde (afval-)stoffen opgenomen.

16.8 Opslag van afvalstoffen

Op grond het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen (Bssa) dient het bevoegd gezag aan een Wm-vergunning voorschriften te verbinden voor de opslagduur van afvalstoffen binnen een inrichting. Deze termijn bedraagt in principe ten hoogste één jaar. De opslag kan evenwel ook tot doel hebben de afvalstoffen daarna (al dan niet na een be-/verwerking) door nuttige toepassing te laten volgen. Indien daarvan aantoonbaar sprake is kan de opslagtermijn ten hoogste drie jaar bedragen. Aangezien uit de aanvraag blijkt dat van beide situaties sprake is, hebben wij daartoe voorschriften opgenomen.

16.9 Vergunningstermijn

Vergunningen voor het opslaan en be- en verwerken van afvalstoffen mogen (behoudens in het geval sprake is van de activiteiten storten en/of afvalverbranding) slechts worden verleend voor een termijn van ten hoogste 10 jaar (Wm, art. 8.17, lid 2). De gevraagde Wm-vergunning kan worden verleend voor onbepaalde tijd.

16.10 Conclusie

Gelet op het bovenstaande zijn wij van mening dat de aangevraagde activiteiten in overeenstemming zijn met het geldende afvalbeheersplan en daarmee bijdragen aan een doelmatig beheer van afvalstoffen.

17 Proefnemingen

Proefnemingen met afvalstoffen en/of hoogwaardige technieken

Een van de kernpunten van het afvalstoffenbeleid is dat de be- en/of verwerking van afvalstoffen op een zo hoogwaardig mogelijke wijze dient plaats te vinden. Het beoordelingskader daarvoor is het LAP. Om informatie te vergaren over bijvoorbeeld de technische haalbaarheid van nieuwe hoogwaardige technieken of andere be- of verwerkingsmethoden van afvalstoffen en om inzicht te krijgen in de daaraan verbonden milieuhygiënische consequenties, kan het uitvoeren van proefnemingen van essentieel belang zijn.

Proefnemingen worden gekenmerkt door een beperkte duur (op grond van jurisprudentie gaan wij uit van maximaal zes maanden) en een beperkte hoeveelheid afvalstoffen. Doorlooptijd en/of hoeveelheid afvalstoffen moeten echter wel voldoende zijn om de noodzakelijke informatie te kunnen vergaren.

In de aanvraag heeft SITA aangegeven de mogelijkheid te willen hebben om desgewenst proefnemingen uit te kunnen voeren om nieuwe be-/verwerkingstechnieken, optimalisatie van bestaande technieken en andere afvalstromen in de afvalverbrandingsinstallaties te kunnen ontwikkelen en testen. Wij achten dit acceptabel. Wel zijn wij van oordeel dat daaraan randvoorwaarden dienen te worden gesteld en dat proefnemingen ruim voor aanvang (minimaal zes weken) bij ons voor toestemming moeten worden voorgelegd. Daartoe hebben wij voorschriften opgenomen. Tevens dient over de resultaten van de proef aan ons te worden gerapporteerd.

De proefnemingen dienen plaats te vinden binnen de milieuhygiënische randvoorwaarden van deze vergunning en mogen pas aanvangen na toestemming van ons college.

Ten overvloede merken wij nog op dat indien een proef succesvol is verlopen en vergunninghouder de resultaten daarvan wil implementeren, daartoe eerst steeds zal moeten worden gezien in hoeverre een procedure op grond van de Wm zal moeten worden doorlopen.

18 Externe Veiligheid

18.1 Het kader voor externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid richt zich op het beheersen van risico's bij industriële activiteiten en het realiseren van een veilige woon- en leefomgeving. Het betreft risico's die verbonden zijn aan de productie, de opslag, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen, voor zover deze stoffen als gevolg van een voorval vrij kunnen komen.

De nadruk van het veiligheidsbeleid heeft tot doel om het risico van (grote) ongevallen met gevaarlijke stoffen bij bedrijven zo klein mogelijk te maken. Enerzijds door de kans dat dergelijke ongevallen plaatsvinden te verkleinen (preventie). Anderzijds door de gevolgen van een eventueel ongeval te verkleinen. Dit omvat nadrukkelijk ook de bescherming van het milieu. Daarnaast wordt gestreefd naar het zoveel mogelijk beperken van de risico's.

Het beheersen van risico's bij industriële activiteiten wordt op verschillende manieren benaderd, namelijk door het toepassen van wetgeving (Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO), Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI), Besluit brandveilig gebruik bouwwerken (Gebruiksbesluit) en richtlijnen en normen (PGS, NEN).

18.2 Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's

Binnen de inrichting van SITA worden gevaarlijke stoffen opgeslagen en toegepast bij het uitvoeren van het verbrandingsproces. Het betreft de stoffen ammonia (24,5%) en huisbrandolie. Beide stoffen worden in tanks opgeslagen. De maximaal aanwezige hoeveelheden zijn veel kleiner dan de lage drempelwaarden genoemd in het BRZO. Bovendien is het type inrichting als SITA niet aangewezen als risicovolle inrichting volgens het BEVI.

Wel zijn op de activiteiten die SITA uitvoert het Gebruiksbesluit, diverse generieke richtlijnen en ontwerpnormen van toepassing. Het betreft bijvoorbeeld de PGS 15 en PGS 28. De beoogde activiteiten dienen overeenkomstig deze richtlijnen en normen plaats te vinden. Waar nodig zijn deze in de voorschriften voorgeschreven.

Ter beperking van de risico's, in het bijzonder ter voorkoming van brand beschikt SITA over een brandpreventieplan en bedrijfsnoodplan.

18.3 Beoordeling en conclusie

Het BRZO en het BEVI zijn niet van toepassing. In de aangevraagde situatie zal er geen sprake zijn van grote risico's voor de omgeving. Ook bij ongewone voorvallen binnen dit bedrijf is niet te verwachten dat grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen vrijkomen. Daarom is het aspect externe veiligheid voor de beoordeling van deze aanvraag niet relevant.

19 Natuurwaarden

19.1 Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

Door nieuwe natuur te ontwikkelen, kunnen natuurgebieden met elkaar worden verbonden. Zo kunnen planten zich over verschillende natuurgebieden verspreiden en dieren van het ene naar het andere gebied gaan. Het totaal van al deze gebieden en de verbindingen ertussen vormt de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) van Nederland. De provincies bepalen om welke gebieden het precies gaat. De EHS zal naar verwachting in 2010 worden vastgelegd in de verordening Ruimte.

De aantasting van natuurwaarden komt primair aan de orde in het kader van planologische regelingen. Daarnaast blijft in het kader van de Wet milieubeheer in een vergunning ruimte voor een aanvullende toets.

Aangezien de inrichting is gelegen nabij een gebied aangewezen als Ecologische Hoofdstructuur-gebied, is in bijlage 10 bij de aanvraag de notitie 'Effecten van geprojecteerde installatie op nabijgelegen EHS' gevoegd. Hierin wordt geconcludeerd dat voldoende onderbouwd is dat de natuurwaarden niet of in niet onaanvaardbare mate worden aangetast bij het in werking zijn van de inrichting.

19.2 Flora- en faunawet

Indien in een gebied waar de activiteiten plaatsvinden plant- en/of diersoorten voorkomen die op grond van deze wetgeving bescherming genieten en die mogelijk door deze activiteiten schade of hinder ondervinden zoals bedoeld in deze wet, moet een ontheffing worden aangevraagd bij de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

Het aspect van de soortenbescherming komt primair aan de orde te komen in het kader van de beoordeling of een ontheffing krachtens de Flora- en Faunawet is vereist en zo ja, of

deze kan worden verleend.

19.3 Natuurbeschermingswet 1998

De natuurbeschermingswet regelt de bescherming van onder andere Natura 2000 gebieden. De effecten van de inrichting van SITA zijn getoets aan de beschermde natuurwaarden van het Natura 2000 gebied de Brabantse Wal. Het Natura 2000-gebied Brabantse Wal omvat het Beschermd Natuurmonument 'Kortenhoeff', het Vogelrichtlijngebied 'Brabantse Wal' en het Habitatrictlijngebied 'Ossendrecht'.

Hiervoor is in het kader van de m.e.r. procedure een voortoets uitgevoerd die in bijlage 10 van de vergunningaanvraag is gevoegd. Op basis van de voortoets zijn significante negatieve effecten niet uit te sluiten. Initiatiefnemer dient voor de voorgenomen bedrijfswijziging een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet aan te vragen en een passende beoordeling te maken.

20 Overgangssituatie

Met de exploitatie van de nieuwe verbrandingsinstallatie zal de oude (huidige) installatie buiten bedrijf worden gesteld en worden ontmanteld. Tijdens deze inbedrijfstelling zal er een tijdelijke (overgangs)situatie zijn waarbij de bestaande installatie in bedrijf zal blijven en de nieuwe installatie gefaseerd wordt opgestart tot volledige inbedrijfsvoering. Hiervoor is een planning opgenomen in bijlage 6 van de vergunningaanvraag. De periode waarbij zowel afval in de bestaande- als nieuwe installatie wordt verbrand is maximaal een half jaar, waarbij vergunde verwerkingscapaciteit niet zal worden overschreden.

21 Toekomstige ontwikkelingen

Door het nieuw te ontwikkelen industrieterrein Borchwerf II zal zich de mogelijkheid voordoen om de levering van restwarmte aan de te vestigen industriële bedrijven te optimaliseren.

22 Meten, registreren en rapporteren

Overeenkomstig artikel 8.12 van de Wm dienen aan de vergunning meet- en registratievoorschriften te worden verbonden. Ten aanzien van de monitoring van emissies naar onder meer lucht en water zijn in het BREF Monitoring eisen opgenomen, waarbij geen BBT wordt vastgesteld. In het BREF wordt ingegaan op de redenen waarom monitoring uitgevoerd wordt, door wie, wat en hoe er gemonitord wordt, hoe de gegevens uitgedrukt moeten worden, de frequentie van monitoring en de onzekerheden van monitoring. Het BREF bevat verder eisen met betrekking tot monitoring die samen met de emissiegrenswaarden in vergunningen moeten worden opgenomen, een interpretatie van de monitoringsgegevens ten opzichte van de grenswaarden en eisen ten aanzien van de rapportage van de monitoringsgegevens.

22.1 Meten en registreren

De wijze waarop de schoorsteenemissies moeten worden bepaald en geregistreerd is (met uitzondering van ammoniak) geregeld in het Bva. Voor ammoniak is een apart meetvoorschrift waarbij aangesloten is bij de systematiek van het Bva. Voor de stofemissies uit de opslagsilo's zijn meetvoorschriften opgenomen volgens de systematiek van paragraaf 3.7 uit de NeR. Controle van deze stofemissies vindt plaats door middel van het continu registreren en bewaken met behulp van drukverschilmeting over de

stoffilters. De drukverschilmeting wordt als emissierelevante parameter (ERP) beschouwd. De overige verplichtingen hebben betrekking op procescontrole, geluidmetingen, bodemonitoring, afvalwatermeting, afvalwaterbemonstering en afvalstoffen- en opslagregistratie en zijn opgenomen in de voorschriften.

22.2 Rapportage

In de Regeling meetmethoden verbranden afvalstoffen wordt bepaald met welke frequentie de continue en periodieke metingen van de luchtemissies (met uitzondering van ammoniak) moeten worden gerapporteerd. In de voorschriften zijn aanvullende rapportageverplichtingen opgenomen met betrekking tot ongewone voorvallen, ammoniakemissies, geluidemissies, de voorzieningen voor het meten van luchtemissies voor de nieuwe verbrandingsinstallatie, optimalisatie van het energetisch rendement en nuttige toepassing van energie en de vorderingen naar de mogelijkheden van de aanvoer van stoffen via spoor of waterweg.

SITA valt onder activiteit 5.b uit bijlage 1 van de EG-verordening PRTR. Dat betekent dat jaarlijks een PRTR verslag opgesteld moet worden dat moet voldoen aan de inhoudseisen volgens artikel 5, eerste en tweede lid, van de EG-verordening PRTR.

23 Milieuzorg

Een milieuzorgsysteem (MZS) is het instrument dat door bedrijven gebruikt kan worden om op een systematische en aantoonbare manier inzicht te krijgen in de inspanningen en activiteiten van een bedrijf, gericht op het voorkomen, verminderen en beheersen van de effecten van de bedrijfsvoering op het milieu. Een MZS bevat de organisatorische structuur, verantwoordelijkheden, taken en bevoegdheden en procedures, en is een bron van continue verbetering van de milieuprestaties. Een MZS is het meest effectief en efficiënt wanneer dit onderdeel uitmaakt van het totale management en de bedrijfsvoering binnen een bedrijf. Het beschikken over en werken volgens een MZS is in het BREF Afvalverbranding aangemerkt als BBT, ook al is het MZS niet gecertificeerd volgens een internationale norm (paragraaf 5.1, BBT 56).

Uit de aanvraag blijkt dat SITA ReEnergy beschikt over een milieuzorgsysteem voor het verbranden van afvalstoffen, het produceren van reststoffen en het leveren van energie. Sinds 2003 is het systeem gecertificeerd volgens NEN-EN-ISO 14001. De nieuwe roosteroven zal in het bestaande milieuzorgsysteem worden opgenomen.

Het voldoen aan de NEN-EN-ISO 14001 kan dan ook als BBT worden gezien.

24 Conclusie

Wij hebben de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken beoordeeld, mede in hun onderlinge samenhang, gezien de technische kenmerken van de inrichting en de geografische ligging van de inrichting. Binnen de inrichting zullen de van toepassing zijnde BBT worden toegepast. Op grond van bovenstaande overwegingen besluiten wij de gevraagde Wm-vergunning te verlenen. Ter bescherming van het milieu verbinden wij voorschriften aan de vergunning.

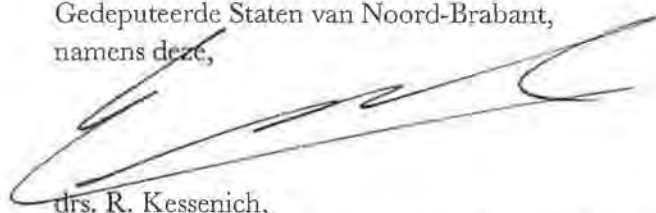
25 Besluit

Gelet op het voorgaande en de ter zake geldende wettelijke bepalingen besluiten wij:

- de door SITA ReEnergy aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 8.4 Wet milieubeheer voor het verbranden van afvalstoffen te verlenen;
- dat de bij dit besluit behorende gewaarmerkte aanvraag deel uitmaakt van dit besluit voor zover de voorschriften en beperkingen niet anderszins bepalen;
- aan deze Wm-vergunning de voorschriften en beperkingen te verbinden, zoals die in bijbehorende voorschriften zijn opgenomen;
- te bepalen dat de voorschriften 5.5.3, 5.6.1, 5.6.2 en 6.3.3 gedurende drie jaar nadat de Wm-vergunning haar geldigheid heeft verloren van kracht blijft;
- de aan SITA ReEnergy bij besluit van 21 februari 2005, kenmerk 05U001171 verleende vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, het laatst gewijzigd bij besluit van 22 april 2008, kenmerk 08U003401, in te trekken voor wat betreft de indirecte lozing. Het betreft de voorschriften 2.1, 3.1, 4 t/m 7, 9 t/m 20;
- dat conform de overgangssituatie bedoeld in bijlage 6 van de vergunningaanvraag, vanaf 1 juli 2011 de bestaande installatie niet meer in bedrijf mag zijn;
- het origineel van dit besluit te zenden aan SITA ReEnergy Roosendaal BV, Potendreef 2, 4703 RK Roosendaal en een afschrift te zenden aan:
 - het college van burgemeester en wethouders van Roosendaal, Postbus 5000, 4700 KA Roosendaal;
 - de VROM-Inspectie Regio Zuid, de heer J. Blenkers, Postbus 850, 5600 AW Eindhoven;
 - het dagelijks bestuur van het waterschap Brabantse Delta, mevrouw K. Breukink, Postbus 5520, 4801 DZ Breda;
 - de Commissie voor de milieueffectrapportage, mevrouw W. Smal, Postbus 2345, 3500 GH Utrecht;
 - het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Zuid, Postbus 6111, 5600 HC Eindhoven;
 - de hoofdingenieur Rijkswaterstaat Waterdienst, Postbus 17, 8200 AA Lelystad;
 - Agentschap NL, Uitvoering Afvalbeheer, Postbus 8242, 3503 RE Utrecht;
 - de Regionale Milieudienst West-Brabant, de heer K. Hornman, Postbus 16, 4700 AA Roosendaal;
 - de VROM-Inspectie, Directie Uitvoering Prioritaire Bedrijven, de heer E.C.Th. Jansen, Postbus 30020, 9700 RM Groningen;
- deze beschikking bekend te maken op 1 oktober 2010.

's-Hertogenbosch, 24 september 2010.

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

drs. R. Kessenich,
bureauhoofd Vergunningverlening Procesindustrie en Afvalverwerking.

Voor de mogelijkheid en de termijn tot het instellen van beroep wordt verwezen naar de bekendmaking van het besluit.

II. Voorschriften

Inhoudsopgave

Begrippen- en literatuurlijst	3
1 Algemeen.....	5
1.1 BEDRIJFSTIJDEN.....	5
1.2 TERREINEN EN WEGEN	5
1.3 INSTRUCTIES	5
1.4 DIVERSEN	5
1.5 SCHRIFTELIJKE MEDEDELING	6
1.6 BIJZONDERE OMSTANDIGHEDEN	6
2 Lucht.....	7
2.1 NORMERING	7
2.2 NORMERING STOF	7
2.3 MAATREGELEN EN VOORZIENINGEN	7
2.4 METINGEN EN CONTROLE	7
3 Geur.....	9
4 Geluid	10
4.1 GELUIDNORMERING $L_{AR,LT}$	10
<i>GELUIDNORMERING TIJDENS OVERGANGSSITUATIE.....</i>	<i>10</i>
4.2 GELUIDNORMERING L_{AMAX}	10
4.3 METINGEN EN CONTROLE	10
5 Bodembescherming	12
5.1 ALGEMEEN.....	12
5.2 VLOEISTOFDICHTTE VLOEREN.....	12
5.3 BEDRIJFSRIOLERINGEN.....	12
5.4 BEHEERMAATREGELEN	12
5.5 BODEMBELASTINGONDERZOEK	13
5.6 HERSTELPLICHT (BODEMSANERING)	13
6 Afvalstoffen	14
6.1 ACCEPTATIE.....	14
6.2 REGISTRATIE	14
6.3 OPSLAG EN AFVOER.....	15
6.4 BODEMASSEN	15
6.5 VLEGAS	15
7 Proefnemingen	16
7.1 PROEFNEMINGEN MET AFVALSTOFFEN EN/OF MET HOOGWAARDIGE TECHNIEKEN	16
8 Afvalwater.....	17
8.1 AFVALWATERSTROMEN	17
8.2 LOZINGSSITUATIE	17
8.3 MELDINGSPLICHT LOZING BEDRIJFSAFVALWATER	17
8.4 LOZINGSNORMEN TER PLAATSE VAN CV 1 EN CV 2	17
8.5 PROCEDURES LOZINGSPUNT VWR 5	18
8.6 VOORKOMEN VERONTREINIGING (SCHROB-) EN REGENWATER	18
8.7 MEET- EN BEMONSTERINGSVOORZIENINGEN	18
8.8 METEN, BEMONSTEREN EN ANALYSEREN	18
8.9 VERLAGING MONSTERNAMEFREQUENTIE	19
8.10 RAPPORTAGE.....	19
8.11 ONGEWONE VOORVALLEN BINNEN DE INRICHTING.....	19
8.12 ONGEWONE VOORVALLEN/UITZONDERLIJKE OMSTANDIGHEDEN BUITEN HET BEDRIJF.....	20
8.13 ALGEMENE EISEN TER BESCHERMING VAN HET GEMEENTELIJK RIOOL.....	20
9 Energie	21
9.1 ONDERZOEK	21
9.2 RAPPORTAGE.....	21
10 Mobiliteit.....	22
10.1 ONDERZOEK	22

11	Veiligheid	23
11.1	BEDIENINGSVOORSCHRIFTEN	23
11.2	VOORZIENINGEN	23
11.3	NOODSTROOM	23
11.4	INSPECTIE EN ONDERHOUD	23
12	Opslag en verlading	25
12.1	ALGEMEEN	25
12.2	OPSLAGREGISTRATIE	25
12.3	OPSLAG VAN HUISBRANDOLIE/DIESELOLIE/GLYCOL	25
	<i>MATERIALEN EN CONSTRUCTIE-EISEN</i>	25
	<i>SITUERING</i>	25
	<i>INSTALLATIE</i>	25
12.4	OPSLAG VAN VERPAKTE GEVAARLIJKE STOFFEN	26
	<i>ALGEMEEN</i>	26
	<i>INPANDIGE OPSLAGVOORZIENING</i>	26
	<i>UITPANDIGE OPSLAGVOORZIENING</i>	26
	<i>STELLINGEN</i>	26
	<i>VERPAKKING EN ETIKETTERING</i>	26
	<i>GEBRUIK OPSLAGVOORZIENING</i>	26
12.5	GASFLESSEN	26
	<i>ALGEMEEN</i>	26
	<i>INPANDIGE OPSLAGVOORZIENING</i>	27
	<i>UITPANDIGE OPSLAGVOORZIENING</i>	27
	<i>VERPAKKING EN ETIKETTERING</i>	27
	<i>GEBRUIK OPSLAGVOORZIENING</i>	27
12.6	VERLADEN VAN GEVAARLIJKE STOFFEN	27
	<i>VOORZIENINGEN</i>	27
	<i>WERKZAAMHEDEN</i>	28
12.7	OPSLAG VAN AMMONIA, ZOUTZUUR EN NATRONLOOG IN TANKS	28
	<i>ALGEMEEN</i>	28
	<i>LEKBAK</i>	28
	<i>CONSTRUCTIE</i>	28
	<i>VULLEN VAN EEN RESERVOIR</i>	29
Bijlage 1	Indirecte lozingen	30
Bijlage 2	Geluidimmissiepunten	31
Bijlage 3	Adviezen en zienswijzen	32
Bijlage 4	Toetsingsadvies Commissie voor de MER	33

Begrippen- en literatuurlijst

Voor zover een norm of richtlijn (zoals DIN, NEN, PGS, SBR of BRL), waarnaar in een voorschrift of in de begrippenlijst verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de vóór de datum, waarop deze vergunning is verleend, laatst uitgegeven norm of richtlijn met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

CUR/PBV-aanbeveling 44	Beoordelingscriteria van vloeistofdichte voorzieningen (Stichting CUR, 1998)
CUR/PBV-aanbeveling 51	Milieutechnische ontwerpcriteria voor bedrijfsrioleringen (Stichting CUR, 1997)
EOX	Extraheerbare organische halogeenverbindingen.
Eural	Europese afvalstoffenlijst
Gedeputeerde Staten	Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant. Postbus 90151, 5200 MC 's-Hertogenbosch, telefax 073-6812844, telefoon 073-6812812, buiten kantooruren bereikbaar via de milieuklachtentelefoon: 073-6812821.
Geluidniveau in dB(A)	Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A).
Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$)	De energetische sommatie van de equivalente A-gewogen geluidsniveaus op een beoordelingspunt over een specifieke beoordelingsperiode ten gevolge van specifieke bedrijfstoestanden, zo nodig gecorrigeerd voor de aanwezigheid van impulsachtig geluid, zuivere tooncomponent of muziekgeluid.
LAP	Het Landelijk Afvalbeheerplan 2009- 2021.
Maximale geluidsniveau (L_{Amax})	Het maximaal te meten A-gewogen geluidsniveau gemeten in de meterstand 'fast' gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m .
m_0^3	Hoeveelheid stof die een volume inneemt van 1 m ³ bij een druk van 101,3 kPa en een temperatuur van 0 °C, gecorrigeerd voor het eventuele gehalte aan waterdamp.
NEN 5725	Landbodem – Strategie voor het uitvoeren van vooronderzoek bij verkennend en nader onderzoek.
NEN 5740	Bodem – Landbodem – Strategie voor het uitvoeren van verkennend bodemonderzoek – Onderzoek naar de milieuhygiënische kwaliteit van bodem en grond.
NEN 6414	Water en slib - Bepaling van de temperatuur.
NEN 6621	Afvalwater en slib; Bepaling van het gehalte aan onopgeloste bestanddelen en de gloeirest daarvan; Gravimetrische methode.

NEN-EN-IEC 62305-SERIE	Bliksemb beveiliging
NEN-EN	Een door het Comité Européen de Normalisation (CEN) opgestelde norm die door het Nederlands Normalisatie Instituut (NEN) als Nederlandse norm is aanvaard.
NEN	Een door de Stichting Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.
NRB	Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten uitgegeven door InfoMil (www.infomil.nl).
PAK	Polycyclische aromatische koolwaterstoffen als som van de elementen naftaleen, acenafteen, acenaftyleen, fluoreen, fenantreen, antraceen, pyreen, chryseen, benz(a)antraceen, fluorantheen, benzo(b)fluorantheen, benzo(a)pyreen, dibenz(a,h)antraceen, benzo(k)fluorantheen, benzo(g,h,i)peryleen en indeno(1,2,3-c,d)pyreen.
PGS 15	Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 15 Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen. Richtlijn voor brandveiligheid, arbeidsveiligheid en milieuveiligheid.
PGS 28	Vloeibare aardolieproducten – Afleverinstallaties en ondergrondse opslag.
PRTR	Pollutant Release and Transfer Register
RWZI	Rioolwaterzuiveringsinstallatie.
VOX	Vluchtige organische halogeenverbindingen.
Zware metalen	Som van de metalen chroom, koper, lood, nikkel en zink.

1 Algemeen

1.1 Bedrijfstijden

- 1.1.1 De aan- en afvoer van hulpstoffen, afvalstoffen en reststoffen mag alleen plaatsvinden van 07.00 uur tot en met 19.00 uur en niet op zon- en feestdagen.
- 1.1.2 Van de normale bedrijfstijden mag ten hoogste twaalf maal per jaar worden afgeweken. Vergunninghouder dient Gedeputeerde Staten ten minste drie werkdagen voorafgaande aan de afwijking op de hoogte te stellen bij voorkeur per telefax of e-mail. De data en de uren waarop is afgeweken dienen in een bedrijfstijdenregister te worden vastgelegd. Gedeputeerde Staten kunnen nadere eisen stellen aan de werkwijze gedurende de buitennormale uren.

1.2 Terreinen en wegen

- 1.2.1 Binnen de inrichting moet een overzichtelijke en actuele plattegrond aanwezig zijn. Op deze plattegrond dient ten minste te zijn aangegeven:
- a. alle gebouwen en de installaties met hun functies;
 - b. alle opslagen van stoffen die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken met vermelding van aard en maximale hoeveelheid.
- 1.2.2 Procesapparatuur, opslagtanks, leidingen en leidingondersteuning die zich aan een terreingedeelte bevinden waar gemotoriseerd verkeer plaatsvindt, moeten tegen aanrijding zijn beschermd door een vangrail of een gelijkwaardige constructie.
- 1.2.3 Het terrein mag niet vrij toegankelijk zijn. Er moet een deugdelijke afscheiding aanwezig zijn.
- 1.2.4 De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.

1.3 Instructies

- 1.3.1 De vergunninghouder moet de binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen instrueren over de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.
- 1.3.2 De vergunninghouder moet één of meer ter zake kundige personen aan wijzen die in het bijzonder belast zijn met de zorg voor de naleving van de in deze vergunning opgenomen voorschriften.

1.4 Diversen

- 1.4.1 Gedeputeerde Staten kunnen, indien bevindingen daartoe aanleiding geven, bij nadere eis de frequentie van de in de aan deze vergunning verbonden voorschriften verlangde periodieke metingen en controles verhogen of verlagen. De verhoging of verlaging dient beperkt te blijven tot ten hoogste een verdubbeling onderscheidenlijk halvering van de oorspronkelijke frequentie.

- 1.4.2 Van alle onderzoeken die bij of krachtens deze vergunning zijn vereist dienen, indien geen andere termijn is aangegeven, de resultaten binnen drie maanden na uitvoering van het onderzoek aan Gedeputeerde Staten te worden overgelegd. Meetrapporten dienen ten minste te bevatten:
- a. het tijdstip van de metingen;
 - b. de gehanteerde bemonsterings-, meet- en analysemethoden;
 - c. de relevante bedrijfssituatie en de productieomstandigheden tijdens de metingen;
 - d. de meet- en berekeningsresultaten;
 - e. eventuele bijzonderheden;
 - f. het resultaat van de toetsing aan de in deze vergunning vermelde grenswaarden;
 - g. de maatregelen die zijn genomen indien uit het hiervoor bedoelde meet- of berekeningsresultaat blijkt dat de in deze vergunning voorgeschreven grenswaarden zijn overschreden.
- 1.4.3 Registers en rapporten die op grond van deze vergunning aanwezig moeten zijn of dienen te worden opgesteld, dienen ten minste vijf jaar in de inrichting te worden bewaard. Indien de registratie van gegevens op elektronische wijze plaatsvindt, dienen de gegevens overzichtelijk in beeld te kunnen worden gebracht en ter plekke te kunnen worden uitgeprint.

1.5 Schriftelijke mededeling

- 1.5.1 Van veranderingen van de inrichting of van de werking daarvan die in overeenstemming zijn met de voor de inrichting verleende vergunning en de daaraan verbonden beperkingen en voorschriften dient vergunninghouder schriftelijk mededeling te doen aan Gedeputeerde Staten: De schriftelijke mededeling dient uiterlijk één maand voorafgaand aan de uitvoering te worden gedaan. Uit de schriftelijke mededeling moet blijken:
- a. wat de voorgenomen verandering van de inrichting of van de werking daarvan is;
 - b. op welk tijdstip de verandering zal worden verwezenlijkt;
 - c. wat de mogelijke milieu-effecten zijn van de voorgenomen verandering;
 - d. of de verandering van de inrichting of van de werking daarvan en de mogelijke milieu-effecten ervan in overeenstemming zijn met de aan deze vergunning verbonden beperkingen en voorschriften.

1.6 Bijzondere omstandigheden

- 1.6.1 Indien zich binnen de inrichting een ongewoon voorval voordoet als bedoeld in artikel 17.1 Wet milieubeheer dient hiervan conform artikel 17.2 Wet milieubeheer terstond mededeling te worden gedaan aan het Milieu-informatie en klachtenpunt van de provincie Noord-Brabant, tel. nr. 073-6812821, (24 uur per dag bereikbaar). In aanvulling op het bepaalde in artikel 17.2 Wet milieubeheer dient de mededeling onverwijld schriftelijk te worden bevestigd.
- 1.6.2 Ten minste drie werkdagen voordat onderhoudswerkzaamheden worden uitgevoerd die een bovennormale beïnvloeding van de omgeving tot gevolg kunnen hebben dienen Gedeputeerde Staten hiervan schriftelijk, bij voorkeur per e-mail, op de hoogte te worden gesteld. Gedeputeerde Staten kunnen nadere eisen stellen aan de wijze waarop de werkzaamheden dienen te worden uitgevoerd.

2 Lucht

2.1 Normering

2.1.1 Per component mag de emissie naar de lucht de volgende grenswaarden niet overschrijden.

Component	Emissie-eis daggemiddelde waarden (mg/m ³)	Emissie-eis 100% ½ uursgemiddelde waarden (mg/m ³)
Zoutzuur (HCl)	8	50
Zwavel dioxide (SO ₂)	40	150
Stikstofoxiden (als NO ₂)	100	300
Ammoniak (NH ₃)	5	10
Koolmonoxide (CO)	30	100

De emissie-eisen dienen te worden herleid op droge rookgassen bij 0 °C, 101,3 kPa en 11 vol-% zuurstof.

Tijdens het op- en afstoken van de verbrandingsinstallatie gelden de emissie-eisen uit het Besluit verbranden afvalstoffen.

Tijdens technisch onvermijdelijke storingen aan de reinigings- of meetapparatuur gelden de bepalingen uit het Besluit verbranden afvalstoffen.

2.2 Normering stof

2.2.1 De stofconcentratie in de afgevoerde lucht van de opslagsilo's van hulp- en reststoffen mag niet meer bedragen dan 5 mg/m³.

2.3 Maatregelen en voorzieningen

2.3.1 Indien er bij het verladen van grond- en reststoffen een zichtbare stofemissie naar de atmosfeer optreedt, bijvoorbeeld ten gevolge van een defect stoffilter, dient het verladen onmiddellijk te worden gestaakt tot de oorzaak van de stofemissie is verholpen.

2.3.2 Bij het transport van de reststoffen moeten voldoende en adequate maatregelen zijn getroffen om verspreiding van stof buiten de inrichting wordt voorkomen (bijvoorbeeld door aanbrengen winddichte omkastingen).

2.4 Metingen en controle

2.4.1 In de gereinigde rookgassen van de verbrandingsinstallaties dient ammoniak continu te worden gemeten.

2.4.2 De meet- en rapportage bepalingen zoals opgenomen in het Besluit verbranden afvalstoffen en de Regeling meetmethoden worden van toepassing verklaard op ammoniak.

2.4.3 De waarde van het 95% betrouwbaarheidsinterval van ammoniakmetingen mag 40% van de in voorschrift 2.1.1 genoemde grenswaarde niet overschrijden.

- 2.4.4 Vergunninghouder dient de stofemissiepunten waarop voorschrift 2.2.1 van toepassing is te controleren door middel van het continu registreren en bewaken met behulp van drukverschilmeting over de stoffilters. De drukverschilmeting wordt als emissierelevante parameter beshouwd.
- 2.4.5 Voor de waarden van de in voorschrift 2.4.4 genoemde drukverschilmeting dient de bandbreedte te worden vastgelegd waarbinnen de emissie-eis uit voorschrift 2.2.1 niet zal worden overschreden.
- 2.4.6 Bij emissiemetingen naar lucht van de afvalverbrandingsinstallatie moeten de plaats van monsterneming, de methode van monsterneming, de meetduur, de calibratie en de gehanteerde analysemethode goedkeuring hebben van Gedeputeerde Staten.
- 2.4.7 In de controleruimte moeten voortdurend relevante meet- en registratiegegevens zichtbaar zijn. Tevens moet een optische en akoestische alarmering in werking treden als vergunningwaarden worden overschreden. Bij alarmering moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om deze overschrijding op te heffen.
- 2.4.8 De hoogovencokes (HOK) dosering van het doekenfilter dient continu te worden gemeten en geregistreerd. De registratie dient binnen de inrichting aanwezig te zijn.
- 2.4.9 De controle van de verblijftijd, minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte van de rookgassen van de afvalverbrandingsinstallatie dient (als slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden) te worden uitgevoerd bij de minimale afvaldoorzet bij minimale thermische belasting en bij een maximale afvaldoorzet bij maximaal thermische belasting. De controle dient binnen zes maanden na ingebruikname van de verbrandingsinstallatie te zijn uitgevoerd en vastgelegd.

3 Geur

- 3.1.1 Indien zich door omstandigheden ten gevolge van het proces of de installaties geurhinder in de omgeving voordoet, kunnen Gedeputeerde Staten verzoeken een nader onderzoek naar de geurhinder uit te voeren. In dat onderzoek dient ten minste aandacht te worden besteed aan: de oorzaak van de geurhinder, de gevolgen van de geurhinder en de mogelijke maatregelen die getroffen kunnen worden om de geurhinder te voorkomen. In overleg met Gedeputeerde Staten dienen vervolgens de maatregelen te worden uitgevoerd die de geurhinder voorkomen.

4 Geluid

4.1 Geluidnormering $L_{A,T}$

- 4.1.1 Op de immissiepunten die zijn aangegeven in de bijlage "Geluidimmissiepunten", mogen de hieronder genoemde waarden van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege het in werking zijn van de afvalverbrandingsinstallatie, niet worden overschreden.

Immissiepunt	Omschrijving	$L_{A,T}$ per periode in dB(A)		
		Dag (07.00 - 19.00 u)	Avond (19.00- 23.00 u)	Nacht (23.00 - 07.00 u)
5.	Woning Vlietweg	29	27	27
6.	Woning Westelijke Havendijk	29	27	27
7.	Woning Holderbergsestraat	37	35	35
8.	Woning Noordstraat	34	33	33

Geluidnormering tijdens overgangssituatie

- 4.1.2 Op de immissiepunten die zijn aangegeven in de bijlage "Geluidimmissiepunten", mogen de hieronder genoemde waarden van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege het in werking zijn van de oude- en nieuwe afvalverbrandingsinstallatie, niet worden overschreden.

Immissiepunt	Omschrijving	$L_{A,T}$ per periode in dB(A)		
		Dag (07.00 - 19.00 u)	Avond (19.00- 23.00 u)	Nacht (23.00 - 07.00 u)
5.	Woning Vlietweg	32	30	29
6.	Woning Westelijke Havendijk	32	32	30
7.	Woning Holderbergsestraat	38	36	36
8.	Woning Noordstraat	39	38	36

4.2 Geluidnormering L_{Amax}

- 4.2.1 De maximale geluidniveaus (L_{Amax}) die worden veroorzaakt door geluidsbronnen binnen de inrichting, mogen ter plaatse van woningen van derden en andere geluidgevoelige bestemmingen, niet meer bedragen dan:
 70 dB(A) tussen 07.00 en 19.00 uur (dagperiode);
 65 dB(A) tussen 19.00 en 23.00 uur (avondperiode);
 60 dB(A) tussen 23.00 en 07.00 uur (nachtperiode).

4.3 Metingen en controle

- 4.3.1 De in dit hoofdstuk aangegeven waarden voor de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus en de maximale geluidniveaus gelden op een waarneemhoogte van 5 meter boven het maaiveld ter plaatse van het immissiepunt.
- 4.3.2 Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.

- 4.3.3 Binnen zes maanden na het in gebruik nemen van de nieuwe installatie moet door middel van een akoestisch onderzoek aan Gedeputeerde Staten worden aangetoond dat aan de geluidsvoorschriften van deze vergunning wordt voldaan. De resultaten van dit akoestisch onderzoek moeten binnen die termijn schriftelijk aan Gedeputeerde Staten worden gerapporteerd. Gedeputeerde Staten moet geïnformeerd worden over datum en tijdstip waarop de geluidmetingen voor bovengenoemderapportage plaatsvinden.

5 Bodembescherming

5.1 Algemeen

- 5.1.1 Het bodemrisico van de in paragraaf 5.3 van de aanvraag beschreven bodembedreigende activiteiten (rapportage Bodemrisicoanalyse) moet door het treffen van doelmatige maatregelen en voorzieningen voldoen aan bodemrisicocategorie A zoals gedefinieerd in de NRB.

5.2 Vloeistofdichte vloeren

- 5.2.1 Een binnen de inrichting als bodembeschermende voorziening toegepaste vloeistofdichte vloer of verharding moet overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument zijn beoordeeld en goedgekeurd door een instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
- 5.2.2 Een vloeistofdichte vloer of verharding moet ten minste eens per zes jaar zijn beoordeeld en te zijn goedgekeurd overeenkomstig voorschrift 5.2.1.
- 5.2.3 In afwijking van voorschrift 5.2.2 vindt de eerste beoordeling en goedkeuring van een vloeistofdichte vloer of verharding plaats binnen zes jaar na aanleg. Voorwaarde hierbij is dat vloeistofdichte vloer of verharding is aangelegd overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument door een inrichting dat daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.

5.3 Bedrijfsrioleringen

- 5.3.1 Rioolsystemen moeten zijn ontworpen en aangelegd volgens de criteria genoemd in CUR/PBV-aanbeveling 51.
- 5.3.2 Vergunninghouder dient over een beheersprogramma te beschikken waarin is beschreven op welke wijze de bedrijfsriolering wordt beheerd en geïnspecteerd. Hierbij moet het CUR-rapport 2001-3 "Beheer bedrijfsriolering bodembescherming" worden gehanteerd.
- 5.3.3 Bij de inspectie van rioolsystemen op lekdichtheid dient CUR/PBV-aanbeveling 44 te worden gehanteerd.

5.4 Beheermaatregelen

- 5.4.1 Vergunninghouder dient te beschikken over een actueel plan met beheermaatregelen voor de bodembeschermende voorzieningen. In dit plan dient ten minste het volgende te zijn uitgewerkt:
- a. welke voorzieningen geïnspecteerd en onderhouden worden;
 - b. de inspectie- en onderhoudsfrequentie per voorziening;
 - c. de wijze van inspectie (visueel, monsterneming, metingen etc);
 - d. welke onderhoudsmaatregelen worden uitgevoerd;
 - e. de genomen maatregelen om bodemincidenten tijdig te kunnen signaleren;
 - f. de registratie van de resultaten van inspectie en onderhoud;
- Er dient overeenkomstig dit plan te worden gehandeld.

5.5 Bodembelastingonderzoek

- 5.5.1 Ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem als referentiesituatie dienen de resultaten van het bodembelastingsonderzoek naar de nulsituatie uiterlijk drie maanden nadat de vergunning in werking is getreden aan het bevoegd gezag te zijn overlegd.
- 5.5.2 Een herhalingsonderzoek ter vaststelling van de bodemkwaliteit moet worden uitgevoerd op aanwijzing van het bevoegd gezag nadat een redelijk vermoeden van bodemverontreiniging is ontstaan.
Het onderzoek inclusief monsterneming en analyse van de monsters moet worden uitgevoerd overeenkomstig NEN 5740 en NEN 5725.
Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen drie maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag; inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothes(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.
- 5.5.3 Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit moet ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie zijn uitgevoerd. Het onderzoek moet worden uitgevoerd overeenkomstig NEN 5740 en NEN 5725. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen drie maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag; inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothes(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt. De resultaten van het onderzoek moeten uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag zijn overgelegd.

5.6 Herstelplicht (bodemsanering)

- 5.6.1 Indien uit eindonderzoek, bedoeld in voorschrift 5.5.3, blijkt dat de bodem als gevolg van de activiteiten in de inrichting is aangetast of verontreinigd, draagt degene die de inrichting drijft er zorg voor dat binnen zes maanden na toezending van dat eindonderzoeksrapport aan het bevoegd gezag de bodemkwaliteit is hersteld tot de nulsituatie zoals vastgelegd in het onderzoek als bedoeld in voorschrift 5.5.1.
Het herstel van de bodemkwaliteit geschiedt door een persoon of een instelling die beschikt over een erkenning op grond van het Besluit uitvoeringskwaliteit bodembeheer.
- 5.6.2 Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren moet sanering plaats vinden overeenkomstig door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.

6 Afvalstoffen

6.1 Acceptatie

6.1.1 Binnen de inrichting mogen uitsluitend de volgende afvalstoffen worden verwerkt.

Omschrijving afvalstof	Eural-code	Maximale verwerkingscapaciteit afvalverbrandingsinstallatie [ton/jaar]
- (Residu) bedrijfsafval - Residu bouw en sloopafval - Niet-geïnfecteerd ziekenhuisafval - (Residu) huishoudelijk afval	Diverse ¹⁾	291.000

1) Zie de Euralcodelijst in het acceptatieprocedure waarnaar in paragraaf 2.3.1 van de vergunningaanvraag wordt verwezen.

6.1.2 De vergunninghouder moet altijd handelen overeenkomstig het bij de aanvraag gevoegde AV-beleid en de AO/IC inclusief (voorzover van toepassing) de goedgekeurde aanvullingen en de in gevolge voorschrift 6.1.4 toegezonden wijzigingen.

6.1.3 Het in voorschrift 6.1.2 bedoelde AV-beleid en de AO/IC moeten gedurende de openingstijden van de inrichting voor het bevoegd gezag ter inzage liggen.

6.1.4 Wijzigingen van de procedure voor acceptatie, be- en verwerking, registratie of controle moeten uiterlijk twee weken voordat de wijziging wordt doorgevoerd (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan het bevoegd gezag worden voorgelegd.

6.1.5 Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, moeten deze afvalstoffen door vergunninghouder worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste Wm-vergunning(en). Deze handelwijze moet in het acceptatiereglement van het AV-beleid en AO/IC zijn vastgelegd.

6.2 Registratie

6.2.1 In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:

- de datum van aanvoer;
- de aangevoerde hoeveelheid (kg);
- de naam en adres van de locatie van herkomst;
- de naam en adres van de ontdoener;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

6.2.2 In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan het volgende moet worden vermeld:

- de datum van afvoer;
- de afgevoerde hoeveelheid (kg);
- de afvoerbestemming;
- de naam en adres van de afnemer;

- e. de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - f. de euralcode (indien van toepassing);
 - g. het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 6.2.3 Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd moet een registratie bijgehouden worden waarin staat vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - a. de aangeboden hoeveelheid (kg);
 - b. de naam en adres van plaats herkomst;
 - c. de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
 - d. de euralcode (indien van toepassing);
 - e. het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 6.2.4 Alle op grond van dit hoofdstuk te registreren gegevens moeten dagelijks worden bijgehouden en samen met de in het vorige voorschrift genoemde rapportage gedurende ten minste vijf jaar op de inrichting te worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op aanvraag ter inzage worden gegeven.
- 6.3 Opslag en afvoer**
- 6.3.1 De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moeten zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het openbaar terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten direct maatregelen worden getroffen om deze verontreiniging te verwijderen.
- 6.3.2 De termijn van opslag van afval- en reststoffen die binnen de inrichting ontstaan mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoont dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.
- 6.3.3 Indien de inrichting definitief buiten werking wordt gesteld moeten binnen drie maanden na bedrijfsbeëindiging alle afval- en reststoffen uit de inrichting verwijderd zijn.
- 6.3.4 Silo's moeten zijn voorzien van:
- a. een overvulbeveiliging;
 - b. een overdrukbeveiliging;
 - c. een niveau-aanwijzing;
- 6.4 Bodemassen**
- 6.4.1 De kwaliteit van de bodemassen dient zodanig te worden geborgd, dat deze volledig nuttig kunnen worden toegepast.
- 6.5 Vliegias**
- 6.5.1 De kwaliteit van het vliegias dient zodanig te worden geborgd, dat deze zoveel mogelijk nuttig moeten worden toegepast.

7 Proefnemingen

7.1 Proefnemingen met afvalstoffen en/of met hoogwaardige technieken

- 7.1.1 In afwijking van het gestelde in paragraaf 6.1 van deze voorschriften mogen afvalstoffen, die niet aan de ingevolge deze voorschriften geldende acceptatiecriteria voldoen, bij wijze van proef worden be- of verwerkt, mits, voordat deze afvalstoffen worden aangevoerd, hiervoor schriftelijk toestemming is verleend door Gedeputeerde Staten.
- 7.1.2 Vergunninghouder mag bij wijze van proef bij het be- of verwerken van afvalstoffen alternatieve technieken toepassen, die niet in de aanvraag zijn beschreven, mits, voordat deze techniek wordt toegepast, hiervoor schriftelijk toestemming is verleend door Gedeputeerde Staten.
- 7.1.3 Toestemming wordt slechts verleend indien:
- de proefneming dient om een gelijkwaardige of meer hoogwaardige techniek voor be- of verwerking van afvalstoffen te ontwikkelen en te implementeren dan de techniek die in het LAP als minimumstandaard is beschreven;
 - de proefneming ten hoogste 6 maanden duurt;
 - de bij de proefneming te be- of verwerken hoeveelheid afvalstoffen niet meer is dan benodigd is voor de ontwikkeling en de implementatie van de alternatieve techniek;
 - aangetoond is dat tengevolge van de proefneming de ingevolge deze vergunning geldende milieuhygiënische randvoorwaarden niet zullen worden overschreden;
- 7.1.4 Een verzoek om toestemming dient uiterlijk 6 weken voor de beoogde aanvang van de proefneming aan Gedeputeerde Staten te zijn overgelegd. Het verzoek dient vergezeld te gaan van de volgende gegevens:
- het doel, de functie en een beschrijving van de techniek met vermelding van de capaciteit;
 - de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de te behandelen afvalstoffen;
 - de wijzigingen in installaties en procesvoeringen die benodigd zijn;
 - de wijze waarop tijdens de proefneming processen en emissies zullen worden geregistreerd en beheerst;
 - de verwachte wijziging in massabalansen, in emissies naar lucht en van geluid, in energiegebruik en in risico's voor de omgeving;
 - de samenstelling, fysische, chemische en toxicologische eigenschappen van de reststoffen en mogelijkheden voor hergebruik of andere bestemming;
 - de voorgestelde wijzigingen in acceptatiecriteria en acceptatieprocedure;
 - de geschatte hoeveelheid afvalstoffen die, bij het slagen van de proefneming, binnen de inrichting per jaar kan worden be- of verwerkt;
 - de thans toegepaste technieken voor be- of verwerking van de afvalstoffen dan wel de huidige bestemming van deze stoffen.
- 7.1.5 Uiterlijk 3 maanden na afloop van de proefneming dient vergunninghouder aan Gedeputeerde Staten een rapport van de proefneming te overleggen. In dit rapport dient te zijn beschreven hoe de bevindingen zich verhouden tot de prognoses die bij het verzoek om toestemming zijn overgelegd. Tevens dient gemotiveerd te zijn aangegeven waarom de beproefde techniek in relatie tot de be-/verwerkte afvalstoffen voldoet aan de in het LAP beschreven minimumstandaard.

8 Afvalwater

8.1 Afvalwaterstromen

- 8.1.1 Het te lozen afvalwater op de gemeentelijke vuilwaterriolering mag uitsluitend bestaan uit:
1. afvalwater van huishoudelijke aard;
 2. mogelijk verontreinigd hemelwater afkomstig van ca. 1.400 m² verhard oppervlak van de parkeerplaatsen voor personenauto's en van ca. 40 m² dakoppervlak van het nieuwe weegbruggebouw en het bedieningsgebouw;
 3. incidentele lozing van bedrijfsafvalwater bestaande uit:
 - a. overstort vervuild vuilwateropslag;
 - b. potentieel verontreinigd hemelwater (bypass van vuilwateropslag).

8.2 Lozingsituatie

- 8.2.1 Via de lozingspunten en de controlevoorzieningen, aangegeven op de bij deze vergunning behorende tekening (bijlage 1), worden de volgende afvalwaterstromen op de gemeentelijke riolering geloosd:

Lozingspunt	Controlevoorziening	Afvalwaterstromen
VWR 1	CV A	- Afvalwater van huishoudelijke aard kantoren SITA Recycling Zuid, oude weegbruggebouw, tijdelijke contractorruimten; - Mogelijk verontreinigd hemelwater parkeerplaatsen personeel.
VWR3	CV B	- Afvalwater van huishoudelijke aard kantoorgebouw/ multifunctioneel gebouw Sita ReEnergy; - Mogelijk verontreinigd hemelwater parkeerplaatsen bezoekers.
VWR 4	CV C	Afvalwater van huishoudelijk aard en hemelwater dak nieuw weegbruggebouw
VWR 5	CV 1	Overstort vuilwateropslag
	CV 2	Potentieel verontreinigd hemelwater (bypass vuilwateropslag)
VWR 6	CV D	- Huishoudelijk afvalwater procesgebouwen - Huishoudelijk afvalwater en hemelwater bedrijfsgebouw 150 kV station.

8.3 Meldingsplicht lozing bedrijfsafvalwater

- 8.3.1 Als vergunninghouder besluit dat lozing van bedrijfsafvalwater vanuit de vuilwateropslag, zoals bedoeld in voorschrift 8.1.1 onder 3a, noodzakelijk is, dient vergunninghouder het bevoegde gezag hiervan voor aanvang van de lozing in kennis te stellen.

8.4 Lozingsnormen ter plaatse van CV 1 en CV 2

- 8.4.1 De in onderstaande tabel genoemde parameters/stoffen mogen in enig volumeproportioneel etmaalmonster, danwel steekmonster niet meer bedragen dan de daarbij vermelde waarden:

	Parameters/stoffen	Steekmonster	Eenheid
a.	Cadmium (als Cd)	10	µg/l
b.	Kwik (als Hg)	2	µg/l
c.	Arseen (als As)	50	µg/l
d.	Zware metalen	1	mg/l

c.	PAK	10	µg/l
f.	Som EOX en VOX	0,1	mg/l
g.	Onopgeloste bestanddelen	50	mg/l
h.	Minerale olie	20	mg/l

8.4.2 De zuurgraad (pH) mag in enig steekmonster niet lager zijn dan 6,5 en niet hoger dan 10.

8.4.3 De lozing van toxische stoffen, bepaald op de wijze zoals aangegeven in bijlage 1, dient tenminste zodanig beperkt te zijn, dat geen significante nitrificatieremming of, indien dit als gevolg van een te lage nitrificatie-activiteit van het in onderzoek te nemen slib niet mogelijk is, respiratieremming, wordt geconstateerd.

8.5 Procedures lozingspunt VWR 5

8.5.1 Vergunninghouder dient er voor zorg te dragen dat binnen 6 maanden na het van kracht worden van deze vergunning procedures zijn opgesteld en ter goedkeuring aan het bevoegd gezag zijn voorgelegd, met betrekking tot de goede werking van de wateropvang en het voorkomen van ongewenste hydraulische belasting van de gemeentelijke riolering, de persleiding en de rwzi bij zeer hevige en/of langdurige regenval.

8.5.2 Vergunninghouder dient er zorg voor te dragen dat de in voorschrift 8.5.1 bedoelde procedures zo vaak als dit in verband met gewijzigde werkzaamheden nodig is, worden aangepast.

8.5.3 Een wijziging van de in dit voorschrift bedoelde procedures en voorzieningen behoeft de goedkeuring van het bevoegd gezag.

8.6 Voorkomen verontreiniging (schrob-) en regenwater

8.6.1 De opslag, overslag, bewerking en/of verwerking van materialen, grondstoffen, hulpstoffen, producten, nevenproducten en afvalstoffen moet zodanig geschieden, dat wordt vermeden dat daardoor het van vloer- en terreinoppervlakken naar het vuilwaterriool afstromend schrob- en regenwater meer dan onvermijdelijk wordt verontreinigd.

8.7 Meet- en bemonsteringsvoorzieningen

8.7.1 Het te lozen bedrijfsafvalwater, zoals bedoeld in voorschrift 8.1.1, via lozingspunt VWR 5 dient te allen tijde te kunnen worden bemonsterd. Daartoe dient dit afvalwater via controleputten (respectievelijk CV 1 en CV 2) te worden geleid, die geschikt zijn voor bemonsteringsdoeleinden en die de goedkeuring hebben van het bevoegd gezag.

8.7.2 De controlevoorzieningen zoals bedoeld in voorschrift 8.7.1 dienen zodanig te worden geplaatst, dat deze voor inspectie goed bereikbaar en toegankelijk zijn. Verder dienen de controlevoorzieningen in goede staat van onderhoud te verkeren en oordeelkundig te worden bediend. Aanwijzingen hieromtrent van of vanwege het bevoegd gezag moeten worden opgevolgd.

8.8 Meten, bemonsteren en analyseren

8.8.1 De hoeveelheid te lozen bedrijfsafvalwater, zoals bedoeld in voorschrift 8.1.1, via lozingspunt VWR 5 dient per jaar te worden bepaald.

- 8.8.2 Het via CV 1 en CV 2 te lozen afvalwater dient door of vanwege vergunninghouder door bemonstering en analyse te worden gecontroleerd. Deze controle betreft de volgende parameters/stoffen, voor zover in die periode bedrijfsafvalwater geloosd wordt:

Parameter	eenheid	frequentie
Arseen (als As)	µg/l	1 keer per 2 maanden
Cadmium (als Cd)	µg/l	1 keer per 2 maanden
Kwik (als Hg)	µg/l	1 keer per 2 maanden
Zware metalen	µg/l	1 keer per 2 maanden
Minerale olie	mg/l	1 keer per kwartaal
Onopgeloste bestanddelen	mg/l	1 keer per kwartaal
Zuurgraad	pH	1 keer per kwartaal

- 8.8.3 De in deze vergunning genoemde parameters/stoffen dienen te worden bepaald conform de voorschriften zoals vermeld in de bij deze vergunning behorende bijlage 1.
- 8.8.4 De wijze van het te verrichten onderzoek (inclusief de wijze van bepaling van de hoeveelheid te lozen bedrijfsafvalwater), alsmede de wijze van rapporteren behoeven de goedkeuring van het bevoegd gezag.

8.9 Verlaging monsternamefrequentie

- 8.9.1 Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat met een lagere onderzoeksfrequentie, dan wel met een geringer aantal parameters/stoffen kan worden volstaan, kan het bevoegd gezag op een daartoe strekkend schriftelijk verzoek aldus besluiten.

8.10 Rapportage

- 8.10.1 Jaarlijks, uiterlijk op 1 april, dient voor het bedrijfsafvalwater opgave te zijn gedaan aan het bevoegd gezag van de volgende op het voorafgaande kalenderjaar betrekking hebbende gegevens:
- de geloosde hoeveelheid afvalwater in m³/jaar;
 - het gehalte aan zware metalen, onopgeloste bestanddelen en minerale olie in mg/l in het bedrijfsafvalwater;
 - het gehalte aan cadmium, kwik en arseen in µg/l in het bedrijfsafvalwater;
 - de geloosde hoeveelheden cadmium, kwik, arseen, zware metalen, minerale olie en onopgeloste bestanddelen in kg/jaar;
 - de zuurgraad van het geloosde bedrijfsafvalwater;
 - de hoeveelheid hergebruikt water in m³/jaar.

8.11 Ongewone voorvallen binnen de inrichting

- 8.11.1 Indien als gevolg van een ongewoon voorval nadelige gevolgen voor de doelmatige werking van de betrokken zuiveringstechnische werken van waterschap Brabantse Delta zijn of dreigen te ontstaan, moet de vergunninghouder (onverminderd de eventuele aansprakelijkheid van de vergunninghouder) onmiddellijk maatregelen treffen, om een nadelige beïnvloeding van de doelmatige werking van de betrokken zuiveringstechnische werken van het waterschap zoveel mogelijk te voorkomen, te beperken en/of ongedaan te maken. Van een dergelijk ongewoon voorval dient de vergunninghouder onmiddellijk het bevoegd gezag in kennis te stellen.

8.12 Ongewone voorvallen/uitzonderlijke omstandigheden buiten het bedrijf

- 8.12.1 Indien als gevolg van ongewone voorvallen of andere uitzonderlijke omstandigheden de doelmatige werking van de betrokken zuiveringstechnische werken van waterschap Brabantse Delta danwel de kwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam waarop deze zuiveringstechnische werken lozen, zodanig beïnvloed wordt of dreigt te worden beïnvloed, dat het noodzakelijk is maatregelen van tijdelijke aard te treffen, dan is de vergunninghouder verplicht daartoe op aanschrijving van of vanwege het bevoegd gezag onmiddellijk over te gaan.
- 8.12.2 De tijdelijke maatregelen kunnen bestaan uit het schriftelijk bij beschikking van of vanwege het bevoegd gezag opleggen van niet in de vergunning opgenomen voorzieningen voor de hiervoor omschreven lozingen en/of het beperken of staken van de lozing van verontreinigende stoffen zoals deze volgens de vergunning is toegestaan.
- 8.12.3 Een maatregel als in voorschrift 8.12.2 bedoeld zal maximaal voor een periode van 48 uur, telkenmale met maximaal even zoveel uren te verlengen, worden opgelegd en mag in geen geval tot gevolg hebben dat de lozing van afvalwater volgens de vergunning na het vervallen van de tijdelijk opgelegde verplichtingen geheel of gedeeltelijk niet meer mogelijk is.

8.13 Algemene eisen ter bescherming van het gemeentelijk riool

- 8.13.1 Afvalwater mag slechts in een openbaar riool of een andere voorziening voor de inzameling of het transport van afvalwater worden gebracht, indien door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:
- de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig riool behorende apparatuur;
 - de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool of uit de bij een zodanig riool behorende apparatuur.
 - de verwerking van slib, verwijderd uit een openbaar riool of uit de bij een zodanig riool behorende apparatuur, niet wordt belemmerd;
 - de verwerking van slib, verwijderd uit een door een bestuursorgaan beheerd zuiveringstechnisch werk of uit de bij een zodanig zuiveringstechnisch werk behorende apparatuur, niet wordt belemmerd;
 - de nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het ontvangend oppervlaktewater zoveel mogelijk worden beperkt.
- 8.13.2 Alle te lozen afvalwaterstromen moeten aan de volgende eisen voldoen:
- de temperatuur in enig steekmonster mag niet hoger zijn dan 30°C graden Celsius, bepaald volgens NEN 6414 (1988);
 - de zuurgraad in enig steekmonster, uitgedrukt in pH-eenheden, mag niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 10 zijn in een steekmonster.

9 Energie

9.1 Onderzoek

9.1.1 Uiterlijk vier jaar na ingebruikname van de afvalverbrandingsinstallatie dient vergunninghouder aan Gedeputeerde Staten een plan van aanpak te overleggen waarin is beschreven hoe de verbrandingsinstallaties met een zo hoog mogelijk energetisch rendement worden bedreven. Het plan van aanpak dient ten minste de volgende gegevens te bevatten:

- a. Een beschrijving van de processen;
- b. Een beschrijving van de energiehuishouding;
- c. Een overzicht van de gangbare energiebesparende technieken en voorzieningen die nog niet zijn voorzien;
Per techniek/voorziening de volgende gegevens:
 - De jaarlijkse energiebesparing en het effect op het rendement op de installatie;
 - De kosten en baten;
 - De terugverdientijd;
- d. Een overzicht van de mogelijke organisatorische en good-housekeeping maatregelen die leiden tot energiebesparing;
- e. Een energiebesparingsplan waarin ten minste alle maatregelen met een terugverdientijd tot en met 5 jaar zijn opgenomen.

Vergunninghouder dient uitvoering te geven aan het plan binnen de daarin opgenomen termijnen. Het plan van aanpak dient de instemming te hebben van Gedeputeerde Staten.

9.1.2 De installaties moeten zodanig worden bedreven dat de opgewekte energie zo nuttig mogelijk wordt toegepast. De wijze waarop deze doelstelling wordt bereikt, met name ten aanzien van warmte, dient iedere vier jaar op haalbaarheid te worden onderzocht. De haalbaarheidsonderzoek(en) dient vergunninghouder aan Gedeputeerde Staten te overleggen. Het onderzoek dient ten minste te bevatten:

- a. De inventarisatie van mogelijke afnemers van warmte in de omgeving;
- b. De investerings- en exploitatiekosten en baten van afzetmogelijkheden om bij afnemers warmte te leveren;
- c. een plan van aanpak waarin per afzetmogelijkheid dient te zijn aangegeven op welk tijdstip deze zal worden getroffen met dien verstande dat alle maatregelen binnen 5 jaar zijn uitgevoerd. In het plan dient ten minste alle afzetmogelijkheden met een terugverdientijd tot en met 5 jaar te zijn opgenomen, met uitzondering van de maatregelen die aantoonbaar in redelijkheid niet uitvoerbaar zijn.

Vergunninghouder dient uitvoering te geven aan het plan binnen de daarin opgenomen termijnen. Het haalbaarheidsonderzoek dient de instemming te hebben van Gedeputeerde Staten.

9.2 Rapportage

9.2.1 Vergunninghouder dient jaarlijks voor 1 april aan Gedeputeerde Staten een rapportage te overleggen waarin de voortgang van de in voorschriften 9.1.1 en 9.1.2 genoemde onderzoeken is beschreven. Aangegeven dient te worden welke maatregelen zijn uitgevoerd en welke besparing daaruit heeft geresulteerd. Van maatregelen die niet volgens plan zijn uitgevoerd, dient gemotiveerd te worden aangegeven waarom van het oorspronkelijke plan is afgeweken. Deze rapportage mag deel uitmaken van het PRTR-verslag.

10 Mobiliteit

10.1 Onderzoek

- 10.1.1 Vergunninghouder dient uiterlijk één jaar na het in werking treden van deze vergunning en vervolgens na ingebruikname van de nieuwe afvalverbrandingsoven aan Gedeputeerde Staten een plan voor te leggen waarin is aangegeven op welke wijze door haar toedoen het aantal vervoersbewegingen van afvalstoffen en reststoffen van en naar de inrichting kan worden gereduceerd, dan wel op een zodanige wijze plaatsvindt, dat daarbij zo weinig mogelijk luchtverontreiniging, energieverbruik en verkeerslawaaï plaatsvindt. Bij het opstellen van dit plan dient gebruik te worden gemaakt van de Handreiking "Wegen naar preventie bij bedrijven; aanpak preventie in het kader van de Wet milieubeheer voor vervoer, water, afval en energie". Bij het plan dient een uitvoeringsprogramma te zijn gevoegd. Vergunninghouder dient uitvoering te geven aan het programma binnen de daarin opgenomen termijnen.
- 10.1.2 In het PRTR-verslag dient te worden gerapporteerd over de vorderingen van het onderzoek naar de mogelijkheden van de aanvoer van afvalstoffen en de afvoer van reststoffen via spoor of waterweg.

11 Veiligheid

11.1 Bedieningsvoorschriften

- 11.1.1 In de controleruimte van de verbrandingsinstallatie moeten bedieningsinstructies aanwezig zijn waarin tenminste de te volgen handelswijze is aangegeven voor:
- het opstarten het volgen en het stoppen van de installatie;
 - het in bedrijf zijn van de installaties;
 - de te treffen maatregelen bij afwijkende procesomstandigheden die tot een gevaarlijke situatie kunnen leiden.
- 11.1.2 De instructies moeten door vergunninghouder daartoe aangewezen personeel worden uitgevoerd en moeten bij het personeel bekend zijn.

11.2 Voorzieningen

- 11.2.1 De afvalverbrandingsinstallatie moet ter beveiliging tegen blikseminslag zijn voorzien van een doelmatige aarding en moet tegen elektrostatische oplading zijn beschermd. De uitvoering, de inspectie en het onderhoud van de bliksemafleider- en van de aardingsinstallaties moeten geschieden overeenkomstig NEN-EN-IEC 62305-serie (2006).
- 11.2.2 Procesleidingen, tanks, vast opgestelde procesapparatuur, los- en laadpunten, emballage en dergelijke moeten voor zover deze betrekking hebben op gevaarlijke stoffen zijn voorzien van een codering, waaruit blijkt welke (soort) stof daarin aanwezig is.
- 11.2.3 In ontluuchtingsleidingen die zijn geplaatst op tanks en procesapparatuur waarin explosieve damp-luchtmengels kunnen voorkomen moet een vlamkering of een gelijkwaardige voorziening zijn aangebracht. De ontluuchtingsleidingen moeten op een veilige en geschikte plaats ten opzichte van ontstekingsbronnen in de buitenlucht uitmonden.
- 11.2.4 De installaties moeten tegen corrosie en beschadigingen door oorzaken van buitenaf worden beschermd.

11.3 Noodstroom

- 11.3.1 In geval van uitval van de normale elektriciteitsvoorziening moet voldoende noodenergievoorziening zijn gewaarborgd. Hiermee moeten ten minste onderstaande werkzaamheden en activiteiten kunnen worden uitgevoerd:
- het op een veilige wijze stoppen van de diverse processen met alle daaruit voortvloeiende werkzaamheden;
 - alle activiteiten die nodig zijn voor de bestrijding van en de hulpverlening bij calamiteiten of bijzondere omstandigheden.
- 11.3.2 Noodstroomvoorzieningen moeten ten minste éénmaal per maand op de juiste werking worden gecontroleerd en mogen slechts als zodanig worden gebruikt. De bevindingen van de controles dienen in een logboek te worden vastgelegd.

11.4 Inspectie en onderhoud

- 11.4.1 Er dient een inspectie- en onderhoudssysteem opgezet te zijn dat periodiek onderhoud en controle van de installaties met een afdoende frequentie en diepgang waarborgt.

- 11.4.2 Het inspectie- en onderhoudssysteem dient ten minste te omvatten:
- a. een beschrijving van de organisatie;
 - b. een beschrijving van functies en hun inhoud binnen de organisatie;
 - c. de verantwoordelijkheden van de betrokken functionarissen;
 - d. de onderdelen van de inrichting die aan inspectie en onderhoud worden onderworpen;
 - e. een beschrijving van de preventieve onderhoudsactiviteiten, alsmede van de volgorde en de frequentie waarin deze worden uitgevoerd;
 - f. de wijze waarop registraties, alsmede interne en externe rapportages plaatsvinden.

12 Opslag en verlading

12.1 Algemeen

- 12.1.1 Het vullen van tanks, vaten en silo's moet onder zodanige controle geschieden, dat overvullen en overlopen is uitgesloten. De vulling mag ten hoogste 95% van de nominale inhoud bedragen.
- 12.1.2 Slangen, los- en laadarmen, koppelingen en hulpstukken moeten:
- a. bestand zijn tegen de stoffen waarmee ze in aanraking komen;
 - b. geschikt zijn voor de condities waaronder ze worden gebruikt;
 - c. een barstdruk hebben van ten minste twee maal de hoogst voorkomende werkdruk tenzij in deze vergunning anders is voorgeschreven;
 - d. ten minste éénmaal per maand visueel worden geïnspecteerd en ten minste éénmaal per jaar worden beproefd bij een druk van ten minste 1 maal de ontwerpdruk.
- 12.1.3 Gedeputeerde Staten kunnen op verzoek van vergunninghouder goedkeuring verlenen aan het afwijken van de in deze vergunning genoemde PGS-richtlijnen. Ten behoeve van de goedkeuring dient vergunninghouder in het verzoek aan te tonen dat een gelijkwaardig beschermingsniveau als bedoeld in de richtlijnen zal worden gerealiseerd

12.2 Opslagregistratie

- 12.2.1 Binnen de inrichting moet op een daartoe bestemde plaats een registratiesysteem aanwezig zijn waarin de locatie, de aard en de hoeveelheid van alle binnen de inrichting opgeslagen aanwezige gevaarlijke stoffen wordt bijgehouden.

12.3 Opslag van huisbrandolie/dieselolie/glycol

Materialen en constructie-eisen

- 12.3.1 De opslag dient voor zover van toepassing te voldoen aan het gestelde in de volgende voorschriften van de richtlijn PGS 28:
- a. 5.1, 5.1.1 en 5.2;
 - b. 5.2.1.1, 5.2.1.1.1, 5.2.1.2 en 5.2.1.2.1;
 - c. 5.3, 5.3.1, 5.3.2, 5.3.3, 5.3.4, 5.4, 5.4.1, 5.4.2, 5.5, 5.5.1, 5.5.1.1, 5.5.1.2, 5.5.2, 5.5.3, 5.6, 5.7.

Situering

- 12.3.2 De opslag dient voor zover van toepassing te voldoen aan het gestelde in de volgende voorschriften van de richtlijn PGS 28:
- a. 6.1.1, 6.1.2, 6.1.3, 6.2, 6.3, 6.4, 6.5;
 - b. 6.6.1, 6.6.2, 6.6.3, 6.7.

Installatie

- 12.3.3 De opslag dient voor zover van toepassing te voldoen aan het gestelde in de volgende voorschriften van de richtlijn PGS 28:
- a. 7.1, 7.1.1, 7.1.2, 7.1.3, 7.1.4, 7.2.1, 7.2.2, 7.2.3, 7.2.4, 7.2.5, 7.2.6, 7.2.7, 7.2.8, 7.2.9, 7.2.10;
 - b. 7.2.11, 7.2.12, 7.2.13;

- c. 7.3.1, 7.3.2, 7.3.3, 7.3.4, 7.3.5, 7.3.6, 7.3.7, 7.3.8, 7.3.9;
- d. 7.3.11, 7.3.12, 7.4.1, 7.4.2.2, 7.4.3, 7.4.4, 7.4.5, 7.5, 7.6, 7.10;
- e. 8.1, 8.2, 8.4;
- f. 9.1, 9.2, 9.3, 9.4, 9.5, 9.6;
- g. 9.6.1.1, 9.6.1.2, 9.6.1.3, 9.6.1.4, 9.6.1.5;
- h. 9.7, 9.7.1;
- i. 9.8.2.1, 9.8.2.2, 9.9;
- j. 10.1, 10.1.1, 10.1.2, 10.1.3, 10.1.4, 10.1.5, 10.1.6, 10.1.8, 10.1.11, 10.1.12, 10.1.13, 10.1.14, 10.1.15, 10.1.16, 10.2.

12.4 Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen

Algemeen

- 12.4.1 De opslag dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.6, 3.2.3.1, 3.2.4.2, 3.2.4.3, 3.2.4.4, 3.7.1, 3.9.1, 3.21.1 en 3.23.1 van de richtlijn PGS 15.
- 12.4.2 Lege, ongereinigde verpakkingen van gevaarlijke stoffen moeten worden opgeslagen overeenkomstig de voorschriften voor volle verpakkingen van gevaarlijke stoffen van deze vergunning.

Inpandige opslagvoorziening

- 12.4.3 De opslagvoorziening dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 3.2.1.1, 3.2.1.2, 3.2.1.3, 3.2.1.4, 3.2.1.5, 3.10.1, 3.10.2 en 3.16.1 van de richtlijn PGS 15.

Uitpandige opslagvoorziening

- 12.4.4 De opslagvoorziening dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 3.2.2.1, 3.2.2.2, 3.8.1 en 3.20.1 van de richtlijn PGS 15.

Stellingen

- 12.4.5 Stellingen in een opslagvoorziening moeten voldoen aan de voorschriften 3.4.1, 3.4.2, 3.4.3, 3.4.4 en 3.4.5 van de richtlijn PGS 15.

Verpakking en etikettering

- 12.4.6 De verpakking en etikettering van verpakte gevaarlijke stoffen moeten voldoen aan de voorschriften 3.11.1, 3.11.2, 3.11.3 en 3.11.4 van de richtlijn PGS 15.

Gebruik opslagvoorziening

- 12.4.7 Het gebruik van verpakte gevaarlijke stoffen in opslagvoorzieningen moet voldoen aan de voorschriften 3.12.1, 3.13.1, 3.13.2, 3.13.3, 3.13.4, 3.13.5, 3.14.1, 3.14.3, 3.15.1, 3.16.1, 3.16.2, van de richtlijn PGS 15.

12.5 Gasflessen

Algemeen

12.5.1 De opslag van gasflessen dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 3.1.1, 3.1.3, 3.2.3.1, 3.2.4.2, 3.2.4.3, 3.2.4.4, 3.7.1, 3.21.1, 3.23.1, 6.2.1, 6.2.3, 6.2.4, 6.2.5, 6.2.6, 6.2.7, 6.2.8, 6.2.9, 6.2.10, 6.2.11, 6.2.12, 6.2.13, 6.2.14, 6.2.15 en 6.2.16 van de richtlijn PGS 15.

12.5.2 Lege gasflessen moeten worden opgeslagen overeenkomstig de voorschriften voor volle gasflessen van deze vergunning.

Inpandige opslagvoorziening

12.5.3 De opslagvoorziening voor gasflessen dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 3.2.1.1, 3.2.1.2, 3.2.1.3, 3.2.1.4 en 3.2.1.5 van de richtlijn PGS 15.

Uitpandige opslagvoorziening

12.5.4 De opslagvoorziening voor gasflessen dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 3.2.2.1, 3.2.2.2, 3.16.1 en 3.20.1 van de richtlijn PGS 15.

Verpakking en etikettering

12.5.5 De verpakking en etikettering van de gassen moeten voldoen aan de voorschriften 3.11.1, 3.11.2, 3.11.3 en 3.11.4 van de richtlijn PGS 15.

Gebruik opslagvoorziening

12.5.6 Bij opslag van gasflessen in een opslagvoorziening moet voldaan worden aan de voorschriften 3.15.1, 3.16.1, 3.16.2 van de richtlijn PGS 15.

12.6 Verladen van gevaarlijke stoffen

Voorzieningen

12.6.1 Gevaarlijke stoffen mogen slechts worden verladen op daarvoor ingerichte en bestemde verlaadplaatsen.

12.6.2 Verlaadplaatsen moeten:

- a. duidelijk zijn gemarkeerd of duidelijk door borden zijn aangegeven;
- b. goed bereikbaar zijn;
- c. zodanig zijn uitgevoerd dat het veilig verladen is gewaarborgd.

12.6.3 Het vloeroppervlak van verlaadplaatsen moet zodanig zijn uitgevoerd dat:

- a. het vloeistofdicht is en bestand tegen de producten waarmee het in aanraking kan komen;
- b. minimaal 5 vol % van te verladen vloeistof naar één bepaald punt kan aflopen, daar kan worden opgevangen en gemakkelijk kan worden verwijderd of behandeld;
- c. vloeistoffen niet direct in het riool kunnen geraken.

12.6.4 Verlaadinstallaties voor gevaarlijke stoffen moeten zijn voorzien van beveiligingen waardoor:

- a. geen verlading kan plaatsvinden wanneer niet de benodigde voorzieningen ter voorkoming van statische oplading zijn aangebracht;
- b. overvullen van het te vullen reservoir niet mogelijk is.

Werkzaamheden

- 12.6.5 Voordat met het verladen van gevaarlijke stoffen mag worden begonnen moet worden gecontroleerd of:
- a. de verlading op veilige wijze en zonder lekkages kan verlopen;
 - b. de te verladen hoeveelheid product in het te vullen reservoir kan worden opgenomen;
 - c. de benodigde armen, slangen en koppelingen geen beschadigingen of slijtage vertonen;
 - d. alle aansluitingen op de juiste wijze en plaats zijn aangebracht en alle afsluiters in de juiste positie staan;
 - e. de voorgeschreven voorzieningen ter bestrijding van lekkages zoals lekbakken, absorptie- en neutralisatiemiddelen op de juiste plaats aanwezig en gebruiksgereed zijn.
- Zolang niet aan het bovenstaande wordt voldaan mag niet met de verlading worden begonnen.
- 12.6.6 Voordat de bij het verladen in gebruik zijnde slangen, los- en laadarmen en leidingen mogen worden losgekoppeld moeten:
- a. deze zodanig zijn geledigd of afgesloten, dat geen dampen of vloeistoffen in de buitenlucht kunnen vrijkomen;
 - b. alle afsluiters, mangatdeksels en dergelijke van de tankauto, laadketel of transporttank zijn gesloten.

12.7 Opslag van ammonia, zoutzuur en natronloog in tanks

Algemeen

- 12.7.1 Zoutzuur moet gescheiden worden opgeslagen van natronloog, op een zodanige wijze dat deze stoffen niet met elkaar in contact kunnen komen. Deze stoffen mogen daarom niet bij elkaar in een gezamenlijke lekbak zijn geplaatst.
- 12.7.2 Alle reservoirs (voorraad- of doseerreservoirs) moeten zijn voorzien van een opschrift waaruit blijkt welke stof zich in het reservoir bevindt.

Lekbak

- 12.7.3 Een reservoir moet geplaatst zijn in een lekbak met tenminste de opslagcapaciteit van het reservoir.
- 12.7.4 De afvoer van een lekbak dient bij normaal bedrijf gesloten te zijn, zodat in geval van ernstige lekkage geen verspreiding kan plaatsvinden.

Constructie

- 12.7.5 Het reservoir moeten door een afdak tegen direct zonlicht en andere weersinvloeden zijn beschermd.
- 12.7.6 Buiten opgestelde tanks moeten tegen corrosie en beschadiging door oorzaken van buitenaf worden beschermd (bijv. door een goede verflaag en een vangrailconstructie).
- 12.7.7 Het niveau van de vloeistof in het reservoir moet eenvoudig te controleren zijn.

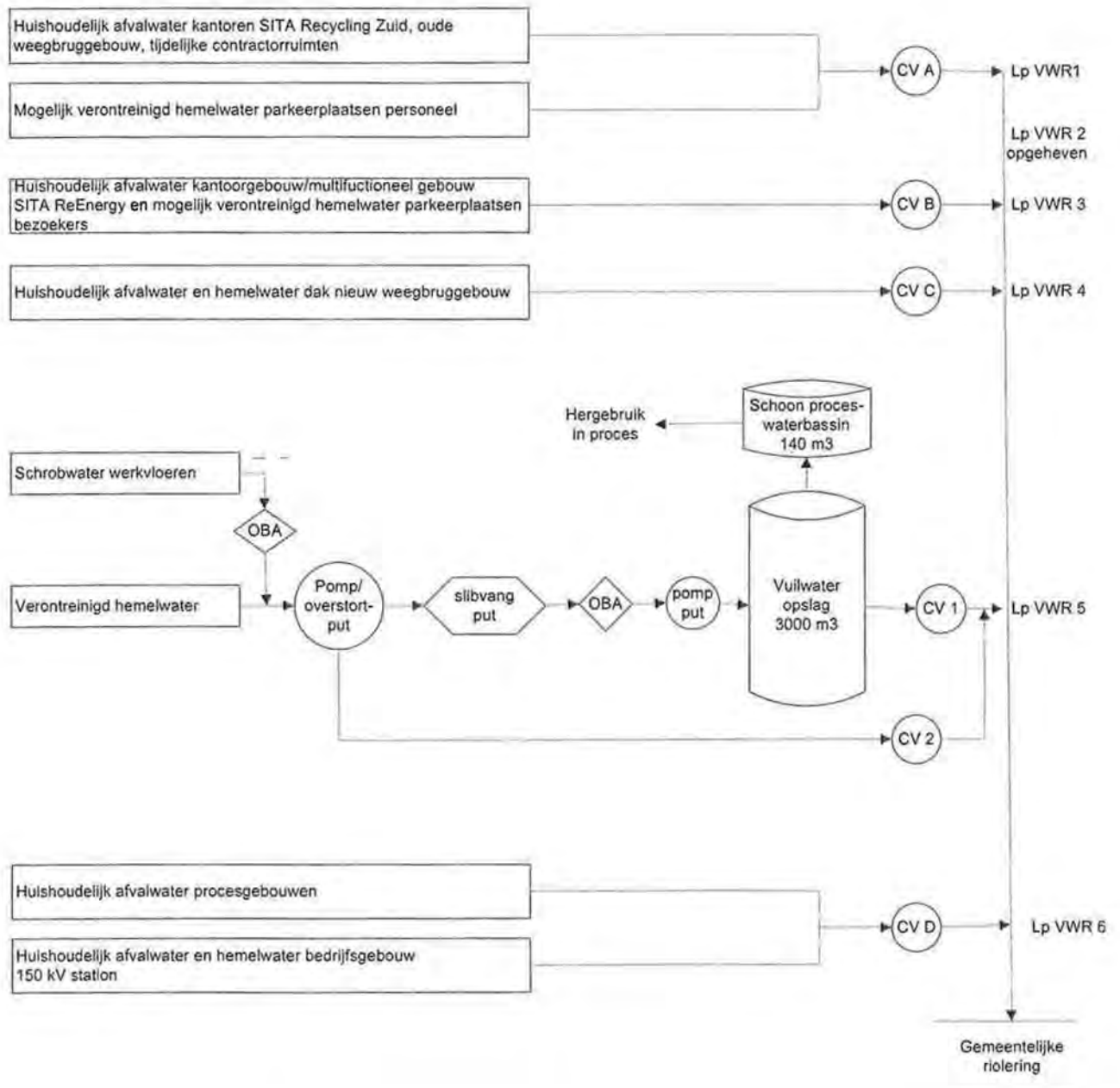
- 12.7.8 Om bij overvulling het teveel veilig te kunnen afvoeren moet een overloopleiding op het reservoir zijn aangebracht met ingebouwde hevelonderbreker. Deze leiding moet tenminste dezelfde diameter hebben als de vulleiding.
- 12.7.9 Doseerpompen voor het verpompen van de opgeslagen stof moeten in een lekbak zijn geplaatst.

Vullen van een reservoir

- 12.7.10 De plaats waar het transportreservoir op de vulleiding moet worden aangesloten, moet duidelijk zijn gemerkt met de aanduiding van de stof die het reservoir bevat.
- 12.7.11 In horizontale richting van het vulpunt mag binnen één meter geen vulpunt aanwezig zijn van een reagerende stof.
- 12.7.12 Onder het vulpunt voor het reservoir moet een lekbak zijn aangebracht.
- 12.7.13 In de nabijheid van het aansluitpunt dient een aansluiting op de waterleiding met een slang aanwezig te zijn om eventueel gemorste stof te kunnen verdunnen en wegspuiten.

Bijlage 1 Indirecte lozingen

Bijlage 1 Lozingssituatie gemeentelijke riolering SITA ReEnergy Roosendaal, Potendreef 2 te Roosendaal

OBA = olie-benzineafscheider
 CV = controlevoorziening
 Lp = lozingspunt
 VWR = vuilwaterriolering

Toxiciteitsonderzoek

- Toxiciteitsbepaling wordt uitgevoerd volgens NEN-EN-ISO 9509 (2006) en NEN-EN-ISO 8192 (1995).
- Voornoemde bepalingen betreffen acute toxiciteitstoetsen ten aanzien van biologisch zuiveringsslib te onderscheiden naar nitrificatieremming (NEN-EN-ISO 9509) en respiratieremming (NEN-EN-ISO 8192); de gemeten remming is een maat voor de acute toxiciteit van stoffen in het afvalwater.
- In plaats van de verdunningsfactor (D50, zie NEN-EN-ISO-voorschrift) wordt uitgegaan van de bepaling van het remmingspercentage van een afvalwatermonster bij één bepaalde verdunning.
- Als verdunningsfactor wordt voor de respiratieremming 10 (10 ml analysemonster + 90 ml verdunningswater: ad 7.2., zie NEN-EN-ISO-voorschrift) en de nitrificatieremming 5 (40 ml analysemonster + 160 ml verdunningswater: 7.2., zie NEN-EN-ISO-voorschrift) aangehouden; verdunning uitvoeren met gedestilleerd water.
- Voor de bepalingen wordt uitgegaan van het (nitrificerend) actief slib en influent van een rioolwater-zuiveringsinstallatie voor huishoudelijk afvalwater; de bewaarduur van het slib en influent voor proeven mag maximaal 3 dagen bedragen. Het slib dient dan wel continu belucht te worden.
- De bepaling wordt in duplo uitgevoerd.
- Indien bij de bepaling de procentuele remming (I, zie NEN-EN-ISO-voorschrift) gemiddeld meer dan 10 bedraagt is er sprake van een significante remming.

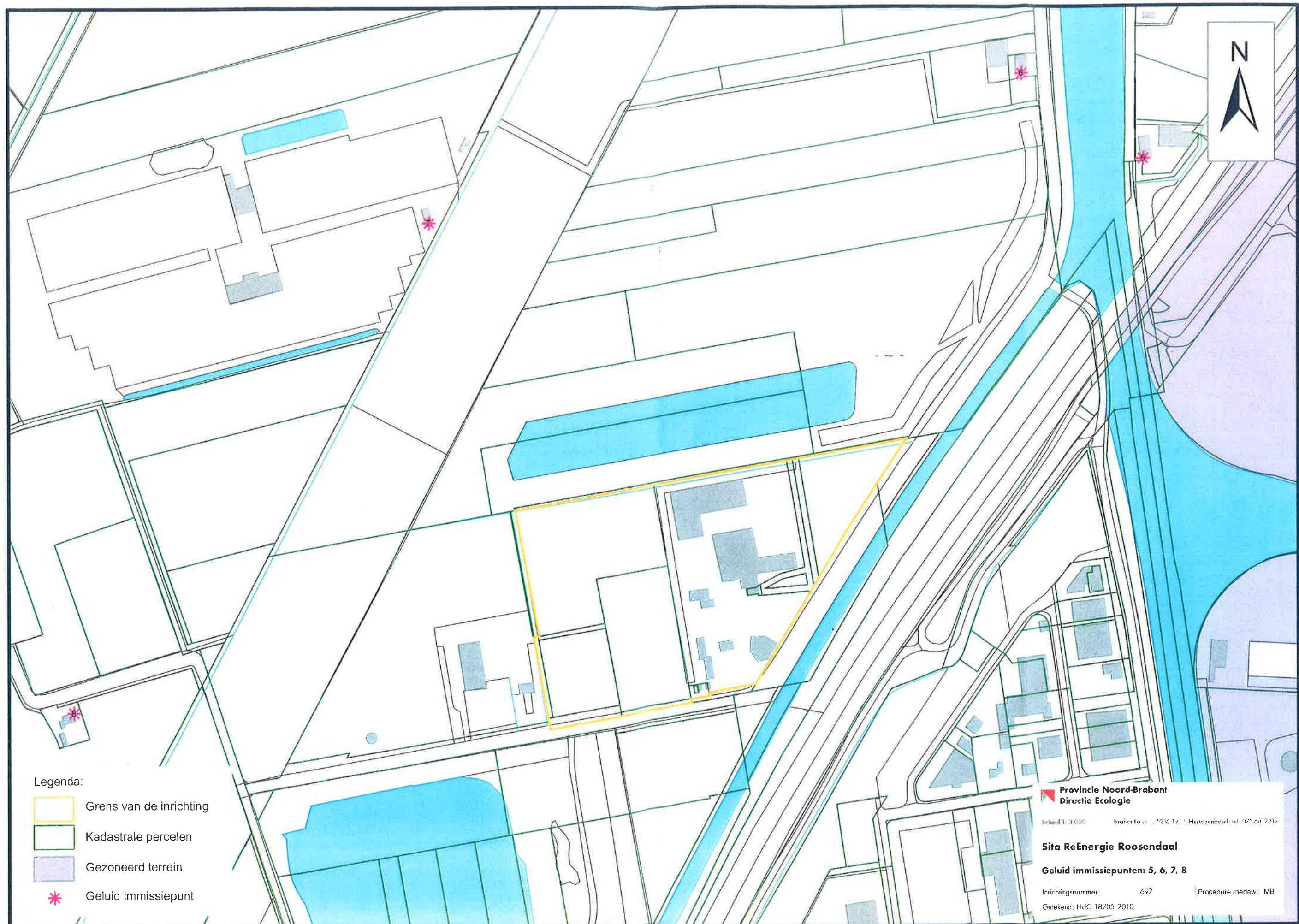
De in deze vergunning genoemde parameters dienen te worden bepaald volgens de voorschriften vermeld in de normbladen van het Nederlandse Normalisatie Instituut (N.N.I.):

EOX	NEN 6402 (1991)
Minerale olie	NEN-EN-ISO 9377-2 (2000)
Onopgeloste bestanddelen	NEN 6621 (1988)
Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK)	NEN-EN-ISO 17993 (2004)
Toxiciteit (nitrificatieremming)	NEN-EN-ISO 9509 (2006)
Toxiciteit (respiratieremming)	NEN-EN-ISO 8192 (2007)
VOX	NEN 6401 (1991)
Zuurgraad (pH)	NPR 6616 (1982)
Zware metalen • cadmium, chroom, koper, lood, nikkel, zink	ontsluiting: NEN-EN-ISO 15587-1 (2002) meting met ICP-AES: NEN 6966 (2005)
Zware metalen • arseen	ontsluiting: NEN-EN-ISO 15587-1 (2002) meting met grafietoven-AAS: NEN 6964 (2005)
Zware metalen • kwik	NEN-EN 1483 (2007)

Een wijziging in een normblad wordt automatisch van kracht dertig dagen nadat de wijziging door het dagelijks bestuur ter kennis van de vergunninghouder is gebracht, tenzij binnen die termijn bij het dagelijks bestuur schriftelijk bezwaar is gemaakt.

Voorzover er thans, voor in deze vergunning vermelde grootheden, geen NEN-voorschriften voorhanden zijn, dient analyse plaats te vinden volgens, door het dagelijks bestuur te geven voorschriften.

Bijlage 2 Geluidimmissiepunten

Bijlage 3 Adviezen en zienswijzen

DIV Extern ontvangen e-mail - VI-advies Sita Roosendaal

Van: "Eric Jansen" <Eric.Jansen@minvrom.nl>
Aan: <FMaas@brabant.nl>
Datum: Donderdag 25 Maart 2010 12:01
Onderwerp: VI-advies Sita Roosendaal
CC: <SPullen@brabant.nl>, "Domien Claessens" <Domien.Claessens@minvrom.nl>, "Jan Walpot" <Jan.Walpot@minvrom.nl>

Geachte heer Maas,

zoals afgesproken mail ik u hierbij ons VI-advies over de Wm-aanvraag van Sita ReEnergy te Roosendaal voor revisievergunning.

Uit de MER en Wm-aanvraag blijkt dat de nieuw ontworpen droge rookgasreiniging leidt tot een verwachte SO₂-emissieconcentratie van 10 mg/Nm³. Dit is aanmerkelijk lager dan de huidige vergunde waarde van 40 mg/Nm³ uit de semidroge rookgasreiniging.

In de MER en Wm-aanvraag zie ik dat Sita deze waarde ook toepast in de berekende jaarvracht, de verspreidingsberekeningen en in de berekende zure depositie. Dat geeft het beeld dat deze 10 mg/Nm³ representatief is voor de voorgestelde nieuwe activiteit.

Wellicht ten overvloede verzoek ik u in de revisievergunning de vergunde SO₂-emissieconcentratie te baseren op deze 10 mg/Nm³.

Met baseren bedoel ik dat de vergunde waarde best iets boven de 10 kan liggen (bijvoorbeeld 15 mg/Nm³) om het bedrijf enige ruimte voor schommelingen te bieden.

Hieronder mijn overwegingen:

a. Voor een nieuw ontworpen rookgasreinigingsinstallatie is het BBT-uitgangspunt dat de concentraties in de onderste helft van de BREF WDI range vallen.

b. Vanuit het proces gezien is deze SO₂-concentratie tevens van belang om te zorgen dat in de DeNOx-installatie (lage temp SCR) de SO₂ voldoende laag blijft om de vorming (via SO₃ en NH₃) van ammoniumwaterstofsulfaat te voorkomen. Deze stof is corrosief en tast de katalysator aan. Dit vermindert de zekerheid of steeds aan de NOx-norm kan worden voldaan. Daarnaast is tegengaan van corrosie een bedrijfsbelang van Sita.

Graag ontvang ik een mail met ontvangstbevestiging. Het woord OK is genoeg.

met vriendelijke groet,
Eric Jansen

ir. Eric C. Th. Jansen
 senior adj-inspecteur

VROM-Inspectie
 Directie Uitvoering
 Prioritaire Bedrijven
 Cascadeplein 10 | 9700 AC | Groningen | Kamer 4e verdieping West Flex
 Postbus 30020 | 9700 RM | Groningen

Tel 050 5992769
 Fax 050 5992699
 M 06 50215568
eric.jansen@minvrom.nl
<http://www.vrominspectie.nl>

PROV. NOORD-BRABANT	
Za.	1654246
25 MRT 2010	
Briefnr.	1666194
d.: Ecl	afd.: bur.: JPA

VROM-Inspectie
Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

> Retouradres Postbus 850 5600 AW Eindhoven

Gedeputeerde Staten van de
Provincie Noord-Brabant
T.a.v. de heer A. Maas
Postbus 90151
5200 MC 's Hertogenbosch

PROV. NOORD-BRABANT
Zaaknr. 1654246
16 JUL 2010
Briefnr. 1706509
d.: ECL afd.: bur. VPA

VROM-Inspectie
Directie Uitvoering
Prioritaire bedrijven

Kennedyplein 7-13
Postbus 850
5600 AW Eindhoven
www.vrom.nl

Contactpersoon
Ir. E.C.Th. Jansen

T 050-5992769
F 050-5992699
eric.jansen@minvrom.nl

Datum 15 juli 2010
Betreft Zienswijze Sita ReEnergy Roosendaal

Kenmerk
20100042716-EJ-Z

Uw kenmerk
1694595

Geacht college,

Op 21 juni jongstleden heb ik uw brief ontvangen waarin u mij de gelegenheid geeft te adviseren over het ontwerpbesluit op de aanvraag voor een Wet milieubeheer (Wm)-vergunning van Sita ReEnergy te Roosendaal. De ontwerpbeschikking geeft mij aanleiding tot de volgende opmerkingen.

SO₂ emissie

De revisievergunning heeft ondermeer betrekking op het realiseren van een nieuwe droge rookgasreiniging. Uit de MER en vervolgens de Wm-aanvraag blijkt dat de nieuwe droge rookgasreiniging leidt tot een verwachte SO₂-emissieconcentratie van 10 mg/Nm³. Deze lage waarde stemt overeen met het niveau overeenkomstig de Best Beschikbare technieken (BBT) voor een nieuwe rookgasreiniging.

In de vergunningaanvraag zie ik geen aanknopingspunten dat deze waarde als orde van grootte onzeker of onhaalbaar moet worden geacht voor deze droge rookgasreiniging. Dat is ook niet te verwachten omdat deze waarde in de lijn ligt van de gerealiseerde SO₂-emissieconcentraties bij andere afvalverbrandingsinstallaties in het land. De waarde ligt binnen de SO₂-concentratierange van de Bref Waste Incineration en daarbij in de onderste helft van deze range zoals voor een nieuwe rookgas-reiniging mag worden verwacht.

In de genoemde Bref Waste Incineration is sprake van een concentratierange in plaats van een vaste concentratienorm zoals in het Besluit verbranden afvalstoffen, omdat met nieuwe rookgasreinigingsinstallaties lagere concentraties kunnen worden gehaald dan met oude installaties. Oudere rookgasreinigingsinstallaties zijn doorgaans technisch minder geavanceerd en hebben daarnaast door veroudering te maken met geleidelijk afnemende milieuprestaties. Deze prestaties mogen niet slechter worden dan de bovengrens van de Bref-range. Wanneer deze bij normale bedrijfsvoering wordt overschreden, is het noodzakelijk een nieuwe techniek te installeren.

In het ontwerp-besluit valt mij het grote verschil op tussen enerzijds de goede technische prestatie voor SO₂ emissie van de aangevraagde nieuwe droge rookgasreiniging en anderzijds de 3 á 4 keer zo hoge SO₂-norm in uw ontwerpbeschikking. In het perspectief van de Bref Waste Incineration realiseert de aangevraagde installatie een SO₂-emissie onderin de Bref-range, zoals die bij een nieuwe situatie ook mag worden verwacht.

U baseert echter de norm op de uiterste bovengrens die nog juist toelaatbaar is voor een sterk verouderde installatie. U motiveert dit grote verschil door te verwijzen naar de rechter die in eerdere gevallen hiertegen vanuit juridisch perspectief geen bezwaar heeft gemaakt. Deze uitspraak interpreteer ik echter als respect voor en onderstreping van uw verantwoordelijkheid als bevoegd gezag om een inhoudelijk juiste wijze BBT en normstelling binnen de gestelde kaders af te wegen.

Mijn zienswijze als VROM-Inspectie is er op gericht te komen tot een afweging die overeenstemt met het inhoudelijk doel van de Waste Incineration Directive en de Bref Waste Incineration.

Vanuit die doelstelling verzoek ik u in uw uiteindelijke Wm-besluit de vergunde SO₂-emissieconcentratie te baseren op de als haalbaar verwachte SO₂-concentratie van 10 mg/Nm³. Hierbij bestaat de mogelijkheid dat de vergunde waarde als daggemiddelde waarde iets boven de 10 mg/Nm³ kan liggen (bijvoorbeeld 15 mg/Nm₃) om het bedrijf ruimte te bieden voor schommelingen in de normale bedrijfsvoering. Het doel is te voorkomen dat u in de vergunning onnodige emissieruimte geeft.

Bovendien adviseer ik u onnodige emissieruimte te voorkomen door in de milieuvergunning toegestane jaarvrachten op te leggen, die gebaseerd zijn op een vergunde jaargemiddelde concentratie, van bijvoorbeeld 10 mg/Nm³. Op grond van de aanvraag mag dit zondermeer haalbaar worden geacht. Een jaargemiddelde concentratie biedt bescherming tegen ongewenste normopvulling. Milieuhygiënisch heeft het gebruik van een jaargemiddelde concentratie geen ongewenste gevolgen omdat verzuring een langetermijneffect is. Wanneer de jaarvracht en jaargemiddelde concentratie vastliggen, dan heeft een tijdelijke hoge SO₂-concentratie geen noemenswaardige milieugevolgen. Met een vastgelegde jaargemiddelde concentratie levert een maximale daggemiddelde SO₂-concentratie van 40 mg/Nm³ geen probleem. Een hoger daggemiddelde is echter niet mogelijk vanwege de Bref-range. Dit alternatief combineert een goede milieuprestatie met een zo groot mogelijke speelruimte voor het bedrijf. Dit advies is beleidsmatig ingrijpender, maar heeft vanwege deze twee voordelen mijn voorkeur.

VROM-Inspectie
Directie Uitvoering
Prioritaire bedrijven

Datum
15 juli 2010

Kenmerk
20100042716-EJ-Z

Het bedrijf heeft zelf ook belang bij een lage SO_2 -concentratie om zowel corrosie tegen te gaan als te voorkomen dat in de DeNOx-installatie (lage temp SCR) uit SO_2 (via SO_3 en NH_3) ammoniumwaterstofsulfaat wordt gevormd. Deze stof tast de katalysator aan, waardoor de zekerheid afneemt of steeds aan de NOx-norm kan worden voldaan.

Hoogachtend,
de directeur-inspecteur regio Zuid,

dr. J. Blenkers

VROM-Inspectie
Directie Uitvoering
Prioritaire bedrijven

Datum
15 juli 2010

Kenmerk
20100042716-EJ-Z

Provincie Noord-Brabant

Zaaknr.: 1654246

29 JUL 2010

Briefnr.: 1710909

d.: ECL afd.: bur. VPA

Gedeputeerde staten van Noord-Brabant
Brabantlaan 1
5216 TV 'S-HERTOGENBOSCH

bezoekadres:
Bovendonk 27
Roosendaal
tel. (0165) 58 20 00
fax. (0165) 56 60 47

postadres:
Postbus 16
4700 AA Roosendaal

e-mail: milieu@rmd.nl
internet: www.rmd.nl

ons kenmerk
00.009.602

bijlage(n)

uw brief van
10 juni 2010

uw kenmerk
10UT005622

onderwerp
Ontwerp-beschikking SITA
ReEnergy Roosendaal BV

behandeld door
J. van der Kamp

telefoon
0165 - 58 20 86

plaats/ datum
Roosendaal,
27 juli 2010

VERZONDEN 28 JULI 2010

Geacht College,

Op 11 juli 2010 hebben wij het ontwerp van de beschikking krachtens de Wet milieubeheer van SITA ReEnergy Roosendaal BV voor de inrichting gelegen aan Potendreef 2 te Roosendaal van u ontvangen.

Deze procedure staat bij u geregistreerd op nummer 1654246/22213.

Wij hebben een aantal opmerkingen over de inhoud van de ontwerp-beschikking.

In paragraaf 5.4 van de considerans staat onder "kleine storingen van de rookgasreiniging" dat er snel ingegrepen moet worden in de bedrijfsvoering indien zich kleine korte storingen in de rookgasreiniging voordoen.

In voorschrift 1.3.1 is aangegeven, wat de vergunninghouder moet doen bij kleine korte storingen in de rookgasreiniging. Wij verzoeken u om tevens een voorschrift op te nemen, waarin wordt gesteld dat de vergunninghouder de opgetreden storingen bijhoudt in een logboek, met vermelding van datum, tijd, oorzaak en ondernomen actie.

In paragraaf 6.2 van de considerans staat, met betrekking tot PM_{2,5}: "Op basis van voorlopige analyses wordt verwacht dat de achtergrondconcentratie onder de streef- en grenswaarden blijft".

Gelet op de zorgen over het effect van PM_{2,5} op de gezondheid, is het wenselijk dat deze verwachting hier nader wordt gemotiveerd.

In paragraaf 7.2 van de considerans zijn drie geurbronnen genoemd, namelijk de aanvoertransporten, de afval ontvangsthal en de opslagbunkers. Voor de volledigheid is het wenselijk dat hier wordt toegelicht waarom de schoorstenen van de afvalverbrandingsovens niet als geurbronnen worden vermeld.

In voorschrift 3.1.1 is vermeld dat het bevoegde gezag onder bepaalde omstandigheden kan verlangen dat een nader onderzoek naar de geurhinder wordt uitgevoerd.

In het belang van de duidelijkheid is het wenselijk dat in dit voorschrift wordt vermeld:

- welke maatstaf het bevoegde gezag zal hanteren om te bepalen of er sprake is van een zodanige geurhinder, dat een nader onderzoek nodig is;
- welke onderzoeksmethode moet worden toegepast bij het bedoelde onderzoek naar de geurhinder.

BTW-nummer:
NL808201013B01

K.v.K. nr.: 20147125

bankrelatie:
Fortis Bank
Nederland N.V.
Nr. 64 16 44 914

Bij het opstellen van geluidvoorschriften is gebruik gemaakt van de richtwaarden voor het omgevingsgeluid. In de considerans is aangegeven dat de dichtstbij gelegen woningen van derden zijn gelegen in een "landelijke omgeving" waarvoor een richtwaarde geldt van 40 dB(A) etmaalwaarde. Omdat uit het akoestisch onderzoek blijkt dat het bedrijf niet bij alle woningen aan deze richtwaarden kan voldoen is door de provincie een onderzoek uitgevoerd naar het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Ten aanzien van dit onderzoek (rapport 2006-0047-G-V d.d.16 mei 2006) hebben wij twee opmerkingen:

- het akoestisch onderzoek is niet bij de ontwerpbeschikking gevoegd. De resultaten zijn dus niet verifieerbaar;
- het akoestisch onderzoek is inmiddels vier jaar oud. Waarschijnlijk is het referentieniveau niet lager geworden, maar wij vragen ons af of dit "gedateerde" onderzoek nog een representatief beeld geeft.

In het akoestisch onderzoek van Peutz (rapportnummer F19292-1 d.d. 22 juni 2009) is de geluidimmissie berekend op een viertal vergunningposities. Deze posities komen overeen met vergunningspunten uit de vigerende vergunning. Hierover hebben wij de volgende opmerkingen:

- de vergunningposities zijn gelegen ter plaatse van woningen derden. Aangegeven is dat de dichtstbij gelegen woning van derden op een afstand van circa 300 meter van de inrichting is gelegen. Aan de oostzijde van het bedrijf, op een afstand van ongeveer 180 meter, zijn echter ook woningen gelegen. Het betreft de woningen aan Kuisel 27 en Strijmaden 12. Deze woningen zijn niet betrokken in het akoestisch onderzoek;
- de geluidimmissie is op de vier beoordelingspunten bepaald op een hoogte van 5 meter boven het plaatselijke maaiveld. Omdat deze beoordelingspunten bij woningen zijn gelegen, hoort, conform de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening, de beoordelingshoogte voor de dagperiode 1,5 meter boven het plaatselijke maaiveld te zijn. Het is niet duidelijk, waarom hier wordt afgeweken van de Handreiking;
- de vergunningposities (immissiepunten), zoals die zijn opgenomen in de bij de beschikking behorende figuur (Geluid immissiepunten 5, 6, 7, 8, d.d. 18 mei 2010), komen niet overeen met de punten die door Peutz zijn bepaald (figuur nr. 1, akoestisch onderzoek F 19292-1). Drie van de punten die in de figuur, behorende bij de ontwerpbeschikking, zijn opgenomen, zijn gelegen bij niet-geluidgevoelige bestemmingen (garage, schuur of warenhuis). Het immissiepunt 5 is gelegen aan de geluidluwe zijde van de betreffende woning.

Wij verzoeken u om bij het vaststellen van de beschikking rekening te houden met de bovenstaande opmerkingen.

Hoogachtend,
Burgemeester en wethouders van Roosendaal,
namens dezen,
hoofd afdeling Vergunningen van de Regionale Milieudienst West-Brabant a.l.,

ing. G.T.P.C. Langenhuijsen

Afschrift verzonden aan:
Gemeente Roosendaal, t.a.v. dhr. P van Hulten, Postbus 5000, 4700 KA Roosendaal

Bijlage 4 Toetsingsadvies Commissie voor de MER

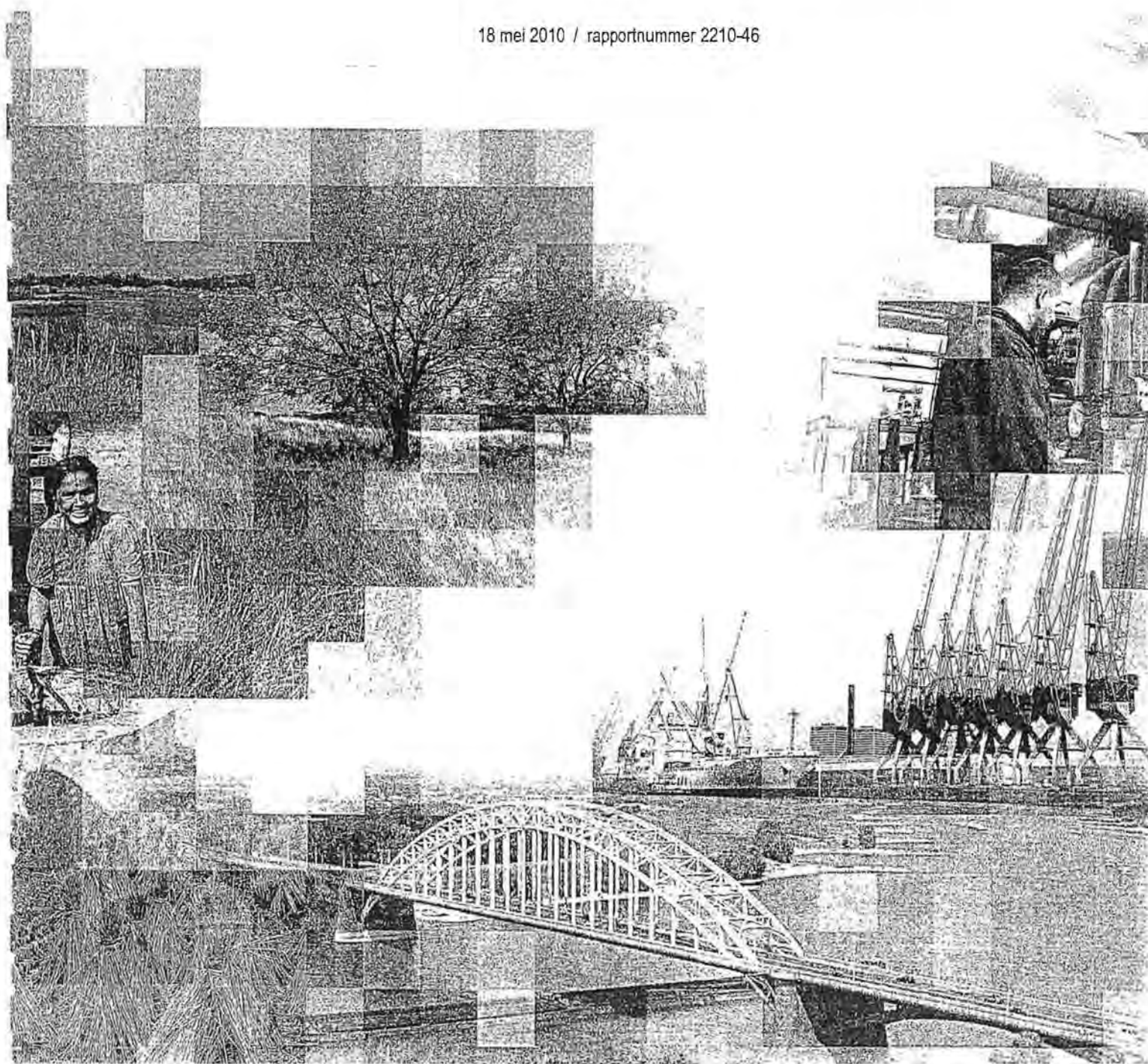

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Afvalverbrandingsinstallatie SITA ReEnergy Roosendaal BV te Roosendaal

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport en de
aanvulling daarop

18 mei 2010 / rapportnummer 2210-46

1. OORDEEL OVER HET MER

Sita ReEnergy Roosendaal bouwt momenteel op haar terrein een nieuwe afvalverbrandingsinstallatie met een verbrandingscapaciteit van 224.000 ton afval per jaar. Op deze locatie is reeds een afvalverbrandingsinstallatie aanwezig met een capaciteit van 67.000 ton. Voor de realisatie en ingebruikname van de nieuwe installatie en het in bedrijf houden van de bestaande installatie is in 2007 een vergunning verleend in het kader van de Wet milieubeheer (Wm) voor totaal 291.000 ton. Voor de besluitvorming over deze vergunning is in 2006 de procedure van de milieueffectrapportage (m.e.r.) gevolgd.¹

De initiatiefnemer wil inmiddels de huidige installatie met een totale capaciteit van 67.000 ton ontmantelen en de capaciteit van de nieuw te bouwen installatie vergroten² met 67.000 ton tot totaal 291.000 ton (twee verbrandingslijnen van elk 145.000 ton). Ook wil de initiatiefnemer het verbrandingsproces optimaliseren ten opzichte van de in de Wm-vergunning van 2007 opgenomen situatie. Voor deze wijziging is een nieuwe Wm-vergunning vereist. Ten behoeve van de besluitvorming over de nieuwe Wm-vergunning is een MER opgesteld. Het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant is bevoegd gezag voor deze procedure.

Tijdens de toetsing van het MER heeft de initiatiefnemer, na vragen van de Commissie voor de m.e.r.³ (verder de noemen de Commissie), nadere informatie aangeleverd over de alternatieven voor de rookgasreiniging en mogelijkheden voor optimalisatie van de bedrijfsvoering. Ook is een nieuwe massabalans opgesteld en zijn enkele fouten gecorrigeerd.

Uit het MER en de aanvulling komt naar voren dat, ten opzichte van de huidige situatie met de oude installatie nog in werking, de emissiesituatie verbetert.

Betere jaargemiddelde emissieconcentraties zijn mogelijk voor HCl, HF en SO₂ door een natte rookgasreiniging zonder afvalwaterafvoer en de toevoeging van extra chemicaliën aan de rookgasreiniging. Ook blijken met maatregelen in de bedrijfsvoering lagere emissiewaarden voor NO_x mogelijk te zijn.

De Commissie is van oordeel dat de essentiële informatie voor besluitvorming in het MER en de aanvulling tezamen aanwezig is.

De aanvulling heeft niet ter visie gelegen. Daarom heeft de Commissie geen zienswijzen over de aanvulling in haar advies mee kunnen nemen. De Commissie adviseert de aanvulling zo spoedig mogelijk openbaar te maken, bijvoorbeeld in de volgende stap in het besluitvormingsproces. In hoofdstuk 2 wordt het oordeel van de Commissie nader toegelicht en worden aanbevelingen gedaan voor het vervolgtraject.

¹ Projectnummer 1606: toetsingsadvies door Commissie uitgebracht op 29 augustus 2006.

² Tijdens een bezoek dat de Commissie samen met bevoegd gezag aan de locatie van de installatie heeft gebracht op 23 februari 2009 werd duidelijk dat de uitbreiding van capaciteit met 67.000 ton tot totaal 291.000 ton geen wezenlijke aanpassing aan de vergunde nieuwe installatie betreft. Het enige verschil is dat een technische capaciteitsbeperking die in de vergunde situatie was voorzien wordt in dit voornemen wordt verwijderd.

³ Voor de samenstelling van de werkgroep van de Commissie m.e.r., haar werkwijze en verdere projectgegevens, zie bijlage 1 bij dit advies. Projectgegevens en bijbehorende stukken, voor zover digitaal beschikbaar, zijn ook te vinden via www.commissiemer.nl onder adviezen.

2. TOELICHTING OP HET OORDEEL

2.1 Alternatieven en varianten

MER

In het MER zijn de milieueffecten van de alternatieven en varianten niet kwantitatief uitgewerkt. Dit geldt met name voor het alternatief van de natte waterafvoervrije rookgasreiniging en voor varianten in de optimalisatie van de bedrijfsvoering (SCR DeNOx⁴, toevoeging chemicaliën, actieve kooldosering). Hierdoor wordt uit het MER niet duidelijk hoe groot de voordelen zijn van dit alternatief en deze varianten.

Aanvulling

De aanvullende informatie toont aan dat met de varianten in de bedrijfsvoering van de droge rookgasreiniging (door chemicaliën/actief kool dosering) en SCR DeNOx (onder andere vaker vervangen katalysatoren) lagere emissieniveaus mogelijk zijn dan in de huidige situatie. De waterafvoervrije natte rookgasreiniging levert zelfs een aanvullende reductie van de emissies van HF en HCl op van 60 à 70% ten opzichte van droge rookgasreiniging.

De informatie om een besluit te kunnen nemen over de vergunning is hiermee aanwezig.

2.2 Navolgbaarheid berekeningen

MER

De massabalans in het MER (tabel 4.8) telt, voor zowel de kolom 'in' als de kolom 'uit', niet correct op naar een kolomtotaal. Worden de kolommen opgeteld, dan komen de totalen voor 'in' en 'uit' in het MER niet met elkaar overeen. Oftewel op basis van het MER ontbreekt een gedeelte van de emissievracht.

De emissies van de twee afzonderlijke lijnen binnen het voornemen (beschreven op pagina 37 van de vergunningaanvraag) komen daarnaast niet overeen met de totale emissievracht (pagina 39).

In het MER wordt de verhouding van de jaargemiddelde fluoride-emissie ten opzichte van de totale jaargemiddelde concentratie fluoride in het gebied vergeleken met de situatie in Delfzijl. Deze vergelijking wordt echter niet gemotiveerd of onderbouwd met meetgegevens.

Aanvulling

In de aanvulling is een nieuwe, correcte, massabalans gepresenteerd. Er waren in het MER twee posten per abuis in de verkeerde kolom geplaatst.

Ook is een toelichting gegeven op de totale jaarvracht aan emissies. Deze jaarvracht is gebaseerd op de bestaande *vergunning* en niet op daadwerkelijke emissies. Dit jaartotaal is daarom niet één op één vergelijkbaar met het totaal van de berekende *daadwerkelijke emissies* van de twee lijnen. Dit verklaart waarom de weergegeven emissies van de twee afzonderlijke lijnen niet overeenkomen met het emissietotaal van pagina 39.

⁴ Een DeNOx installatie haalt de stikstofoxiden (NOx) uit de rookgassen. Dit betreft een installatie van een bepaald type, namelijk een die gebruikt maakt van het 'Selectieve Catalytische Reductie' (SCR) principe.

In de aanvulling wordt aangegeven dat de vergelijking van de fluoride-emissies met de fluoride-concentraties inderdaad niet nader zijn onderbouwd, en dat deze alleen als indicatie zijn opgenomen. Er wordt daarmee niet voldoende aannemelijk gemaakt dat de fluoride-concentratie onder de jaargemiddelde MTR-waarde ligt.

■ De Commissie adviseert in de vergunning de toegestane fluoride-emissies duidelijk te motiveren. Geef hierbij aan of huidige fluorideconcentraties in de omgeving onder de MTR-waarde liggen. Onderbouw dit met de meest actuele meetgegevens en/of motiveer duidelijk waarom de MTR-waarde rond deze locatie niet wordt overschreden.

Met de aanvullende gegevens zijn de berekeningen in het MER navolgbaar en is de informatie voor een besluit over de vergunning aanwezig.

BIJLAGE 1: Projectgegevens toetsing besluit-MER

Initiatiefnemer: SITA ReEnergy Roosendaal B.V.

Bevoegd gezag: Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant

Besluit: vergunning in het kader van de Wet milieubeheer

Categorie Gewijzigd Besluit m.e.r. 1994: D18.3

Activiteit: uitbreiding van een afvalverbrandingsinstallatie

Bijzonderheden: *het betreft de ontmanteling van een bestaande installatie en uitbreiding van een reeds in aanbouw zijnde afvalverbrandingsinstallatie. Voor deze laatste installatie is in 2006 een MER opgesteld (projectnummer 1606). De totale vergunde capaciteit wordt niet aangepast.*

Procedurele gegevens:

aankondiging start procedure in de Staatscourant 15 van: 23 januari 2009

advies aanvraag: 16 januari 2009

ter inzage legging: 26 januari t/m 9 maart 2009

richtlijnenadvies uitgebracht: 13 maart 2009

richtlijnen vastgesteld: 20 april 2009

kennisgeving MER in de Staatscourant van: 18 maart 2010

ter inzage legging MER: 15 maart t/m 26 april 2010

aanvraag toetsingsadvies bij de Commissie m.e.r.: 5 maart 2010

toetsingsadvies uitgebracht: 18 mei 2010

Samenstelling van de werkgroep:

Per project stelt de Commissie een werkgroep samen bestaande uit enkele deskundigen, een voorzitter en een werkgroepsecretaris. De werkgroepsamenstelling bij het onderhavige project is als volgt:

ir. H.S. Buijtenhek

dr. F.H. Everts

drs. L. van Rijn-Vellekoop (voorzitter)

drs. W. Smal (secretaris)

ir. H.E.M. Stassen

Werkwijze Commissie bij toetsing:

Tijdens de toetsing gaat de Commissie na of het MER voldoende juiste informatie bevat om het milieubelang volwaardig mee te kunnen wegen in de besluitvorming. De Commissie gaat bij het toetsen uit van de wettelijke eisen voor de inhoud van een MER, zoals aangegeven in artikel 7.10 van de Wet milieubeheer en de vastgestelde richtlijnen voor het MER. Indien informatie ontbreekt, onvolledig of onjuist is, beoordeelt de Commissie of zij dit een essentiële tekortkoming vindt. Daarvan is sprake, als aanvullende informatie in de ogen van de Commissie kan leiden tot andere afwegingen. In die gevallen adviseert de Commissie de ontbrekende informatie alsnog beschikbaar te stellen, alvorens het besluit wordt genomen. Opmerkingen over niet-essentiële tekortkomingen in het MER worden in het toetsingsadvies opgenomen, voor zover ze kunnen worden verwerkt tot duidelijke aanbevelingen voor het bevoegd gezag. De Commissie richt zich in het advies dus op hoofdzaken die

van belang zijn voor de besluitvorming en gaat niet in op onjuistheden of onvolkomenheden van ondergeschikt belang.

Zie voor meer informatie over de werkwijze van de Commissie www.commissiemer.nl op de pagina *Commissie m.e.r.*

Betrokken documenten:

De Commissie heeft de volgende documenten betrokken bij haar advisering:

- Aanvulling MER Optimalisatie afvalverbranding bij SITA ReEnergy Roosendaal, Royal Haskoning, 28 april 2010
- Gecombineerde revisievergunningaanvraag ingevolge de Wet Milieubeheer en de Waterwet voor SITA ReEnergy Roosendaal B.V., Royal Haskoning, 22 februari 2010
- Milieu-effectrapport Optimalisatie afvalverbranding bij SITA ReEnergy te Roosendaal, Royal Haskoning, 22 februari 2010

De Commissie heeft geen zienswijzen of adviezen via bevoegd gezag ontvangen.

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport Afvalverbrandingsinstallatie SITA ReEnergy Roosendaal BV te Roosendaal en de aanvulling daarop

Sita ReEnergy Roosendaal bouwt momenteel op haar terrein een nieuwe afvalverbrandingsinstallatie met een verbrandingscapaciteit van 224.000 ton afval per jaar. Op deze locatie is reeds een afvalverbrandingsinstallatie aanwezig met een capaciteit van 67.000 ton. Sita ReEnergy wil nu de oude installatie ontmantelen en de nieuwe installatie uitbreiden tot in totaal 291.000 ton. Hiervoor is een nieuwe Wm-vergunning nodig. Voor de besluitvorming over deze vergunning is een MER opgesteld.

ISBN 978-90-421-3027-2

Commissie voor de
milieueffectrapportage

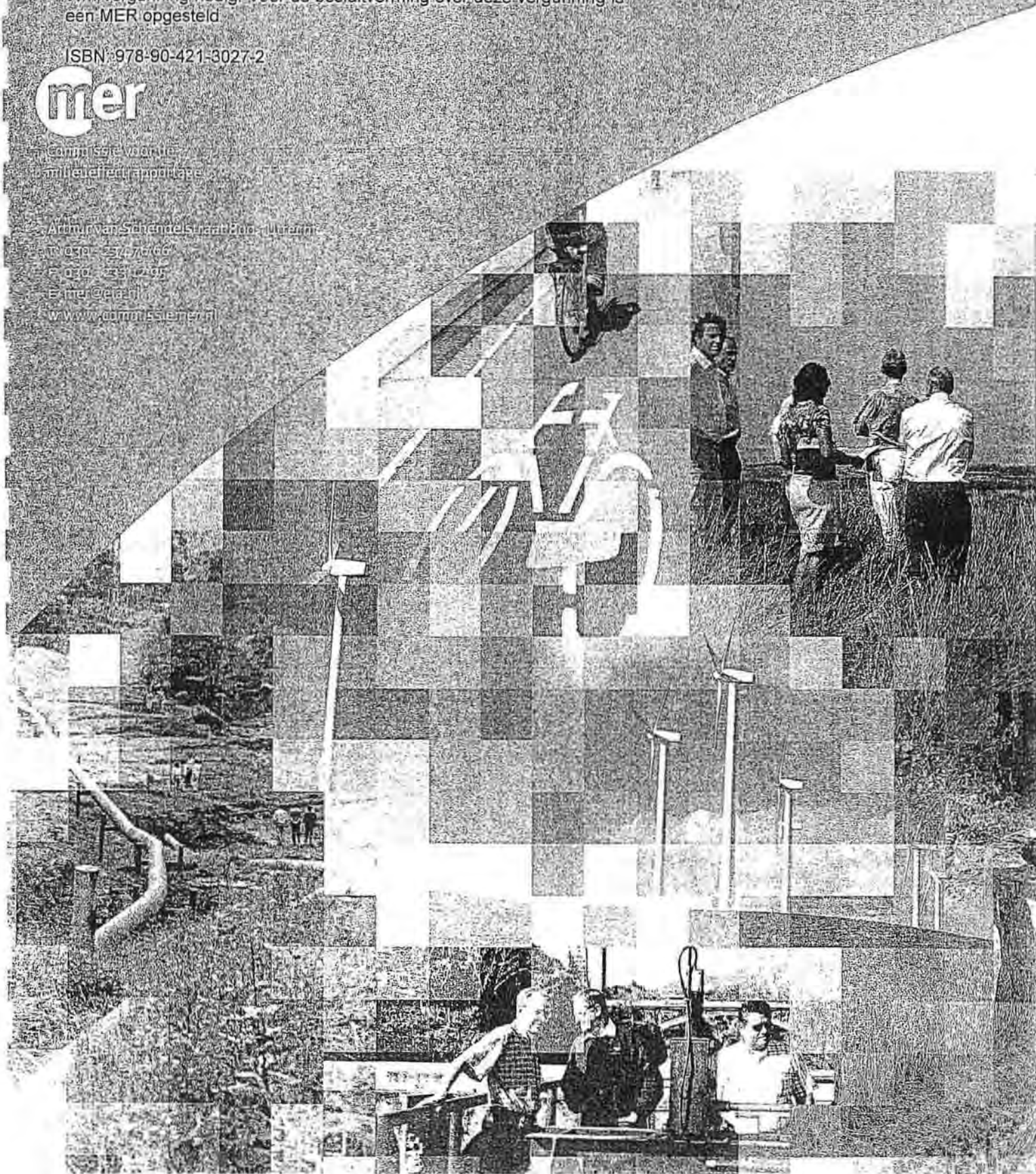
Armin van Staden, voorzitter, voorzitter

Tel. 0519 237 74 00

Fax 0519 237 74 05

E-mail: mer@mer.nl

Www: www.commissiemer.nl

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
info@brabant.nl
www.brabant.nl